

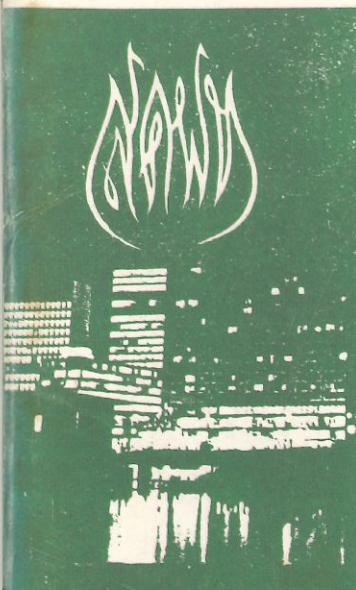
วารสารสมาคมครุการ喇ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 26 ปีที่ 7 เล่มที่ 2 เมษายน — มิถุนายน พ.ศ. 2527

ISSN 0857—0604

**BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAÏLANDAISE
DES PROFESSEURS DE FRANÇAIS**

Vol. 26 7e ANNÉE No.2 AVRIL—JUIN 1984

กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย

BANGKOK BUSINESS COLLEGE

588 ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ 10400 ตรอกข้ามโรงภูมินตร์ 弄 โทร. ที่ 251-9852, 252-0067, 252-7049
588 PETCHBURI ROAD, BANGKOK 10400, THAILAND TELEPHONE 251-9852, 252-0067, 252-7049

เปิดสอนหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)

บัญชีไทย รอบค่ำ

เลขานุการ รอบค่ำ

คอมพิวเตอร์

วารสารสมาคมครุภัณฑ์เครื่องดื่มประเทศไทย BULLETIN DE L' A.T.P.F

ฉบับที่ 26 ปีที่ 7 เล่มที่ 2 เดือนเมษายน—มิถุนายน พ.ศ. 2527 ISSN 0857—0604

คณะกรรมการจัดทำ

ที่ปรึกษา สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา^๒
นางลัดดา วงศ์สาขันธ์
นางธิดา บุญธรรม
นายเดช ตะละภัย

กองบรรณาธิการ

นางสิงหา พินิจกุวดล	บรรณาธิการ
นางกุลศักดิ์ ชาญงาม	บรรณาธิการผู้ช่วย
นายไม่ตรี เด่นอุดม	
นางสาวอัจฉรา ใจดีบุตร	
นางสาวเพ็ญศิริ เจริญพจน์	
นางสาวสมใจ อ่องสกุล	
นางสาวจีรังลักษณ์ ศุภนัดลักษณ์	
นางสาวชนี เสนียวงศ์ ณ อยุธยา	
นางสาวพิมพา ฐานิสรณ์	

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน
ภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา
- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
- เพื่อส่งเสริมการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวิชา
ภาษาฝรั่งเศส วิชาฝรั่งเศสศึกษา และระเบียน
วิธีสอน

สำนักงานวารสาร เลขที่ 30/9 พหลโยธิน 2 กรุงเทพฯ
10400 ติดต่อบรรณาธิการ โทร. 4241552, 3140664

กำหนดการของวารสาร

ปีละ 4 ฉบับ ราคา 30 บาท
สนใจอกรับวารสารเป็นรายปีได้ที่ นางสิงหา พินิจกุวดล
พิมพ์ที่ บริษัทสำนักพิมพ์ วัฒนาพาณิช จำกัด 31/1-32/2
ถนนมหาไชย กรุงเทพฯ 10200 นายเรืองยิ่งพิพัฒน์
ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. 2224722-2222788.

เจ้าของ :

สมาคมครุภัณฑ์เครื่องดื่มประเทศไทย

รายงานคณะกรรมการบริหาร สคฟท. ชุด ที่ 4 ประจำปี 2527—2529

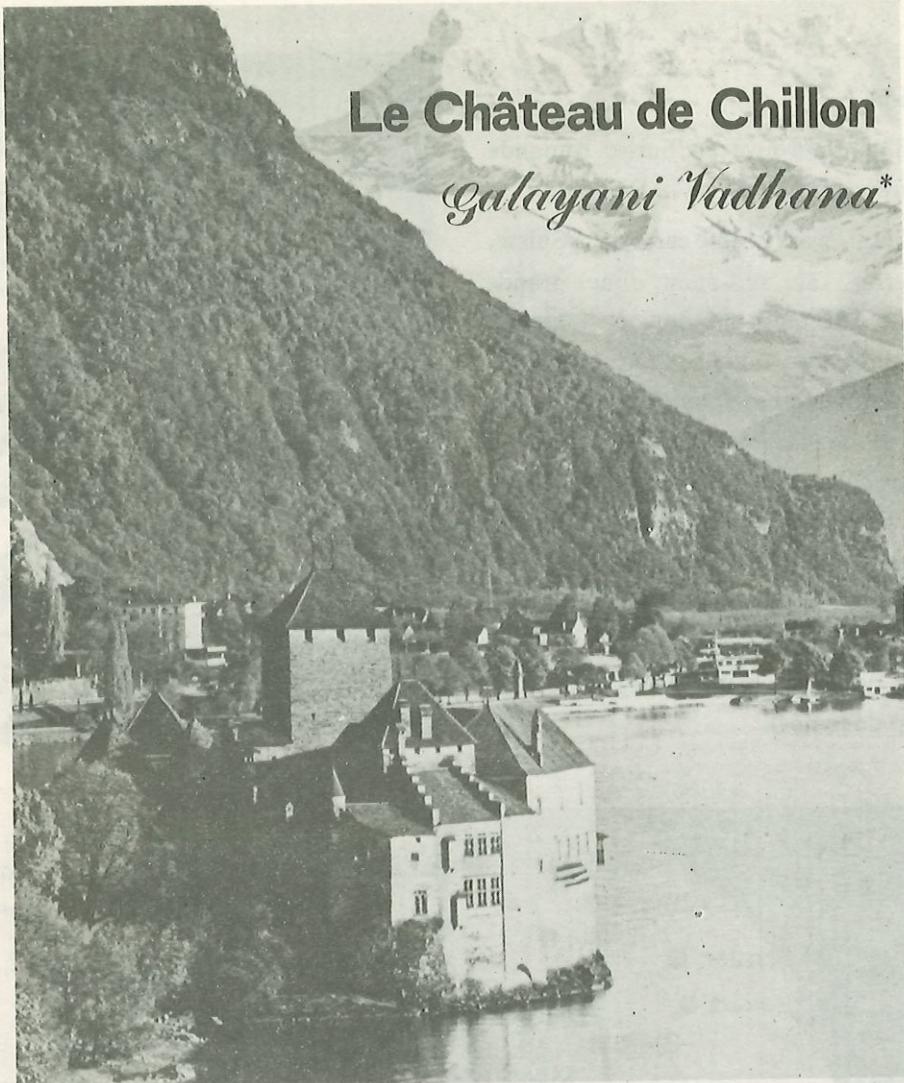
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา^๒
องค์นายกิตติมศักดิ์

นางวงศ์จันทร์ พินัยนิติศาสตร์	อุปนายก
นางสาวประมาณ ลีคิริเสริญ	เลขานุการ
นางสาวอรัววรรณ์ ป้านสวัสดิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวจิราพรชัย บุญยเกียรติ	เหรัญญิก
นายกราก อุปถัมภ์นรากร	นายทะเบียน
นางสิงหา พินิจกุวดล	สารที่ยึด
นางอรวรรณ รัตนกานพ	ประชาสัมพันธ์
นางสาวชนี เสนียวงศ์ ณ อยุธยา	บรรณาธิการ
นางมลฤดี ปาลสุข	ผู้ช่วยบรรณาธิการ
นางสาวเดือนใจ จุลจุลย์	ปฏิคม
นางพรทิพา ถาวรบุตร	ผู้ช่วยปฏิคม
นางอุไร พลกล้า	สมาชิกสัมพันธ์
นางนันทพร เลาหบุตร	ผู้ช่วยสมาชิกสัมพันธ์
นางกุลศักดิ์ ชาญงาม	กรรมการ
นางธิดา บุญธรรม	กรรมการ
นายเดช ตะละภัย	กรรมการ
นายไม่ตรี เด่นอุดม	กรรมการ
นางสาวประภา งานไฟโรจน์	กรรมการ
นางสาวเพ็ญศิริ เจริญพจน์	กรรมการ
นางสาวจีรังลักษณ์ ศุภนัดลักษณ์	กรรมการ

สารบัญ

1. Le château de Chillon – Galayani Vadhana	5
2. การสอนภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	10
3. การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน สำหรับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์	15
4. หนังสือการ์ตูนกับการสอนภาษาฝรั่งเศส-เฉพาะด้าน	17
5. ประสบการณ์จากการเดินทางไปประเทศไทยไม่ใช้ภาษาฝรั่งเศส	29
6. Séminaire. "Français du Tourisme et de L'hôtellerie" Compt-rendu	34
7. จากการสัมมนาภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว	37
8. ภาพการจัดสัมมนาเพื่อสมาชิก	40
9. การสัมมนาและสาธิตการสอนภาษาฝรั่งเศส	46
10. บริการเพื่อนครู ชวนกันถาม—ช่วยกันตอบ	47
11. ข้อเสนอแนะจากสมาคมภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดสัมมนา	49
12. Informations que le guide touristique doit donner à ses clients de leur séjour en Thaïlande	51
13. Quelques reflexions à propos d'un enseignement du français du tourisme	57
14. ของฝากจาก Beijing	64
15. Document authentique : petit guide de la Thaïlande	69
บทบรรณาธิการ	77

● ทัศนะใด ๆ ที่แสดงออกในข้อเขียน ในวารสาร สถาบันฯ เป็นของผู้เขียน ไม่ใช่ทางกองบรรณาธิการ หรือของสมาคมครุภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

Le Château de Chillon

Galayani Vadhana*

Je vous avais promis depuis bien longtemps, très précisément depuis le mois d'octobre 1980, de vous parler du château de Chillon. C'est l'un de mes châteaux préférés et je l'ai visité au moins une demi-douzaine de fois. Comme le thème de ce numéro 2/1984 du Bulletin de l'ATPF est le Français fonctionnel dont le Français du tourisme est la grande vedette en ce moment, il me semble particulièrement opportun de vous inviter à visiter enfin ce château avec moi.

Le château de Chillon est le château le plus connu de Suisse. Son site, en particulier,

est unique et celui qui l'a vu ou simplement en a vu des dessins ou des photographies le reconnaîtra toujours sans peine. Ce n'est pas ses dimensions colossales que Chillon fait une si grande impression. Il ne mesure que 110 mètres de long et 50 mètres de large et son donjon ne mesure que 25 mètres de haut. Il plaît par son aspect massif, la variété de ses toits. Ses proportions harmonieuses et sa parfaite intégration dans le magnifique paysage de montagnes, eau et ciel. Il a ainsi attiré des visiteurs littéraires tels que Jean-Jacques Rousseau, Lord Byron, Victor Hugo, Alexandre Dumas, Gustave Flaubert.

Géographie

Chillon se trouve en Suisse romande (Suisse française) à l'est de la France.

Si Vous regardez une carte de la Suisse, vous verrez, au sud-ouest, une grande étendue d'eau qu'il ne faut pas appeler "*Lac de Genève*" mais "*Lac Léman*". Chillon se trouve presque au bout est du lac, à l'opposé de Genève, dans la commune de Veytaux ou tout près de la ville de Montreux. De Genève, on peut s'y rendre en voiture par l'autoroute (environ 1 h et demie) ou par la route du lac (un peu plus long, mais plus pittoresque), par train ou encore par bateau (s'il fait beau et chaud et si vous avez beaucoup de temps).

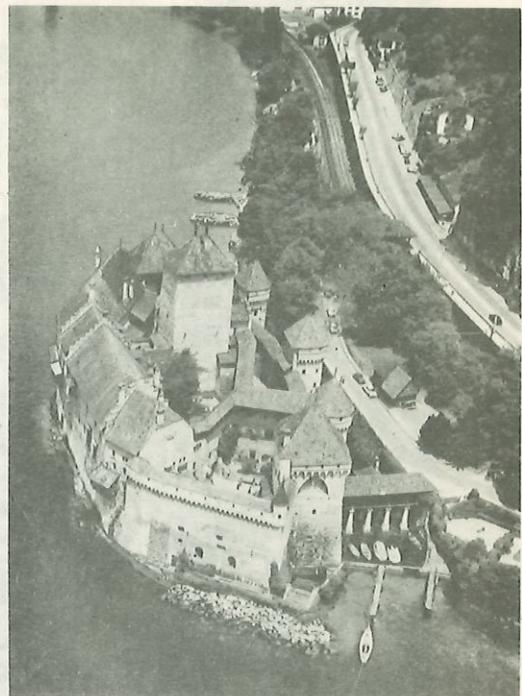

Image No 2

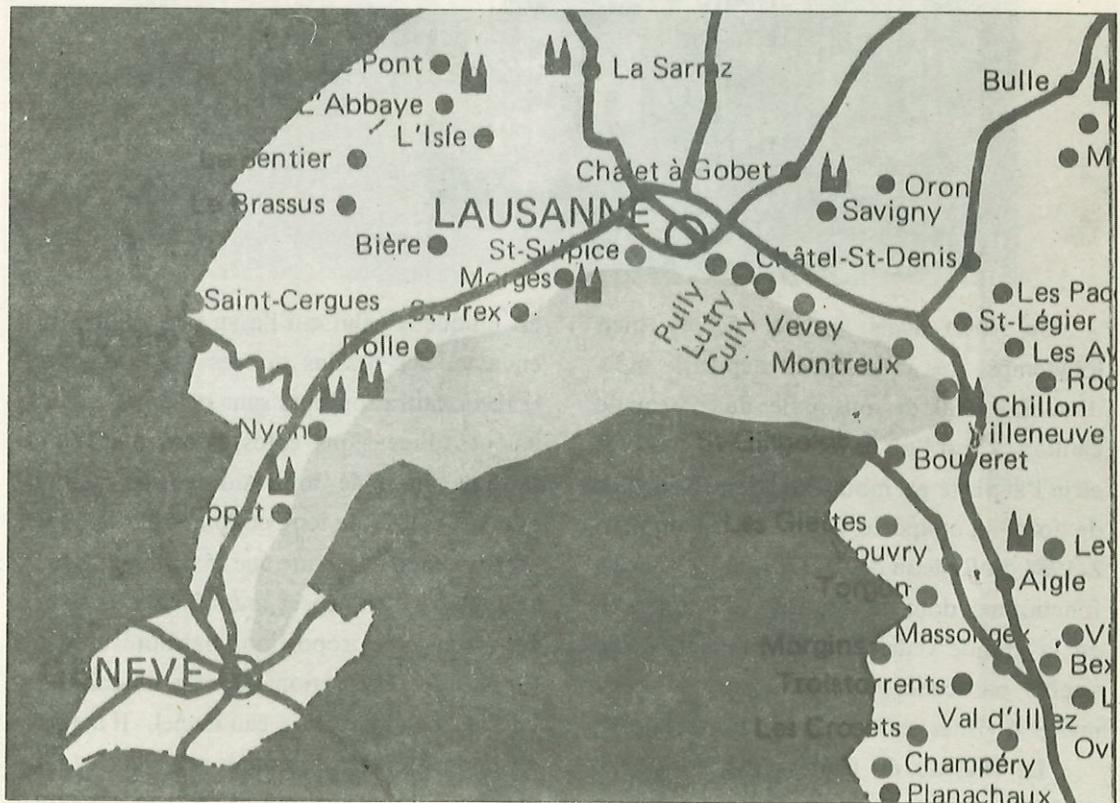

Image No 3

Chillon se trouve sur une petite île rocheuse, à quelques mètres du bord du lac auquel il était relié par un pont-levis au Moyen Age. Comme on peut le voir sur la carte postale classique de Chillon (la première photo), ce bord de lac s'élève très vite en une pente escarpée et boisée. La chaîne des Dents du Midi forme une belle toile de fond au tableau.

Histoire

Sur cet îlot rocheux, on a trouvé des vestiges de l'âge du bronze et de l'époque romaine. L'importance stratégique de ce rocher est évidente : il commande ce qui autrefois était un étroit passage entre la montagne et le lac, reliant la France et Genève à l'Italie par le Grand Saint Bernard. Actuellement, on y a construit une ligne de chemin de fer et une large route creusée dans le roc.

Les archéologues ont établi que les premières constructions du Moyen Age devaient remonter au moins jusqu'au IXe siècle, édifiées par l'abbaye de Saint Maurice qui se trouve non loin de là. Au XIIe siècle, Chillon passe aux évêques de Sion, puis au milieu du XIIIe siècle aux comtes de Savoie qui deviendront plus tard ducs, rois du Piémont et au XIXe siècle rois d'Italie. Le plus célèbre représentant de la maison de Savoie au Moyen Age fut le comte Pierre II qui régna de 1255 à 1268. Ce fut son architecte, Pierre Mainier, qui donna au château son aspect définitif. Chillon devint à la fois forteresse et résidence, avec des souterrains servant de prison. Le Genevois François Bonivard, prieur de Saint Victor, y fut enfermé par les Savoyards pour ses opinions réformistes.

Le poète anglais Byron l'immortalisa dans son poème lyrique "The Prisoner of Chillon" qui débute par :

*"My hair is grey, but not with years,
Nor grew it white
In a single night
As men's have grown from sudden fears :
My limbs are bow'd, though not with toil,
But rusted with a vile repose,
For they have been a dungeon's spoil."...*

Bonivard y raconte sa captivité et sa libération. En effet, les Bernois, qui avaient conquis une partie de la Savoie et du Pays de Vaud, occupèrent le château en 1536 avec l'aide des Genevois et délivrèrent les prisonniers qui y étaient enfermés. En 1798, les Vaudois se révoltèrent contre leurs maîtres, les Bernois et un groupe de patriotes s'empara de Chillon qui, jusqu'à ce jour, est resté propriété de l'Etat de Vaud (chef-lieu : Lausanne) qui l'a ouvert au public et y donne des réceptions officielles. Lorsqu'en 1960, le roi Bhumibol fit une visite officielle à l'Etat de Vaud, un grand dîner fut donné en son honneur dans le château.

Visite du château

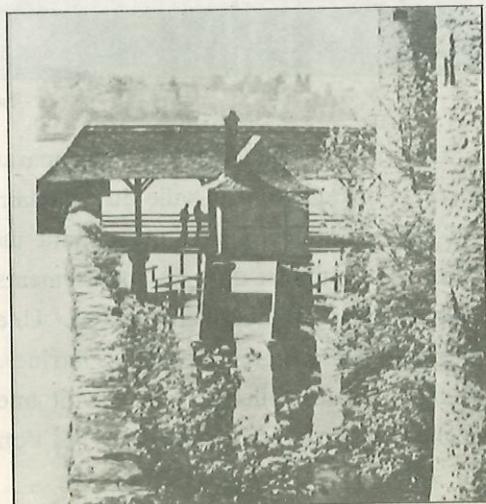

Image No 4

On accède au château par un pont de bois qui a remplacé le pont-levis au XVIIIe siècle. (Image No 4). On y achète son billet aussi, qui en 1982 coûtait 3 francs suisses (environ 30 bahts). Il est en même temps un plan de visite. (Image No 5.) On peut aussi acheter une notice explicative pour la modique somme de 50 centimes (5 bahts). Cette notice existe en plusieurs langues, même en japonais. Si l'on est en groupe,

on peut aussi demander les services d'un guide.

Après avoir traversé une petite cour, la salle de garde, le magasin, l'arsenal, on arrive au cachot, au gibet et enfin à la prison souterraine fait de piliers soutenant des voûtes qui s'appuient directement au rocher d'un côté. Bonivard fut attaché au 5e pilier à partir de l'entrée. Byron y a gravé son nom sur le 3e pilier lors de sa visite en 1816 et on l'a encadré.

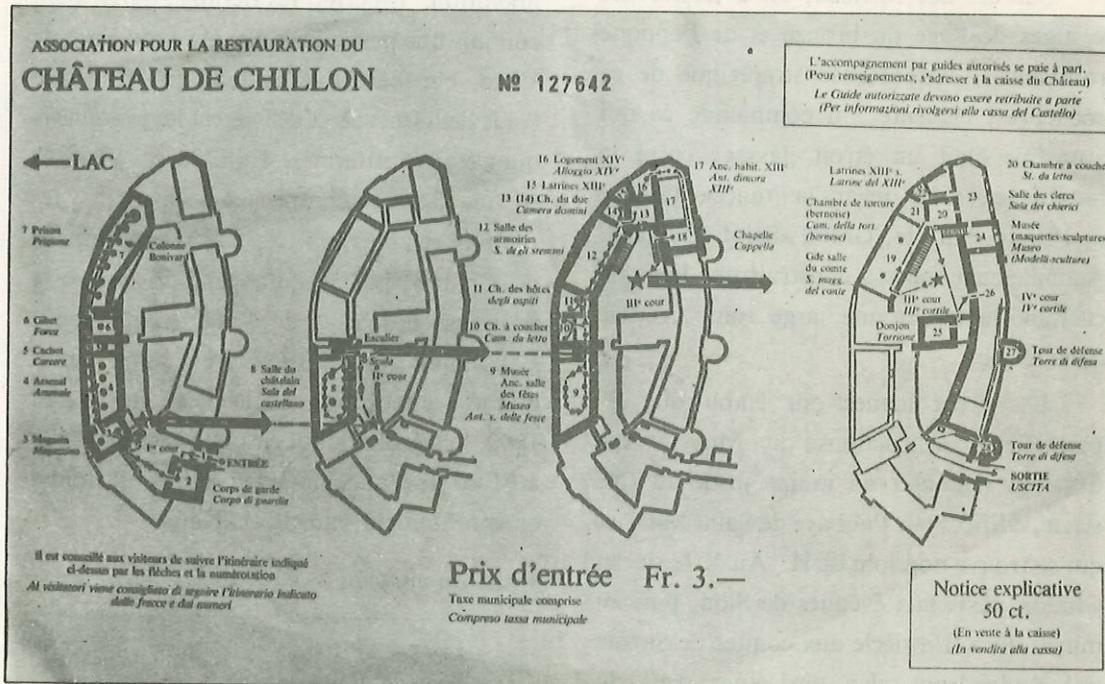

Image No 5

On visite ensuite les salles d'apparat (de réception) qui sont la salle du châtelain et la salle des fêtes qui est maintenant un musée. Puis on passe dans les appartements privés, chambre du duc, petits salons. Une petite salle intéressante est celle des latrines, autrement dit les toilettes. On y voit une planche percée de trois trous ronds. Si l'on

jette un coup d'œil par l'un de ces trous, le regard plonge directement à une dizaine de mètres au-dessus du lac. On visite ensuite une jolie petite chapelle. Après avoir traversé une autre cour on entre dans une salle de justice, encore une autre chambre à coucher, quelques autres salles et on parvient au musée des maquettes qui est très intéressant.

Image 6

Il montre des maquettes du rocher Chillon à différentes époques. La 1ère maquette montre le roc sur lequel le château est construit. C'est un ovale de 110 mètres de long et de 50 mètres dans sa plus grande largeur et qui tombe à pic dans le lac à plus de 70 mètres de profondeur. La 2ème maquette montre les bases et l'implantation des constructions primitives qui se sont succédé du IXe siècle au XIIIe siècle. La 3ème et la 4ème maquettes se rapportent à la construction du château tel qu'il se présente aujourd'hui, de 1256 à 1265 sous la direction de Pierre Mainard, architecte de Pierre II de Savoie.

En ressortant, on peut entrer dans le donjon et monter au sommet par des escaliers de bois d'où l'on a une vue impressionnante sur le lac et les montagnes à travers les étroites meurtrières.

En redescendant, on peut encore se promener sur le chemin de ronde, flanqué de tours de défense, avant de ressortir par le pont.

En face de pont, il y a un petit magasin qui vend des photos, des souvenirs et des

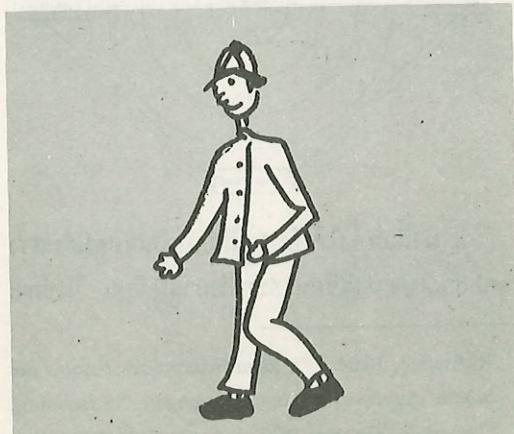
livres sur Chillon entre autres choses.

Voilà terminée cette visite du château de Chillon. J'espère vous avoir donné l'envie d'aller le visiter un jour.

Galyani Vadhana

Bibliographie

- Switzerland, Michelin, 1958
- Auguste Guignard, "Chillon" notice historique, Ed. La Tramontane, Lausanne, 1968.
- Barry Gifford, "The castle of Chillon and its prisoner", Ed. la Tramontane, Lausanne, 1968.
- P. Dubuis, F. Nicod, J.-P. Vouga, "Chillon à travers le temps", Ed. du Verseau, Denges – Lausanne, 1979.
- Billet d'entrée 1982 (Association pour la restauration du château de Chillon)
- Château de Chillon à Montreux (Suisse), Notice – guide, Ed. 1982

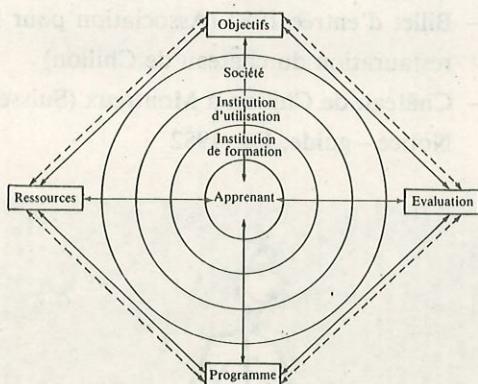
การสอน

ภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วงศ์ พินัยนิติศาสตร์*

การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน เป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งที่ฝึกผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้คุณสมบัติและความต้องการของผู้เรียนก็จะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและสภาพของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและผู้สอนด้วย เมื่อพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว จึงจะสามารถกำหนดหลักสูตร วิธีการสอน และการวัดผลขึ้นมาดังผังที่ Richterich¹ ได้ให้ไว้

ผังนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง ทุกอย่างไปจากผู้เรียนและกลับมาสู่ผู้เรียน ในขณะ

เดียวกันก็จะต้องดำเนินถึงสถาบันผู้สอน สถาบันผู้ใช้ และสังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้เรียนเดียว

ในปี 2522 สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องบริการ การสอนภาษาฝรั่งเศสให้แก่นักศึกษาจากทุกคณะ ของมหาวิทยาลัยที่มีความต้องการศึกษาภาษาฝรั่งเศส ได้รับข้อมูลที่แสดงว่า มีความต้องการ ตั้งกล่าวจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วย Mme Anne Coudé du Foresto ผศ. วงศ์ พินัยนิติศาสตร์ และ พศ. สุปานี เศรษฐยน ได้เริ่มศึกษาแนวทาง ในการจัดสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจ ให้แก่นักศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ผลการสำรวจได้ข้อมูลโดยสรุปว่า มีความต้องการ ห้องจากผู้เรียน และจากสถาบันที่เกี่ยวข้อง ห้อง เมื่อพิจารณาสภาพเศรษฐกิจและสังคมก็พบว่า ประเทศไทยได้เพิ่มบทบาทด้านพาณิชยกรรมก้าม ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (Communauté Economique Européenne) มากขึ้นเมื่อล่าสุด เป็นที่ทราบกันดีว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ใช้อย่าง เป็นทางการภาษาหนึ่งในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรปนี้ ดังนั้น โอกาสที่จะใช้ประโยชน์จากการภาษาฝรั่งเศสในวงการธุรกิจจึงมีอยู่มาก คณะผู้ทำงาน

¹ Richterich, René. "L'identification des besoins des adultes apprenant une langue étrangère." Strasbourg, Conseil de l'Europe, 1977, p. 6. อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จึงได้เริ่มดำเนินการสร้างแบบเรียน และต่อการสอนในระยะแรกได้ทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียน ซึ่งเป็นอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีประมาณ 10 ท่าน ผู้เรียนกลุ่มนี้ได้เลี้ยงเวลาเข้าเรียนโดยสม่ำเสมอและทั้งปัจจุบันได้ให้คำแนะนำและข้อมูลทางด้านพาณิชยศาสตร์ อันมีประโยชน์ยิ่ง ก่อว่าได้ว่า เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างแบบเรียนภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจ นับเป็นข้อยืนยันว่า การสร้างบทเรียนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนภาษาจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบอาชีพแขนงนั้น ๆ

การสร้างแบบเรียนภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจสำเร็จในปี 2524 นับแต่นั้นมาได้เริ่มเปิดสอน เป็นวิชาเลือกให้แก่นักศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี ผลที่ตามมาอีกประการหนึ่งคือ นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์บางคนที่ได้ศึกษาวิชา บังคับ ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ตามข้อกำหนด ที่วางแผนไว้ สามารถศึกษาภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจได้ด้วย

ข้อกำหนดสำหรับผู้เรียน

ตามทฤษฎีการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในอาชีพได้อาชีพหนึ่งและมีความต้องการศึกษาภาษาฝรั่งเศสที่ใช้ในอาชีพนั้น การศึกษาภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจที่มีหัวข้อรายลักษณะคือ จึงมีข้อกำหนดสำหรับผู้เรียนดังนี้

1. ไม่เคยศึกษาภาษาฝรั่งเศส
2. เป็นผู้ที่สอบผ่านวิชาบังคับของคณะ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ต่อไปนี้
  - การบัญชีและการเงิน
  - หลักการบริหาร
  - การเงินธุรกิจ
  - การตลาด

แบบเรียนและสื่อการเรียน

แบบเรียนภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจที่สำเร็จเรียบร้อยแล้วคือ Français des Affaires, premier degré และ Français des Affaires, deuxième degré พร้อมด้วย Guide pédagogique สำหรับผู้สอน เป็นแบบเรียนสำหรับ 2 ภาคการศึกษา ต่อเนื่องกัน กำหนดชั่วโมงเรียนไว้ภาคละ 48 ชั่วโมง เนื้องจากมีจำนวนชั่วโมงเรียนค่อนข้างน้อย ดังนั้น ความสนใจและความเอาใจใส่ของผู้เรียน จึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย

สื่อการสอนที่จำเป็นสำหรับแบบเรียนชุดนี้ คือ แผ่นเสียงพูดภาษา เอกสารจริง (documents authentiques) สำหรับประกอบบทเรียนแต่ละบท พร้อมด้วยเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ บัตรคำชี้ ผู้สอนสามารถจัดทำขึ้นได้เองตามคำแนะนำในคู่มือครุ และเก็บบันทึกเสียงบทสนทนาสำหรับการฝึกการฟัง—การพูด นอกจากนี้ ผู้สอนอาจจัดหาสื่อการสอนเพิ่มเติมได้เองตามความเหมาะสม

จุดมุ่งหมายของแบบเรียน

การกำหนดจุดมุ่งหมายของแบบเรียน ภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจชุดนี้ เป็นไปตามข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและสถาบันที่เกี่ยวข้องเมื่อประมาณห้าปีที่แล้ว ที่เข้าด้วยกันแล้ว จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายขึ้นดังนี้

1. ให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเข้าใจเอกสารทางธุรกิจ
2. ให้ผู้เรียนสามารถฟังและโต้ตอบด้วยถ้อยคำที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน

อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของแบบเรียนชุดนี้ คือ การอ่าน

วิธีการสอน

1. การอ่าน ทุกบทจะเริ่มด้วยการอ่านเอกสารที่เป็น theme ของบท และเสริมด้วย documents filtres ภายหลังการเลือก themes ใช้เกณฑ์ดังนี้

1. เป็นเรื่องทางธุรกิจ ที่ผู้เรียนรู้จักดีแล้ว
2. เนื้อหาของเรื่องสามารถนำไปสร้างสถานการณ์สำหรับการฟัง—การพูด
3. เป็นเรื่องที่ให้ข้อมูลทางธุรกิจในประเทศฝรั่งเศสด้วย

ส่วนการเลือกเอกสารสำหรับอ่านในแต่ละบทนั้นยึดหลักว่า จะต้องเป็นเอกสารจริง มีเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในวงการธุรกิจ มีโครงสร้างประโยคง่ายสำหรับบทต้น ๆ และมีเนื้อหาทางไวยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นลำดับสำหรับบทหลัง ๆ

การสอนการอ่านในระยะต้น จะใช้วิธีฉายภาพเอกสารจริงที่พิมพ์ไว้บนแผ่นใส โดยปิดข้อความที่ไม่จำเป็นบางส่วน เพื่อจากผู้เรียนมีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษดี และศัพท์ทางธุรกิจของฝรั่งเศสจำนวนมากคล้ายคลึงกับศัพท์ในภาษาอังกฤษ ผู้เรียนซึ่งเข้าใจได้ไม่ยาก นอกจากนี้ก็จะมีคำถามแบบปรนัยเป็นภาษาไทย ประกอบ เพื่อช่วยตรวจสอบความเข้าใจ

2. ไวยากรณ์ แบบเรียนแต่ละบท จะมีเนื้อหาทางไวยากรณ์หลายเรื่อง เป็นการสอน grammaire explicite และตรวจสอบความเข้าใจด้วยการเล่นเกมต่าง ๆ เช่น ใช้บัตรคำสร้างประโยค

ศัพท์และสำนวน การสอนศัพท์และสำนวน ดำเนินไปพร้อมกับการอ่าน เมื่อผู้เรียนเข้าใจเอกสารที่ย่านແล็กก์สามารถหาความหมายของศัพท์และสำนวนที่ใช้ในเอกสารนั้น การตรวจสอบความเข้าใจอาจทำได้ด้วยการทำแบบฝึกหัด เติมคำในช่องว่างและการเล่นเกม

การฟัง—การพูด การสอนการฟัง—การพูดเริ่มด้วยการหัดออกเสียงภาษาฝรั่งเศส โดยใช้เอกสารประกอบที่จัดทำไว้ เป็นการสอนวิธีออกเสียงภาษาฝรั่งเศสโดยเทียบกับภาษาไทย เนื้อหาของการฟัง—การพูด จำกัดไว้เพียงเท่าที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน

การฝึก การฟัง—การพูด จะใช้เวลาประมาณ 15–20 นาที ของแต่ละคาบการเรียนที่มีเวลา 90 นาที และมีเก็บบันทึกเสียงบทสนทนาระหว่างผู้เรียนฝึกฝนด้วยตนเองนอกเวลาเรียน

การเขียน การเขียนเป็นปัจจัยที่สำคัญน้อยที่สุด เพราะข้อมูลระบุว่าผู้เรียนต้องการทักษะการอ่าน เป็นอันดับแรก ดังนั้น จึงได้กำหนดขอบเขตของการเรียนไว้เพียงให้สามารถเขียนประโยคที่มีโครงสร้างอย่างง่ายเท่านั้น

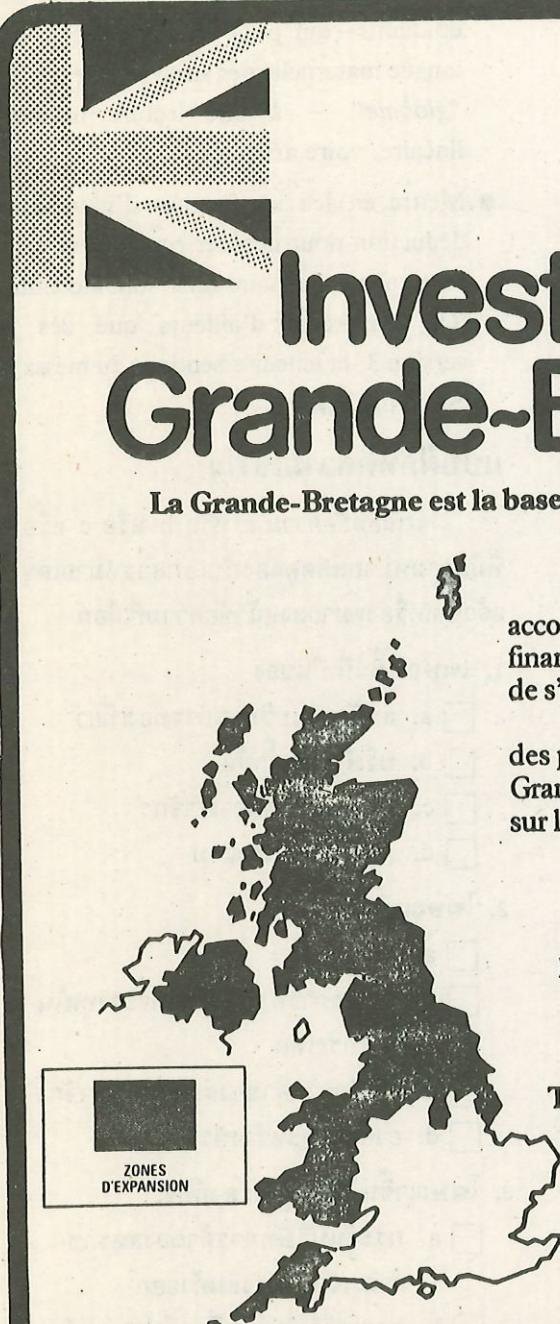
ตัวอย่างแบบเรียนและคู่มือครุ

DOCUMENT 1

1. COMPREHENSION GLOPALE PRESENTATION AU RETRO PROJECTEUR.

- Dire aux étudiants que, bien qu'ils ne connaissent pas encore un mot français, on va leur faire lire un texte écrit dans Cette langue.
- Projeter la version 1 du texte (en occultant la carte). Laisser les étudiants lire les éléments présentés, et leur faire formuler en thaï des hypothèses sur le message. Noter ces hypothèses au tableau, au fur et à mesure.
(la version 1 du texte sélectionne un vocabulaire commercial qui offre une

DOCUMENT 1

Investissez en Grande-Bretagne

La Grande-Bretagne est la base d'expansion commerciale idéale.

Le gouvernement britannique accorde de généreuses incitations financières aux entreprises désireuses de s'établir en Grande-Bretagne.

Informez-vous dès maintenant des possibilités d'investissement en Grande-Bretagne pour votre expansion sur les marchés mondiaux.

Mettez-vous en rapport avec
l'ambassade de Grande-Bretagne,
35 rue du Faubourg St Honoré,
75008 Paris
(M. Melville Guest)
Téléphone: 266-91-42; Téléc: 650264.

Investissez en Grande-Bretagne

grande transparence avec la langue anglaise connue des apprenants).

- **Désocculter la carte** et faire formuler des suppositions complémentaires.
- **Projeter la version 2** du texte (cette version sélectionne un vocabulaire transparent ou inductible concernant la localisation).
Comme précédemment, faire formuler des hypothèses et les inscrire au tableau.
- **Projeter la version 3.** (début de phraséologie plus quelques mots nouveaux.) Les hypothèses sur le sens doivent être de plus en plus précises.
- **Projeter la version 4.** (version intégrale du texte). Procéder comme précédemment, puis faire éliminer par les étudiants les hypothèses qui ne paraissent plus vraisemblables.
- **Faire relire aux élèves le document I page 1** sur leur dossier (lecture silencieuse : 2 mn).
- **Proposer alors le QCM de compréhension** en thaï qui se trouve à la page 3 du dossier de l'élève (1 mn).
La version française se trouve au verso).
- **Corriger immédiatement ce QCM,** sans donner d'explications.

ATTENTION

Il est important, pendant toute la démarche qui précède, que le professeur ne donne **aucune** explication aux étudiants ; les hypothèses doivent être émises par eux-mêmes ; le professeur n'est que le scribe, qui note au tableau au fur et à mesure, en thaï.

OBJECTIFS DE CETTE DEMARCHE

- Eviter un phénomène de régression des étudiants – qui possèdent déjà dans leur langue maternelle des stratégies de lecture “globale” – à une lecture infantile linéaire, voire articulée.
- Mettre en jeu les facultés d’induction/déduction pour accéder rapidement à un sens, même si certains mots sont inconnus. (On s’apercevra d’ailleurs que dès la version 3, la teneur essentielle du message est comprise).

แบบฝึกหัดความเข้าใจ

จงเลือกข้อความ a หรือ b หรือ c หรือ d ที่มีความหมายสอดคล้องกับเอกสารหมายเลข 1 แล้วปิดเครื่องหมายลงหน้าข้อความที่เลือก

1. โฆษณาชิ้นนี้เป็นของ
  - a. สำนักงานบริการการท่องเที่ยว
  - b. บริษัทผู้ค้านำมั่น
  - c. รัฐบาลสหราชอาณาจักร
  - d. กลุ่มกิจการโรงแรม
2. โฆษณาชิ้นนี้สำหรับ
  - a. นักท่องเที่ยว
  - b. บริษัทการค้าที่ประสบค์จะลงทุนในต่างประเทศ
  - c. บริษัทการค้าของสหราชอาณาจักร
  - d. องค์การระหว่างประเทศ
3. โฆษณาชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะ
  - a. กระตุ้นบริษัทการค้าของสหราชอาณาจักรให้ส่งสินค้าออก
  - b. ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหา
  - c. เสนอบริการท่องเที่ยวด้วยราคากู๊ด
  - d. กระตุ้นบริษัทการค้าต่างประเทศให้มالลงทุนในสหราชอาณาจักร

การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน
สำหรับ
นักศึกษาคณะนิติศาสตร์
และรัฐศาสตร์

เตือนใจ อุลคุณย์*
ไมตรี เด่นอุดม**

การสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับอุดมศึกษาได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั่ง โดยได้มีการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านกันมากขึ้น เช่น มีการสอนภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจ¹ การสอนภาษาฝรั่งเศสด้านกฎหมายและการระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านนั้นจะเอื้ออำนวย ประโยชน์ให้แก่นักศึกษาที่สนใจและได้รับการศึกษามาในด้านนั้นอย่างเต็มที่ เพราะจะได้เรียนรู้ถึงเนื้อหา ศัพท์ สำนวน ภาษาฝรั่งเศสเป็นการเสริมความรู้ที่ตนได้รับในภาคปกติ และเป็นการปูทางให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้รับนั้นไปศึกษาค้นคว้า อ่านหนังสือ หรือเอกสารต่าง ๆ เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง หรือเป็นฐานเบื้องต้นของการไปศึกษาต่อในต่างประเทศ

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยแห่งมีหลักสูตรการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน อาทิเช่น มหา-

วิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศิลปากร บทความนี้ได้ว่าขอเสนอหลักสูตรเฉพาะด้านสำหรับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. ผู้เรียน

ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1.1 เป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์และคณะรัฐศาสตร์ ในชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป

1.2 ต้องเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศพื้นฐานมาแล้ว 2 วิชา สำหรับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และเลือกเรียนเป็นวิชาไทย หรือ เลือกเสริมสำหรับนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์

1.3 ต้องมีพื้นความรู้ภาษาฝรั่งเศスマากขึ้นแล้ว

2. ระยะเวลาเรียน

การเรียนใช้เวลา 3 ปี โดยในปีแรกนักศึกษาจะเรียนภาษาฝรั่งเศสขั้นพื้นฐานร่วมกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ หรือคณะมนุษยศาสตร์ หลังจากนั้นในปีที่ 2 และ 3 จึงเรียนภาษาฝรั่งเศสด้านนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์

3. วัตถุประสงค์

การศึกษาฝรั่งเศสด้านกฎหมายและรัฐศาสตร์มีเป้าหมายดังต่อไปนี้คือ

3.1 เสริมสร้างความสามารถในการอ่านข้อเขียนในรูปแบบความบันทึกภาษา บทสัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ ตัวบทกฎหมายภาษาฝรั่งเศส กฎบัตร

* อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

** ผู้อำนวยการกองการเมืองระหว่างประเทศ สำนักงานเลขานุการนายกรัฐมนตรี สำนักทำเนียบรัฐบาล,
อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร และอื่น ๆ

¹ ในระดับอาชีวศึกษา มีการสอนภาษาฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจที่วิทยาเขตพิตรพิมุข วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา นักศึกษาระดับนี้เรียนถึงการเขียนจดหมายธุรกิจแบบง่าย ๆ

สนธิสัญญาระหว่างประเทศ ตำราเรียนด้านกฎหมายและการเมือง

3.2 เพื่อให้นักศึกษาได้รู้สัพพ์ สำนวนภาษา ในด้านกฎหมายและการเมือง

3.3 เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจ ในโครงสร้างภาษาที่มีลักษณะเฉพาะด้าน เช่น ภาษากฎหมาย ภาษาหนังสือพิมพ์ ภาษาตำราเรียน

3.4 เพื่อฝึกฝนให้นักศึกษาสามารถ เขียนประวัติที่ถูกต้อง โดยใช้สัพพ์ สำนวน และ โครงสร้างทางภาษาจากสิ่งที่ได้อ่าน ตลอดจน สามารถเขียนความเรียงง่าย ๆ ได้

4. การสอนและบทเรียน

สำหรับการสอนภาษาฝรั่งเศสด้านกฎหมาย และรัฐศาสตร์นั้นจะเน้นให้นักศึกษาทำความเข้าใจด้านบทเรียน ด้วยวิธีอ่านเก็บใจความสำคัญ และทำความเข้าใจกับสัพพ์และสำนวน การใช้คำ หรือความเชื่อมประวัติ ความสัมพันธ์ของรูป ประวัติ นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาโครงสร้าง ของภาษาที่ใช้ในบทเรียน และทำแบบฝึกหัดทาง ด้านภาษา ตลอดจนฝึกเขียนโดยการใช้สัพพ์ สำนวนและโครงสร้างที่ได้เรียนมา

ส่วนบทเรียนนั้นจะประกอบด้วยเอกสารจริง (textes authentiques) ซึ่งอาจจะเป็นตัวบทกฎหมายฝรั่งเศส สนธิสัญญาระหว่างประเทศ บทความ บทสัมภาษณ์ หรือ บทวิเคราะห์จากหนังสือพิมพ์

หัวข้อเรียนเป็นหัวข้อที่นำเสนอ เช่น

1. Les Elections 2. Le désarmement

3. La Justice 4. Le Conflit du travail 5. Les Droits de l'Homme.

ฯลฯ

5. บทสรุป

เมื่อพิจารณาเนื้อหาและสาระของหลักสูตร แล้วจะเห็นได้ว่า นำเสนอด้วยและเป็นประโยชน์ต่อ นักศึกษาคณิตศาสตร์และรัฐศาสตร์ แต่เมื่อ พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า แม้ว่ามหา- วิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหง จะได้ทำการสอนวิชานี้มาหลายปีแล้วก็ตาม จำนวน นักศึกษานั้นมีไม่เกิน 10 คน ในแต่ละปี

จากการที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชานี้น้อยนั้น อาจเป็นผลสืบเนื่องจากปัญหาและอุปสรรคบาง ประการ

– นักศึกษาคณิตศาสตร์และรัฐศาสตร์ โดยปกติจะให้ความสนใจในภาษาต่างประเทศน้อย แต่จากประสบการณ์ในการสอน พบร่วมนักศึกษา ที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสด้านกฎหมายและการ ระหว่างประเทศนี้เป็นผู้ที่สนใจจริง ๆ มีความสามารถในด้านภาษาฝรั่งเศสโดยเฉพาะในการ เขียนและผลิตจากการที่มีนักศึกษาน้อยก็จะเปิด โอกาสให้การเรียนการสอนได้ผลยิ่งขึ้น

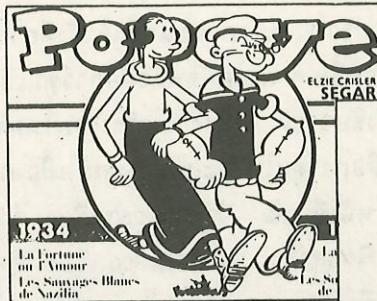
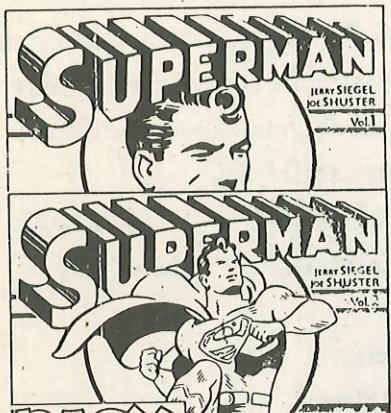
– นักศึกษาสามารถเลือกวิชาอื่นเรียนได้ อย่างกว้างขวาง

– ขาดคำแนะนำจากอาจารย์และหน่วยงานของคณะ นักศึกษาจะเลือกเรียนด้วยตนเอง เป็นส่วนมาก หรือมีฉะนั้นก็เรียนตามเพื่อน

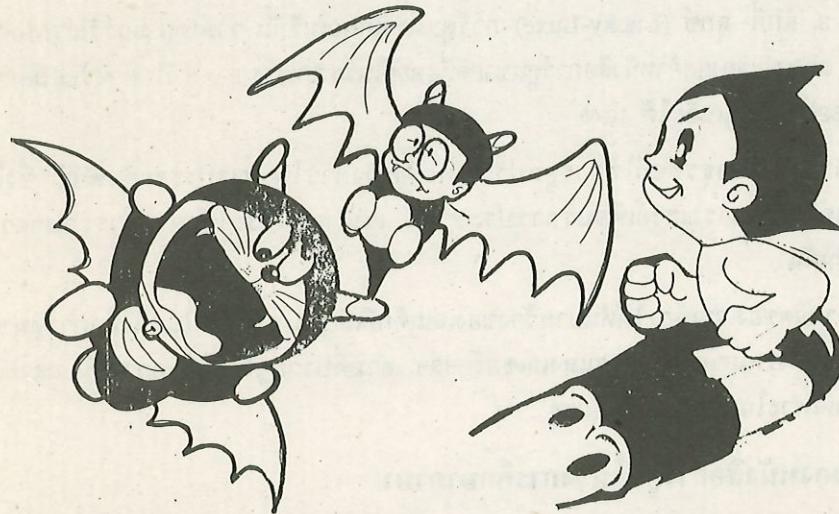
หนังสือการ์ตูนกับการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน

Les bandes dessinées et l'enseignement du Français Fonctionnel.

สิกข์ พินิชภูวดล*

Voici rééditée
année par année la meilleure période de la
« Popeye-saga », celle que réalisa
de 1927 à 1938 l'inventeur du populaire
matelot, le grand Elzie Crisler Segar.

หนังสือการ์ตูนกับการสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน

บทบาทสำคัญของหนังสือการ์ตูนเพร่หลายชั้นเจนเข้มมากในสังคมปัจจุบันทึ้งในวงการธุรกิจบันเทิง
และในวงการสอนภาษา และวรรณคดี ดังจะกล่าวต่อไปนี้

* อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ก. บทบาทหนังสือการ์ตูนในวงการธุรกิจบันเทิง

ความสำคัญของหนังสือการ์ตูน จะเห็นได้ชัดที่สุดจากการภาพยนตร์ การสร้างภาพยนตร์ สำหรับฉายในโรงใหญ่และในรายการโทรทัศน์ กล้ายเป็นธุรกิจที่ใช้บุคลร่วมงานจำนวนมาก เพื่อผลิต ภาพยนตร์การ์ตูนให้กันต่อความต้องการของผู้ชมหรือตลาด แหล่งผลิตภาพยนตร์การ์ตูนที่ใหญ่ที่สุดคือ สหราชอาณาจักรญี่ปุ่น ญี่ปุ่นผลิตภาพยนตร์การ์ตูน ความยาวฉายได้ 2 ชั่วโมง จำนวนวันละ 1 เรื่องตลอดปี (สถิติเมื่อ พ.ศ. 2523)

นอกจากวงการภาพยนตร์แล้วยังมีการผลิตหนังสือการ์ตูนเป็นจำนวนมากด้วย เมื่อเทียบกับ หนังสือประเภทอื่น ๆ การผลิตหนังสือการ์ตูนเป็นไปอย่างรับรื่น และกว้างขวางมากที่สุด เพราะได้ กล้ายเป็นหนังสือขายดี ครองความเป็นใหญ่ในตลาดหนังสือทั่วทุกแห่ง ดังจะเห็นได้จากสถิติการ จำหน่ายหนังสือการ์ตูนในประเทศฝรั่งเศส เมื่อ ค.ศ. 1977 สรุปได้ ดังนี้

1. หนังสือเล่ม จำนวน 250 เรื่อง จำนวนพิมพ์รวมทั้งสิ้น	300 ล้านฉบับ
2. นิตยสาร จำนวน 300 เรื่อง จำนวนพิมพ์รวมทั้งสิ้น	800,000 ฉบับ
3. ชื่อที่แพร่หลายที่สุด จัดตามลำดับ ดังนี้	
1. แท็ง แท็ง (Tintin) วาดโดย ออร์เช (Hergé)	
2. อัสเตริกซ์ (Asterix) วาดโดย อูเดโซ (Uderzo)	
3. ลักกี้—ลักซ์ (Lucky-Luxe) การ์ตูนแร้งเคลเมริกัน วาดโดย มอร์ริส (Morris)	
4. ลักษณะของลูกค้าหนังสือการ์ตูนขายดีที่สุดอยู่ในวัยระหว่าง 5–15 ปี สำหรับสถิติการจำหน่าย ใน (ค.ศ. 1982) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยได้ 18 %	

อีกวันหนึ่งของธุรกิจที่ใช้การ์ตูนประกอบ คือ วงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งใช้การ์ตูน ประกอบถ้อยคำโฆษณารณรงค์เพื่อบริการประชาชน เช่น การใช้รถใช้ถนน การรักษาความสะอาด (ตามไปด้วย) เป็นต้น

การผลิตของเล่นเด็ก ได้หันมาสร้างของเล่นเด็กที่เลียนแบบตัวเอกในหนังสือการ์ตูนขายดี และ เลียนแบบหุ่นยนต์ ยานอวกาศ อาวุธแสงเลเซอร์ ฯลฯ ตามที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูน กล้ายเป็นสนใจ ขายดีมากโดยเฉพาะในเทคโนโลยีมวลชน

ข. บทบาทของหนังสือการ์ตูนในวงการศึกษาภาษา

ในการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนนิยมใช้หนังสือการ์ตูนเป็นแบบฝึกหัดภาษาพูด นับเป็นสื่อ การสอนภาษาตัวยิวีสต์ทัศน (audio-visuel) ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ครูอาจนำไปใช้สอนวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาเรียน การฝึกสังเกต การใช้ไหวพริบ และฝึกเชาว์ ทางด้านการสอนวรรณคดี หนังสือการ์ตูน เป็นวรรณคดีสำหรับเยาวชน ถึงแม้จะไม่ใช่วรรณคดีที่แท้จริง คือ จัดไว้ในประเภทปริวรรณคดี (Paralittérature) หนังสือการ์ตูนที่ดีก็ได้ให้การศึกษาหลายด้านที่สำคัญมากแก่เยาวชน โดยเฉพาะความรู้ รอบด้านและการใช้วิจารณญาณ ฝึกฝนให้เป็นคนช่างสังเกตและไฝหาเหตุผล ทั้งนี้เพราะในหนังสือการ์ตูน มีหลายอย่างที่ต้องใช้การไตร่ตรองว่า สิ่งใดเป็นความรู้ควรรับไว้ สิ่งใดควรให้สังสัยและติดตามค้นหา ความจริงต่อไป สิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ เพราะเหตุใด เยาวชนตั้งแต่อายุ 5 ถึง 15 ปี สมควรอ่าน ภาษาต่าง ๆ ให้เข้าใจ เพราะภาษาจริงเป็นภาษาแห่งภาวะแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่เยาวชนเห็นด้วย

จักษุสัมผัส เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพโฆษณา เยาวชนควรฝึกสังเกตภาพและแปลความหมายของภาพให้ได้ เพราะภาพคือที่รวมของสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างที่มีความหมาย

ในวงการเรียน—การสอนวิชาภาษา “ได้นำหนังสือการ์ตูนมาใช้เป็นแบบเรียนและแบบฝึกการใช้ภาษาอย่างได้ผลดียิ่ง รวมทั้งการใช้เป็นตัวนำบทเรียนและอุปกรณ์การสอนด้วย

1. การสอนภาษาแม่ (*la langue maternelle*) ผู้เรียนรู้จักภาษาตนดีพอแล้ว ดังนั้นครูจึงนำภาษาจากภารกิจการ์ตูนมาให้นักเรียนวิเคราะห์ในแง่ของการใช้ หลักไวยากรณ์ การสะกดคำ การแสดงความหมาย ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อบางครั้งภาษาการ์ตูนมักสะกดผิด ใช้คำผิด สร้างคำขึ้นใหม่ ใช้ภาษาสlang พูดยืดยาวซ้ำซาก จึงกลายเป็นแบบฝึกหัดวิเคราะห์การใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี ดังตัวอย่างใน “Achille Talon” โดย Greg ครอบคำพูดด้านความมือเป็นคำพูดที่เยี่ยมยอด สามารถนำมาให้เด็กฝรั่งเศสแก้ไขให้กระชับรัดกุม

อนึ่ง ในการเขียนการ์ตูน ผู้เขียนมักแทรกภารกิจการ์ตูนไว้แม้แต่ในชื่อเรื่อง จึงจะเห็นว่าชื่อเรื่อง “Achille Talon” ก็คือการสับที่ของสำนวนที่ว่า le talon d’Achille แปลตามตัว ก็คือ สันเท้าของอาชิล หมายความว่า จุดอ่อน อาชิลเป็นชื่อพระเอกในนิทานโบราณ ซึ่งมีลักษณะเป็นอมตะ ไม่มีคราฟ้าได้ เนื่องจากตัวของอาชิลได้ชูน้ำยาไว้ไว้ แม่ของอาชิลจับสันเท้าทั้งสองข้างแล้วจุ่มตัวอาชิลลงในน้ำวิเศษ ดังนั้นสันเท้าของอาชิลจึงไม่ถูกน้ำวิเศษ ถ้าไตรยิทธนุญาตสันเท้าอาชิลก็จะถึงแก่ความตาย ดังนั้นสันเท้าของอาชิลก็คือจุดอ่อนของอาชิล ข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่ง ในคำ Achille ได้เขียนตัว i หัวกลับลงด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นสือภารกิจการ์ตูน

2. การสอนภาษาต่างประเทศ (*la langue étrangère*) โดยเหตุที่การใช้ภาษาในหนังสือการ์ตูน มีข้อบกพร่องหลายประการดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น ถ้าครูจะนำมาใช้กับนักเรียนชาวต่างประเทศ จึงจำต้องระมัดระวังเลือกเฟ้น “texte” ให้ดี เพราะนักเรียนชาวต่างประเทศแยกภาษาได้—ไม่ได้ยังไม่เป็นนักเรียนชาวต่างประเทศมักจะเรียนภาษาเพื่อเลียนแบบ จดจำ และทำตาม ยังไม่ถึงขั้นวิเคราะห์วินิจฉัยได้ เมื่อเข้าใจของภาษา ดังนั้น texte ต้องเป็นภาษาที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี การ์ตูนที่นำมาใช้สอนภาษาฝรั่งเศส แก่ชาวต่างประเทศที่ไว้ใจได้ดีที่สุด ก็คือ “Astérix” กับ “Tintin”.

อัสเตริกซ์ (Astérix, Uderzo) ตัวเอกของเรื่อง เป็นชายร่างผอมแต่มีสติปัญญาปราดเปรื่อง มีความกล้าหาญ ชื่อสัตย์ สมมติเป็นตัวแทนของชาวโกลาส์ (Gaulois) บรรพบุรุษของชาวฝรั่งเศส แก่นเรื่องอัสเตริกซ์คือการจงภัย เมื่ออัลตริกซ์พนักศูนย์เคราะห์ร้ายจะเข้า ข่ายเหลือให้พังภัยโดยใช้สติปัญญามากกว่าอาชุหรือกำลังกาย แต่ก็มี ผู้ช่วยที่แข็งแรงคือ โอเบริกซ์ (Obélix) เคยเป็นเพื่อนร่วมจงภัยด้วย โอเบริกซ์จะใช้กำลังกายก็ต่อเมื่อจำเป็นจริง ๆ หลีกเลี่ยงไม่ได้

เต็งเต็ง ชื่อเต็มของการ์ตูนชุดนี้คือ *Les aventures de Tintin et Milou* ตัวเอกคือเต็งเต็ง นักหนังสือพิมพ์กับสุนัขชื่อ Milou แก่นเรื่อง เต็งเต็ง ก็คือ การจงภัยเพื่อพาผู้อ่อนไปพบสิ่งแปลกใหม่ทางวิทยา- ศาสตร์ เทคโนโลยี ปรากฏการณ์ธรรมชาติ เรื่องลึกลับ เรื่องสอนสรวน หาความจริงต่าง ๆ ในชีวิต

ภาษาที่ใช้ในอัสเตริกซ์กับเต็งเต็ง ถ้าเลือกให้เหมาะสมก็จะนำมาใช้สอนการใช้คำและความหมาย ของคำ ภาษาพูด การสนทนา ทำทางประกอบการสนทนา วัฒนธรรม การละเล่น (เช่นเล่นเก้าอี้ดนตรี) รวมทั้งการสอนภาษาเฉพาะด้านด้วย

ภาพการเล่นเก้าอี้ดนตรี จากตอน “*Une Aventure d'Astérix, le Gaulois*”, Texte de Coscinnay, Dessins de Uderzo, Dargand, Editeur, 1961

3. การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน (*le français fonctionnel*) ดังได้กล่าวแล้วว่า การถูนมีบทบาทสำคัญในการสอนภาษาต่างประเทศ (*langue étrangère*) และภาษาทั่วไป (*langue générale*) แล้วยังมีบทบาทสำคัญในการสอน และภาษาเฉพาะด้าน (*langue de spécialité*) ด้วย

สำหรับการสอนภาษาเฉพาะด้านนี้จะเป็นด้านธุรกิจ กฎหมาย วิทยาศาสตร์ ฯลฯ การถูนก็มีส่วนช่วยครูเป็นอย่างมาก การถูนช่วยได้ในฐานะตัวนำเข้าสู่บทเรียน ตัวบทเรียน แบบฝึกภาษา และเป็นอุปกรณ์การสอน

การใช้การถูนเป็นตัวนำเข้าสู่บทเรียนนั้น ครูอาจนำภาพมาให้นักเรียนดูก่อนที่จะสอนเนื้อหาสำคัญในบทเรียน เพื่อนปูพื้นอารมณ์ หรือกระตุ้นนำความคิดของนักเรียนให้พร้อมสำหรับการเรียนเนื้อหา ภาพและภาษาในการถูนจะดึงดูดความคิดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การใช้การถูนเป็นตัวนำเข้าสู่บทเรียนนั้น ครูอาจจะใช้การแนะนำให้รู้จัก (*présentation*) ในรายละเอียดบางส่วนของภาพ หรือกลุ่มภาพก็ได้ทั้งนี้ตามแต่ครูจะเห็นสมควร เช่น ครูต้องการสอนการใช้ *il faut + infinitif* ก็อาจจะเลือกภาพจาก การถูนเรื่อง *Astérix* ที่มีคำพูดแสดงการใช้ *il faut + infinitif* เช่น

จากภาพนี้ครูจะได้สำนวน

il faut + déconvrir ce secret

ต่อจากนั้นครูก็นำเข้าสู่บทเรียนภาษาเฉพาะด้าน ตามที่ครูต้องการ เช่น ครูต้องการสอนภาษาด้านธุรกิจ การเงิน โดยเฉพาะการใช้เช็ค ครูก็นำเข้าสู่บทเรียนและแบบฝึก เช่น แบบฝึก Transformation

Modele : *il faut*

découvrir ce secret

endosser ce chèque (เขียนสลักหลัง)

barrer ce chèque (ปิดคร่อม)

acheter les chèques de voyage (ซื้อเช็คเดินทาง)

payer par chèque (จ่ายเงินด้วยเช็ค)

faire un chèque (เขียนเช็ค)

etc.

อย่าลืมว่าภาษาเฉพาะด้าน (*langue de spécialité*) กับภาษาทั่วไป (*langue générale*) นั้น แทรกซึมอยู่ด้วยกันมากบ้างน้อยบ้างตามแต่โอกาสที่นำໄไปใช้

การถือหนังภาพ ครูอาจนำมาใช้สอนเนื้อหาที่ครูต้องการได้ โดยเปลี่ยนแปลงเฉพาะถ้อยคำในกรอบคำพูด (*le ballon*) ทึ่งนี้ควรดูให้สอดคล้องกับภาษาของตัวละครในภาพด้วย สำหรับภาพนี้ ประกอบด้วยตัวละครสำคัญสองคน คนหนึ่งใช้ความคิด อีกคนหนึ่งพูดด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว ออกท่าทางประกอน โดยยกนิ้วชี้ขึ้นเพื่อแสดงความมุ่งมั่น ดังนั้น ครูอาจหาถ้อยคำที่แสดงความตั้งใจมุ่งมั่น แบบอื่น ๆ ในวงภาษาเฉพาะด้านมาเปลี่ยนก็ได้ เช่น

- Je dois faire des provisions. ฉันต้องซื้อเสบียงอาหาร
- Il me faut examiner les marchandises. ฉันต้องตรวจสอบค้า
- Il est nécessaire de me renseigner sur les prix et la qualité. ต้องสอบถามดูเรื่องราคาและคุณภาพ

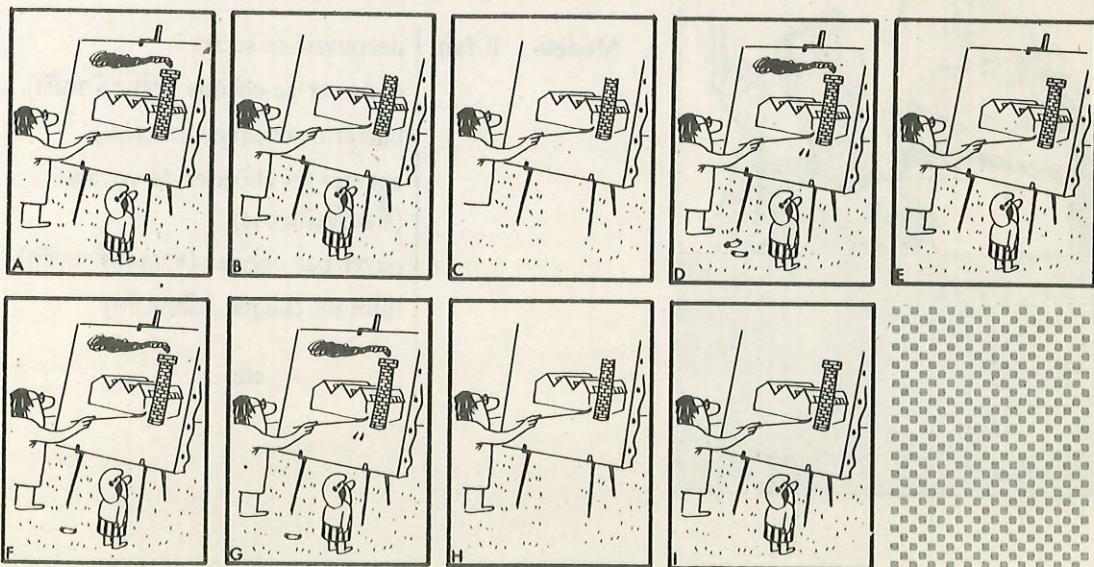
- Il m'est obligé d'évaluer le prix marchandises. ฉันต้องตีรีคาลิสินค้า

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนภาษาจนกระทั่งไม่สามารถอ่านได้ก็จะเป็นไปได้และยุ่งยาก ไม่ควรเปลี่ยนเรื่องให้ล้าหลังไปจนถึงขั้นให้ทหารромันใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก หรือ micro - computer เป็นอันขาด เพราะจะดูลอกและขัดแย้งกัน

ในการสอนความเข้าใจ (*Compréhension*) ครูอาจใช้การถือที่มีหลายภาพหรือเป็นชุด จะมีคำพูดหรือไม่มีก็ได้ การถือที่ไม่มีคำพูดนั้นใช้ฝึกความสังเกตและความเข้าใจได้เป็นอย่างดี และเปิดโอกาสให้ครูมีอิสระในการสอนภาษาต่าง ๆ ด้วย

ตัวอย่างต่อไปนี้ เป็นการถือที่ไม่มีคำพูด ชุดนี้มี 9 ภาพ ครูอาจนำมาใช้สอนภาษาด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม ฯลฯ ได้ เริ่มปูพื้นการสอนด้วยการจัดภาพตามลำดับเหตุการณ์ แต่ละภาพมีอักษรกำกับ ตั้งแต่ A - 1 (คำตอน กือ C H B I E A F G F)

**Remettez ces dessins dans un ordre logique,
en évoluant vers le croquis définitif.**

ค. บทบาทของหนังสือการ์ตูนในวรรณคดี

ในวรรณคดี นักวรรณคดีสากลยังไม่ยอมรับว่า หนังสือการ์ตูนเป็นวรรณคดีที่แท้จริง ได้จัดไว้ในปริวรรณคดี (Paralitterature) หนังสือการ์ตูนมีคุณสมบัติต่าง ๆ สมควรนำมาศึกษาในแง่ของเนื้อเรื่อง เช่น เนื้อเรื่องของประวัติศาสตร์ อิทธิพัฒนาศิลป์ การสร้างบุคลิกภาพของตัวละคร การดำเนินเรื่องซึ่งเป็นการผสมผสาน และการสอนความงาม—นักเขียน เป็นวรรณคดีสำหรับเด็ก ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของเด็กและสอดคล้องกับพัฒนาการทางจิตของเด็ก สมควรที่ผู้ใหญ่ซึ่งห่วงใยเด็ก ๆ ต้องให้ความสนใจกลั่นกรองหนังสือประเภทนี้อย่างระมัดระวัง

ในการศึกษาสำหรับเด็กได้ใช้การ์ตูนเป็นตัวนำความรู้ต่าง ๆ มาสู่เด็ก เช่น สาระเรื่องเมริกาได้จัดทำหนังสือการ์ตูนที่เล่าเรื่องความรู้ทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วรรณคดี ฯลฯ เช่น การ์ตูนที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Pendulum ชุดวรรณคดี ได้นำวรรณคดีอังกฤษ—อเมริกัน มาเล่าเรื่องสั้น ๆ ยอด ประกอบภาพเขียนเป็นชุด มีเรื่องต่าง ๆ เช่น เรื่อง ลอร์ด จิม (Lord Jim แต่งโดย Joseph Conrad) เรียงเรียงใหม่สำหรับเด็กโดย John Norwood Fago เขียนภาพโดย Frank Dedondo และยังมีวรรณคดีของชาติอื่น ๆ อีกเช่น สามทหารเสือของฝรั่งเศส ดอน กีโซเต้ ของสเปน ฯลฯ.

ลักษณะของหนังสือการ์ตูน

ลักษณะเฉพาะของหนังสือการ์ตูน คือ การถือความหมายด้วยภาพและถ้อยคำเป็นเรื่องราวดิตต่อ กัน ส่วนประกอบสำคัญของหนังสือการ์ตูน คือ ภาพกับภาษาที่สัมพันธ์กัน มีจุดมุ่งหมายสอดคล้อง ต้องกัน การเสนอภาพกับถ้อยคำควบคู่กันไปตลอดเรื่อง ถึงแม่บางภาพจะไม่มีคำพูดหรือบางครั้งมีแต่คำพูดไม่มีภาพ แต่เมื่อนำมาเรียงเข้าด้วยกันแล้วก็มีจุดประสงค์มุ่งไปสู่ความหมายของเรื่องราวนี้อหาที่ ดังเดนาร์มณ์ไว้ เนื้อหาของหนังสือการ์ตูนมีความหลากหลายเยี่ยงหนังสือทั่วไป เป็นนิทานนิยาย เรื่องเล่าขำขัน เรื่องจดภัย เรื่องทางวิทยาศาสตร์ เรื่องตำรา เรื่องนักสืบ เรื่องทางประวัติศาสตร์ เรื่องรัก ฯลฯ

ก. ลักษณะของภาพในหนังสือการ์ตูน

ได้มีผู้ศึกษาหนังสือการ์ตูนทั้งทางด้านการสอนและการประดิษฐ์ หลายคนในจำนวนนี้ คือ กี โกติเย (Guy Gautier) ได้ศึกษาหนังสือการ์ตูนทางด้านความหมายในวรรณคดีอย่างละเอียด กี โกติเย ได้อธิบายลักษณะของภาพที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนทั่ว ๆ ไปไว้สั้น ๆ ดังนี้

“ภาพ (ในหนังสือการ์ตูน) คือ ที่รวมของเส้นต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายและมีสองมิติ” คำอธิบายเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้

1. ที่รวมของภาพ มีสองชนิดคือ ชนิดถาวร กับไม่ถาวร ที่รวมของภาพชนิดถาวร ได้แก่ ผ้าผนัง ผ้าใบ กระดาษ ฯลฯ สำหรับหนังสือการ์ตูน หมายถึงกระดาษในรูปเล่มของหนังสือ หรือ สมุดภาพอัลบั้ม ส่วนที่รวมของภาพชนิดไม่ถาวรได้แก่ จอยาพยนตร์ จอยากร์ด หรือจอบหนังประเบา อื่น ๆ ซึ่งฉายภาพให้เห็นเพียงชั่วคราวแล้วภาพนั้นก็หายไป ไม่คงอยู่

2. เส้นต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นในหนังสือการ์ตูน เป็นเส้นที่วาดขึ้นประกอบเป็นรูปร่างที่ถือความหมายได้ และขึ้นอยู่กับเจตนา Ramón ของผู้วาด คือ ปั๊มน้ำ เทคนิค และสไตร์ เฉพาะตัวของผู้วาด ความ-

หมายที่ภาพสื่อสารมายังผู้ดูนั้น ประกอบด้วยถ้อยคำซึ่งมักจะเป็นบทสนทนา บางครั้งเส้นที่วาดก็เป็นสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนใช้แสดงความหมายต่าง ๆ เช่น ความรู้สึกวุ่นงง ความตกใจ ความผัน ความหวัง ความตั้งใจ เป็นต้น

เส้นที่ใช้ประกอบเป็นภาพ มี 2 ชนิด คือ ชนิดที่ใช้แทนความคิด (ideogramme) กับชนิดที่ใช้แทนความหมายของเรื่อง (calligraphic expressive)

ภาพที่ใช้แทนความคิด มีลักษณะเป็นรหัสและสัญลักษณ์ เช่น รูปเส้นวน ๆ แทนความมีeng รูปหัวใจเล็ก ๆ แทนความรักความพ่อใจ รูปก้อนเมฆแทนความผัน ความหวัง ความเคลื่อนไหวและอื่น ๆ ที่ยังไม่ชัดเจน ไม่ชี้เฉพาะว่าหัวใจสิ่งใด รูปรอยเท้าแสดงการเดินทาง การจากไป รูปดาวดวงเล็ก ๆ หลายดวง ประกอบความมีeng รูปตัวอักษรซึ่งอาจเป็นตัวอักษรจีนหรืออักษรอื่น ๆ แสดงความไม่เข้าใจหรือปริศนา ที่ต้องขับคิด เหล่านี้ เป็นต้น

3. ครอบภาพ เส้นต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นภาพนั้น รวมอยู่ใน “ครอบภาพ” ซึ่งหมายถึงเส้นรอบนอกของภาพ ครอบภาพของหนังสือการ์ตูนมักเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า นาน ๆ จึงจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส ส่วนรูประฆาตินิอื่น ๆ เช่น วงกลมนั้นหายากมาก ครอบภาพของหนังสือการ์ตูนมักจะเป็นรูปเล็ก ๆ หลายรูป เรียงจากซ้ายไปขวาในแนวอน บางครั้งก็เรียงจากบนมาล่างเป็นแนวตั้ง ครอบภาพสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ เหล่านี้ ต่างก็มีความเกี่ยวเนื่องกันโดยทำหน้าที่เล่าเรื่องราวดิตต่อ กันตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ขนาดของครอบไม่จำกัดด้วยตัว ผู้วาดจะกำหนดเองตามความเหมาะสม ถ้าเล่าเรื่องต่อไปตามปกติก็จะใช้ขนาดมาตรฐานของสติ๊กเกอร์การเขียนของตน ถ้าต้องการเน้นความสำคัญของเรื่องหรือเร้าความสนใจเป็นพิเศษ หรือมีความหมายพิเศษอื่น ๆ ผู้วาดก็จะขยายกรอบภาพสองมิติขึ้นตามสัดส่วน เช่น ครึ่งหน้า หรือหนึ่งในสามของหน้าหนึ่งสือ หรือขยายเต็มหน้าตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม เพื่อเร้าความสนใจ บางครั้งผู้วาดจะไม่เขียนกรอบภาพ

ภาพข้างบนไม่มีกรอบภาพ มีขนาดใหญ่เป็นหนึ่งในสามของหน้า

ภาพล่างมีกรอบเล็ก ๆ ตามธรรมเนียมนิยมของการวาดภาพการ์ตูน

ลักษณะของถ้อยคำในหนังสือการ์ตูน

ส่วนมากถ้อยคำภาษาที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนมีลักษณะเป็นบทสนทนา ดังนั้นระดับของภาษาที่ใช้จะเป็นภาษาพูด นอกจากนี้ยังมีบทบรรยายอีก ซึ่งใช้ภาษาเขียนสามัญ ไม่ใช้ภาษาที่ประณีตสวยงาม แต่ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายรวมรั้ด และถ้อยคำตามที่นิยมใช้ในสังคม ถึงแม้ว่าครั้งจะขัดกับกฎเกณฑ์การเขียนที่ดี เช่น จะด้วย (เสียงด้วย) กะ (กับ) เนี่ย (นี่) เป็นต้น นอกจากนี้ ตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนบางครั้งเป็นถ้อยคำที่ใช้เลียนเสียงธรรมชาติ เสียงร้องของคนและสัตว์ เสียงดัง เสียงตี เสียงกระแทบ เสียงระเบิด บางครั้งก็ใช้สัญลักษณ์ประกอบ เพราะเด็กชอบตีความจากสัญลักษณ์ ตัวอย่างเช่น

เสียงสะอึก	HIC!
เสียงระเบิด	BOOM !
เสียงตี	CLOPS
เสียงปืน	PAN-N-N
เสียงจำ	AAAAAA TCHOM !
เสียงกรน	ZZZ
เสียงชัมเพลง	ใช้โน๊ตดนตรี
ความตกใจ	ใช้สัญญาลักษณ์เสียงคล้ายอักษรรีน หัวกะโหลกไขว้และอื่น ๆ

ขนาดตัวอักษรที่เลียนเสียงธรรมชาตินี้ สื่อความหมายโดยบอร์ดี้ดับเสียงค่อย—หนักหรือเสียงสั้น—ยาว โดยใช้ความหมายของเส้นหรือขนาดของตัวอักษร หรือจำนวนตัวอักษร เช่น zzzzz ใช้ตัวอักษร Z ซ้ำกันหลายครั้ง แสดงเสียงกรนซึ่งต่อเนื่องกัน หรือเสียงยาว AAAAA TCHOM ! เสียงจำที่เริ่มค่อย ๆ และยาว ดังข้างเป็นลำดับแล้วจึงบลงอย่าง กะทันหัน สังเกตตัว A และตัว M ตัว A เขียนด้วยเส้นบาง ๆ ตัวเล็ก ๆ ตัว M เขียนเส้นหนา แสดงความหนักแน่น ดัง และ หยุดนิ่ง

ภาพแสดงเสียงกรน และเสียงชัมเพลง

ประวัติของหนังสือการ์ตูน

ก่อนที่การวาดภาพการ์ตูนจะมีวัฒนาการขึ้นมาเป็นเล่มหนังสือนั้น ได้มีการวาดภาพเดี่ยว ๆ หรือเป็นชุด ซึ่งประกอบด้วยภาพเดี่ยว 3–4 ภาพ แล้วจึงค่อย ๆ เพิ่มจำนวนขึ้น จนภาพทั้งหมดต่างก็มีหน้าที่เล่าเรื่องราวติดต่อกันตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

นักวาดภาพการ์ตูนคนแรกคือชาวอังกฤษ ชื่อ วิลเลียม โฮการ์ธ (William Hogarth, 1698-1746) กลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 โฮการ์ธเขียนการ์ตูนขึ้น ในครั้งนั้นเขาไม่จุดประสงค์ที่จะล้อเลียนคนที่ทำอะไรไป ๆ ไร้เหตุผล เช่น พูดจาไม่เหมาะสม ความประพฤติน่าเกลียด ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมอย่างมgangay ฯลฯ โฮการ์ธเขียนรายละเอียดของพฤติกรรมที่น่าขำของคนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ชวนให้ผู้ชมภาพเกิดความละเมิดครอบคลุม ช่างสังเกต พินิจพิเคราะห์ สังเกตรายละเอียดของเส้นที่ประกอบเป็นภาพ และสังเกตทั้งคำพูดที่เขียนไว้ควบคู่กัน ถึงที่โฮการ์ธนำมาเขียนได้แก่ นิสัยใจคอของบุคคล การใช้ถ้อยคำในการสนทนารา ความเป็นอยู่ การเลี้ยงดูบุตร การรับประทานอาหาร การแต่งงาน การแต่งตัว การทำงาน ฯลฯ โดยสรุปก็คือ พฤติกรรมต่าง ๆ ของคนในสังคมนั้นเอง

ในช่วงเวลาเดียวกัน โธมัส โรแลนด์สัน (Thomas Rowlandson, 1756-1827) เป็นชาวอังกฤษ เช่นกัน ได้ปรับปรุงวิธีเขียนภาพของโฮการ์ธ ให้เหมาะสมสำหรับการผลิตจำนวนมาก ๆ แล้วนำภาพการ์ตูนส่งไปตีพิมพ์ในนิตยสารและหนังสือพิมพ์รายวัน ด้วยเทคโนโลยี โรแลนด์สัน ภาพการ์ตูนจึงแพร่หลายไปยังบุคคลส่วนมาก ลักษณะการ์ตูนของโรแลนด์สัน เป็นภาพล้อเลียนที่มุ่งส่ออารมณ์ขันมากกว่า มุ่งเสนอเรื่องราว เข้ามักระใช้เส้นที่หนาและเกินความจริงเพื่อเน้นลึกลงที่เข้าต้องการจี้ให้เกิดอารมณ์ขัน นับแต่บัดนั้นเป็นต้นมา การเขียนการ์ตูนจึงมีลักษณะเกินความจริง "ไม่เหมือนจริง แต่ตั้งอยู่บนฐานจริงแท้" ความจริง ทั้งโฮการ์ธและโรแลนด์สัน เป็นนักวาดภาพการ์ตูนของสังคม-วัฒนธรรม (socio-culture) ส่วน อดมิเย (Honoré Daumier, 1809-1879) เป็นนักวาดภาพการ์ตูนล้อเลียนการเมือง โดมิเย เป็นชาวฝรั่งเศส นับได้ว่าเป็นบุคคลแรกที่นำการ์ตูนเข้ามาสู่วงการล้อเลียนทางการเมือง

สำหรับนักวาดการ์ตูนอเมริกันคนแรก ๆ คือ โธมัส แนสต์ (Thomas Nast 1840-1902) แนสต์ เป็นนักเขียนการ์ตูนล้อเลียนการเมืองเช่นเดียวกับโดมิเย

ความนิยมดูภาพการ์ตูนเริ่มแพร่หลายมาตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ดังนั้นการวาดภาพการ์ตูนเป็นภาพที่เดี่ยวโดย ๆ จึงพัฒนาเป็นภาพชุด เริ่มด้วยภาพเดี่ยว 2–3 ภาพก่อน แล้วทวีจำนวน จนถึง 50 และ 100 ภาพ กลายเป็นอัลบั้มภาพ หรือหนังสือการ์ตูน

นักวาดภาพการ์ตูน

นักวาดภาพการ์ตูนที่น่าสนใจ ได้แก่

บ็อบ คาน (Bob Kane) ผู้สร้างการ์ตูนชุด Batman หรือมนุษย์ค้างคาว ซึ่งมีลักษณะเป็นเว็บบูรุษ กล้าหาญชอบใจภัยและสุภาพ

เฟร็ด ฮาร์แมน (Fred Harman) ผู้สร้างการ์ตูนชุด เรด ไรเดอร์ (Red Ryder) หรือการ์ตูนความอยู่รอดในโลกที่เป็นข่าวใหญ่ในวัยรุ่น

เจอรี่ ซีเกล (Jerry Siegel) กับ โจ ชัสเตอร์ (Joe Shuster) ผู้สร้างการ์ตูนชุดซุปเปอร์แมน ซึ่งได้รับการดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ไทย และภาพยนตร์โทรทัศน์มากที่สุดในคริสต์ศตวรรษที่ 20 นี้

เชลเตอร์ โกลด์ (Chester Gould) ผู้สร้าง ดิก เทรซี (Dick Tracy) แห่ง F.B.I. ผู้ส่งเสริม เช่านไว้ให้พริบที่สูง เป็นการ์ตูนเชิงนิยายตำราจ—นักสืบ—สายลับ ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศมากหมายหลายภาษา

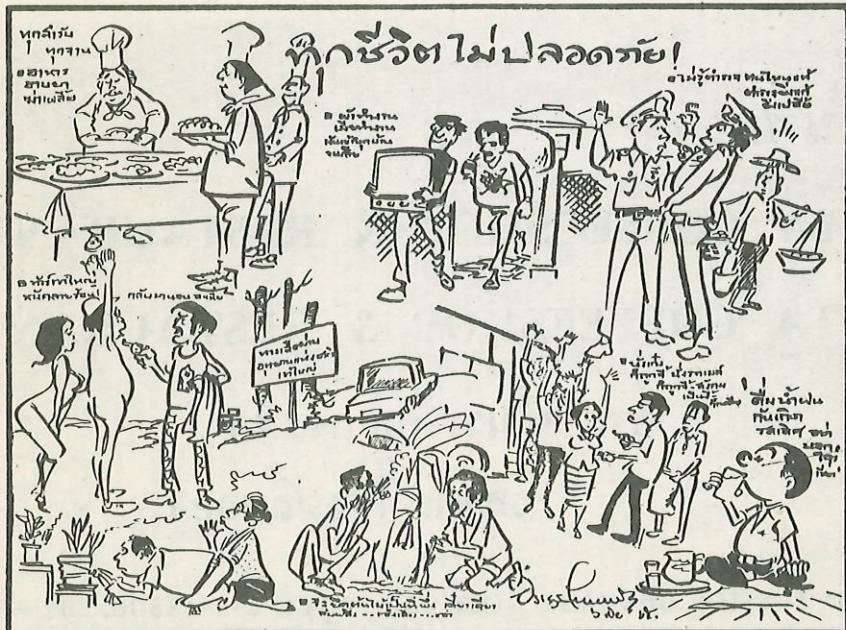
วอลท์ ดิสนีย์ (Walt Disney) นักวาดการ์ตูนสำหรับเด็ก หลายเรื่อง หลายรัตน์ มีคติสอนใจและให้ความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจ มีคุณค่าทางการศึกษาอันน่าชม

มอร์ริส (Morris) ผู้สร้างการ์ตูนชุด ลักกี้ ลักกี้ (Lucky Luxe) ความนอบสมัยใหม่ซึ่งมีรูปร่างสูงเพรียวขึ้นกว่าความนิยมที่เคยมีอยู่ในอดีต ลักกี้ ลักกี้ มีลักษณะเด่นทางด้านศีลธรรม ต้องการโน้มน้าวผู้อ่านให้เลิกค่านิยมใช้กำลังอำนาจตัดสินบัญชา แต่ให้ใช้สติปัญญา ความรับรอง การซ่อนกลกกฎหมาย และอื่น ๆ ในทางตรงหรืออ่อนโยนในการแก้บัญชา

ฟร่องแก็ง (Franquin) ผู้สร้างการ์ตูนชุดสปิรู (Spirou) ขวัญใจของเยาวชนญี่ปุ่น สปิรูเป็นคนดี สุภาพ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แต่มักจะไม่ค่อยได้รับผลดีตอบแทน ถึงกระนั้นก็ไม่ย่อท้อในการทำความดี

แอร์เร่ (Hergé) ผู้สร้างการ์ตูนชุดแตงแตง (Tintin) ซึ่งวีรบุรุษนักหนังสือพิมพ์ การจดจำข้อมูลเด็งเด้งพาผู้คนไปพบความรู้รอบตัวนานานิด ห้องทางสังคม ทางการเมือง ทางวิทยาศาสตร์ การสืบสวนสอบสวน ฯลฯ เป็นการ์ตูนขายดีที่สุดในญี่ปุ่น

ประยูร จารยางค์ นักเขียนการ์ตูนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเมืองไทยผู้สร้าง “ศุขเล็ก” ที่สะท้อนภาพสังคมไทย ล้อเลียนการเมือง และสร้างสรรค์ความมีชีวิตที่อยู่ดีกินดีมีคุณค่า

การ์ตูนของ ประยูร จารยางค์

(จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับวันที่ 6 มิถุนายน 2525)

สิทธา พินิจภูมิ. ปริวรรณ์คดี, เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 4, วรรณคดีไทย, หน่วยที่ 12,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2526.

Gauthier Guy. "La Traversée du Signifiant Iconique." Repères pour un Cheminement
Pédagogique in *Pratiques*. no 18/19. Fev/Mars, 1978.

Greg. *Les As et l'Affreux Electronique*. Dargaud. Canada, 1978.

Une aventure, d'Astérix, le Gaulois, Goscinny et Udergo, Dargaud, 1961.

Kervor Stéphane, Presse Enfantine et Bande Dessinée. *France Informations*. Juin, 1977.

Klein Gérard. *En Direct Avec Gérard Klein, Chroniqueur du Futrue*. Paris, Bayard Press, 1982.

Lem Stanilas. *Invinicible*. S.F.No.5010. Laffont. Presse Pocket, 1972.

Rémond, Anne, Baurin, Pierre. "Les Compagnons du Crime." in *Enquête sur le Roman
Policier*. Bibliothèque de la Ville de Paris, 1978.

Soriano Marc. *Le Renouveau des Etudes Françaises à l'Université*, Strasburg, 1978.

Vanoye Francis, *Expression Communication*, Armand Colin, Paris, 1973.

Vax Louis. *L'Art et la Littérature Fantastique*. Paris. Presses Universitaires, 1963.

อภินันทนาการ

IATA COFFEE SHOP & RESTAURANT

PATA COFFEE SHOP & RESTAURANT

อาหารจีนระดับคลาสสิก

รสชาดที่ชวนลิ่มลอง

สยามสแควร์ ซอย 4 และซอย 3 โทร. 252-6514, 252-8800, 252-0236

ประสบการณ์...

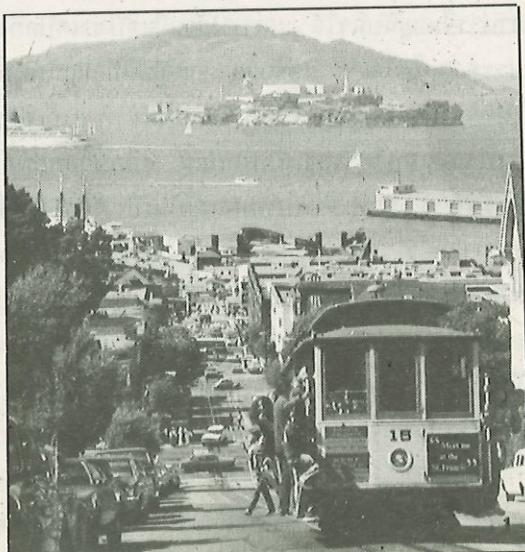
Visitez
L'AMERIQUE

จากการเดินทางไปประเทศที่ไม่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

กุลศักดิ์ นายงาม*

ในระยะ 2 ปี ที่ผ่านมาข้าพเจ้าค่อนข้างโชคดีที่ได้มีโอกาสเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษหลายครั้ง แต่ค่อนข้างโชคร้ายตรงที่เสียเงินส่วนตัวมากมาย เพราะแต่ละครั้งจะได้เงินจากหลวงส่วนหนึ่ง ต้องเดินเองส่วนหนึ่ง เช่น คราวไปประเทศอังกฤษรู้บາลองกุชออกค่าใช้จ่ายในระหว่างที่อยู่ในประเทศ อังกฤษให้แต่ไม่ออกค่าเครื่องบิน งบประมาณไม่ได้ดังไว้พระะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นหลังจากตั้งงบประมาณ ส่งไปแล้ว ข้าพเจ้าก็ต้องออกเงินค่าเดินทางเอง ครั้งที่ไปเจรจาธุรกิจที่สหรัฐอเมริกา 14 วัน ข้าพเจ้า ได้ดังงบประมาณมาแม้ชื่อบัตรโดยสารเครื่องบินยังไม่พออย่าพูดถึงเบี้ยเลี้ยงและค่าที่พักเลย ข้าพเจ้าต้องปะ และไปเงินส่วนตัวอีกมาก บางครั้งก็นึกห้อใจพระะไปทำงานทำประโยชน์ให้กับหน่วยงานแท้ ๆ กลับต้อง ออกเงินส่วนตัว แต่ก็ซ่างเตอะ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้ผลคุ้มค่าประสบการณ์ที่ได้รับช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานได้ คล่องตัวขึ้นมาก คิดเสียว่าเรียนหนังสือต่อด้วยทุนส่วนตัวเมื่อตอนแก่ ๆ ก็แล้วกัน

ที่ San Francisco ข้าพเจ้าไม่มีโอกาส ไปเที่ยวกับบริษัทนำท่องที่นี่พระะได้ศึกษา แผนที่ของเมืองทราบว่าควรจะไปดูอะไรบ้าง ก็เลย ใช้บริการรถเมล์ซึ่งสะดวกมาก เข้าวังผังเมืองไว้ดี ถนนทุกสายจะตัดขนาดกันไม่ว่าจะนั่งรถไปสุดทาง ที่ไหนก็มีทางกลับได้โดยไม่ยุ่งยาก ถ้าหลงจริง ๆ อย่างมากก็เดินนับถนนกลับ เสียแต่ต้องเดินขึ้นเขา ขั้นมาก ผู้คนใจดีมารยาทงามแม้คนขับรถเมล์ก็ ยิ้มแย้มทักทายกับผู้โดยสารทุกคนทั้งขึ้นรถลงรถและ จะบอกทางให้อย่างสุภาพถ้าเราไม่รู้จักป้ายที่จะลง อยู่แล้วบนสายใจ ทั้งอากาศก็ตีมาก ป่าเมืองjineng

*ศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาศิลปปาชีพ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ให้ญี่ปุ่นให้ญี่ปุ่นนำตากใจ พากษาเป็นเจ้าของตั้งแต่ธนาคาร ตลาด ร้านค้า ไปรษณีย์ โรงเรียน วัด พอหลุด เข้าไปในย่านนี้จะรู้สึกเหมือนกับอยู่ที่ฮ่องกง (ไม่เหมือนหลุดไปที่สำเพิง เพราะเข้าพูดภาษาอังกฤษกัน)

พอเสร็จกิจที่ San Francisco ก็บินข้ามไป Honolulu เพื่อไปเจรจาความต่อ เห็นผู้คน หลายคนที่จะไป Honolulu และขึ้นเครื่องบินที่สนามบิน San Francisco แล้วก็ให้ตกลงใจ เพราะข้าพเจ้า ก็ใส่เสื้อผ้าเสียเต็มที่ เพราะวันที่เดินทางอุณหภูมิ 12°C หลายคนใส่กางเกงขายาวสักเสื้อยืด ผู้หญิง บางคนมาก็ใส่กระโปรงผ้าฝ้ายขาว ๆ แต่เปิดหลังเปิดไหล่ ข้าพเจ้าดูแล้วก็ว่าเขาแต่งตัวลง แต่เขา ก็คงมองข้าพเจ้าอย่างตัวลง พอดีน้ำหนักไม่ถูกใจใคร เพราะได้เวลาหารากลางวันพอดี แต่ พอดีสนามบินที่ Honolulu แล้วก็ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตกลง ๆ เพราะคิดว่าอยู่ที่พัทยา เพราะมีทั้งฟรั่ง ทั้งหน้าดำหน้าเหลืองแต่งข้าสันเหมือนเดินชายหาดอากาศร้อนจัดเลย ข้าพเจ้าหัวใจห่อหือ เพราะเป็นโรค แพ้แสงแดด ข้าพเจ้าเตรียมร่วมไปด้วย แต่พอครัวขึ้นมา ก็ไม่กล้า กางรู้สึกกระดาษ เพราะทุกคนเขามาทำให้ตัวเป็นสีคล้ำ ข้าพเจ้าจะไปซื้อหมวกใส่ก็ไม่รับหน้าใส่แล้วหน้าเหมือนเมรา ก็เลยต้องหากระดาษ หนังสือพิมพ์ปิดหัวไว้ บางที่ก็เอาแผ่นพับน้ำงอกสารบั้งขึ้นมาปิดหน้าปิดหัวเดิน แต่พอ เราย้ายไป อยู่ได้ตันไม่จะหายร้อนทันที และพอตกต่ำลงอากาศจะเย็น ยิ่งไปเดินตามชายหาดจะรู้สึกเย็นเกือบจะ หนาวที่เดียว วันแรกที่ข้าพเจ้ากลับกรุงเทพฯ พบร่องน้ำร้อนที่ร้านขายของ เขาทักว่าข้าพเจ้าไปดูแลเก็บ- เกี่ยวผลหมายรากไม้ม่องหรืออุดลักษณ์เหมือนคนไปนาไปสวนมา ข้าพเจ้าก็บอกว่าใช่ไปดูสวนสันป่าวน สวน อ้อย สวนมะพร้าว แต่เป็นของคนอื่นเขาไม่ใช่ของข้าพเจ้าหรอก ที่ชาวบ้านนี้ข้าพเจ้าไม่ประทับใจคน ขับรถเมล์เลย เป็นคนห้องถังพูดจาอัชญาศัยไม่น่ารัก รถก็ແนلنนาน ๆ มาที่ดีว่าเป็นรถปรับอากาศ ถึง กระนั้นก็ยังร้อนพระแสงแดดแผลกล้ามาก

ทุกหนทุกแห่งในต่างแดนจะเห็นคนเงินเป็นเจ้าถิน อยู่กันเป็นปึกแผ่นเรียกว่า严山เมืองจีน แต่ที่ชาวญี่ปุ่น จะเป็นแห่งเดียวในโลกที่มีแต่ญี่ปุ่นเต็มเมือง ร้านอาหาร ญี่ปุ่นมากกพอ ๆ กับร้านอาหารจีนในเมืองอื่น ที่นี่มีร้าน อาหารจีนอยู่รันนิ้วได้ และบางร้านมีแต่ป้ายแต่ปิดกิจการ ประดุล่ามโซชิไว้เลย แต่ร้านอาหารญี่ปุ่นมีคนแน่นทุกร้าน ไปที่ไหน ๆ ก็พบแต่คนญี่ปุ่น พากผ่องที่พับก็เป็นพาก ที่ไปจากแผ่นดินใหญ่เพื่อพักผ่อน หรือบ้างก็ถูกเป็น ข้ารัฐการ ข้าพเจ้าพบกับคนญี่ปุ่นเป็นผู้หญิงเกยเซียง จากร้านแยกแล้ว เชื่อมารช่วยข้าพเจ้าไปยังที่ต่าง ๆ ข้าพเจ้า ตามว่าไม่ได้ไปญี่ปุ่นนานแค่ไหนแล้ว เชื่อตอบว่าไม่เคยเห็น เพราะครอบครัวของเรามาอยู่ได้สามชั่วโมงแล้ว ที่เรอพูด ญี่ปุ่นได้ เพราะแม่พูดได้ ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้เห็นคนพื้นเมือง ได้ความว่ามีเพียง 1% ของประชากร เพราะด้วยไป เก็บหมุดเมื่อคราวญูกันจากแผ่นดินใหญ่บุกมาบดเคาะ ชาวญี่ปุ่นเมืองไม่มีภูมิคุ้มกันเชื้อโรคที่มาจาก

ແພັນດີນໃຫຍ່ ເຂົາເລົາວ່າຕາຍອຢ່າງເຮົວເໜືອນໃນໄມ້ຮ່ວງພລອຍໝໍນດິຮັກຊາໄມ່ທັນ ຄວາມຈົງໄມ່ນ່າຈະໃຈສະເລັຍຕ້ວອກເບຼື່ອເຮີມ ບາງຄນເໜືອນຝຶສື່ອສມຸກຮ ຍິງໄປເຫັນທອນທີ່ທລ່ອນແຕ່ງຊຸດຍຸວາ ຈາຍດອກ ຕ້ວໄຫຍ່ ຜົວດຳຍືນ່ຽນຮ່ອງເພັງອູ້ງວິມຫາດຂອງໂຮງແຮນ ໂດຍມີທະເລເປັນຈາກອູ້ໆຂ້າງຫລັງ ມີຕັນນະພຣ້າສູງ ລ້ອມຮອນ ດຸກລ້າຍ ກັບຝຶສື່ອສມຸກຮ ໂພລ່ອກມາຈາກສມຸກຮຍັງໜັ້ນແລ້ລ

ຂ້າພເຈົາສາມຫາແມ່ກາແຮ່ຕພະເອກນັ້ນທີ່ດີໃຈກັນທັງເທິງທັງໝູ່ໃຫຍ່ ເຮົດກົບອກວ່າແນັກກາແຮ່ຕ ມີນັນອູ້ໆ 2 ລັ້ງໃນສາວາຍ ຖຸກຄົນຂອນເບາມາກ ເພຣະເຂາເປັນຄົນທີ່ກຳໄໝນັກທ່ອງເຖິງມາສາວາຍກັນມາກ ເພຣະຖຸກຄນູ້ສື່ກປລອດກັຍ ອັບຄຸ່ນເມື່ອດໍາວັຈອູ້ງເຄີຍຂ້າງປະເຊານ ໂດຍເຊັພະດໍາວັຈໜັຍອດຍ່າງແນັກກາແຮ່ຕ ຄົນທີ່ນີ້ຍອມຮັບວ່າເຂາມີບທນາທສຳຄັງມາກດ້ານການທ່ອງທີ່ຍ່າ ເຮື່ອງດໍາວັຈຂອງສາວາຍນີ້ເປັນແຮ່ງ ນ່າສັນໃຈສໍາຫັນຂ້າພເຈົາມາກ ຂ້າພເຈົາໄດ້ກ່ຽວມາວ່າແມ່ສາວາຍຈະເປັນຮູ້ເລີກມາກ ແຕ່ມີຈຳນວນເຈັ້ນຫ້າທີ່ ດໍາວັຈມາກກ່າວ່າຮູ້ອື່ນ ທີ່ໃຫຍ່ ກັ້ງຫລາຍ ຂ້າພເຈົາອູ້ໆທີ່ Waikiki ເດີນໄປທາງໄທນົກເຫັນດໍາວັຈອູ້ງປະຈຳ ທັງຮົກຕູ້ ຮັກເກີນແບນບຽດດໍາວັຈກອງປຣານ ດໍາວັຈທາງຫລວງ ຍັງແຄມຣອດຕູ້ ກົມືດີດເຄື່ອງວິທຸພວ່ອມ ຜົ່ງ ທັງຮົກຕູ້ ຮັກເກີນແບນບຽດດໍາວັຈກອງປຣານ ອູ້ທີ່ນີ້ແລ້ວອຸນຄຸ່ນໄມ້ດ້ອງກລັວນກັບປັບປຸງ ແມ່ຈະເດີນໄປໃນທີ່ມີດ ດໍາວັຈໃໝ່ຕາມຕຣອກຂອງຂອຍຈົນລຶ່ງຂາຍຫາດ ອູ້ທີ່ນີ້ແລ້ວອຸນຄຸ່ນໄມ້ດ້ອງກລັວນກັບປັບປຸງ ພັນຍາຍ ຢາມຄໍາດືນ ດັ່ງເປັນນັນເຮາຄຈະເຮັບຮ້ອຍໄປແລ້ວ ຂ້າພເຈົາໄດ້ພັງອົບນາຍເພີ່ມເຕີມເຮື່ອງການໄທ້ຄວາມປລອດກັຍ ນີ້ອີກວ່າດໍາວັຈນອກເຄື່ອງແບນຈະອູ້ງປຸນ ກັບຜູ້ຄົນທີ່ ໄປອີກເປັນຈຳນວນມາກ ນອກຈາກທີ່ເຮົາເທັນໃນເຄື່ອງ-ແບນແລ້ວ ທາກມີໄຄຮັດລອຂ້າມຄົນໃນຂະນະທີ່ມີສັງຄູານໄຟເຂົ້າຈະມີດໍາວັຈໂພສ່າມທັນທີ່ ອາຈະໃນເຄື່ອງ-ແບນຫວັນອກເຄື່ອງແບນ ຂ້າພເຈົາໄດ້ຍືນນັກທ່ອງເຖິງຄຸກັນແບນສຸກ ວ່າດໍາວັຈຂອງສາວາຍເກັ່ງເໜືອນກັບ ດໍາວັຈຂອງແນັກກາແຮ່ຕເຊີຍລະໄມ້ດ້ອງກລັວຂ່າຍໄວ ເພຣະຜູ້ຮ້າຍຈະຖູກຈັບໄດ້ໜົມດ

ນອກຈາກເຮື່ອງປະສິທິພາພຂອງດໍາວັຈທີ່ນີ້ເປັນເຮື່ອງປະທັບໃຈຂ້າພເຈົາແລ້ວ ຍັງມີເຮື່ອງການຈັດນໍາ ເຖິງວາງໃນປະເທດ ເຂົາເລົາໄດ້ມາກ ເຫັນຮາຍການແລ້ວນ່າໄປທຸກຮາຍການ ແຕ່ຂ້າພເຈົາມີໂຄສເລືອກເພີ່ງທີ່ນີ້ ຮາຍການເພຣະມີເວລາເຫຼືອເພີ່ງທີ່ນີ້ວັນກ່ອນເດີນທາງກລັນ ຈຶ່ງໄດ້ເລືອກຫຼື້ອກຫຼົງໄປ Polynesian Cultural Center ທີ່ຈຶ່ງເປັນຄູ່ນົມຍົວພະນະຮ່າມທີ່ພຣະສົງໝົດຂະຈະ The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints ໄດ້ບຣິຈາກ ເຈັນສ້າງຄູ່ນົມແຕ່ງໆເທິງນີ້ເຂັ້ມງີນີ້ທີ່ທັງໝົດ 42 ເອເຄືອර ເນື່ອຈາກຂາວ Polynesian ມີຄືລປກຮມ ການແຕ່ງກາຍ ສຕາບັດກຮມ ຄລ້າຍຄລື່ງກັນນາແຕ່ສມ້ຍໂບຮານ ແຕ່ມື່ອດໍາກົງກົມພຍພາຈກຄືນຮູ້ຮານເດີມທ່ອງໄປໃນທະເລັນກວ່າ ໃຫຍ່ໄພສາລ ສິ່ງຄົລ້າຍຄລື່ງກັນເຫັນເຫັນນີ້ໄດ້ເປັນແປ່ງໄປ ຄະສົງໝົດກລ່າວດ້ານການຈະພື້ນພູມຮັດການວັດນ-ຮາຮມເຫັນນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງສຕານທີ່ນີ້ຂັ້ນມາ ມີໝູນໝັ້ນຈຳລອງຂອງໜ້າເກະເຈ 7 ແກະດ້ວຍກັນຄື້ນ SAMOA AO-TEAROA, FIJI, HAWAII, TAHITI, THE MARQUESAS ແລະ TONGA ແລ້ວໄດ້ນໍາຫຼາວເຫັນມີອັນດີຕ່າງ ຈາກຄືນຕ່າງ ມາອູ້ໆທີ່ນີ້ ເມື່ອພວກນັກທ່ອງເຖິງໄປສຶກສຕານທີ່ນີ້ ທີ່ຈຶ່ງທ່າງຈາກເກະເຈ Waikiki ຮາວ ຈົ່ງຂ້າວໂມງ ຄົ່ງໂດຍຮອຍນີ້ຈະມີເຈັ້ນຫ້າທີ່ໂດຍຕ້ອນຮັບຫຼືທາງໃຫ້ນັກທ່ອງເຖິງເຂົ້າມການແສດງບນເວທີກລາງແຈ້ງເຖິງກັບ ຂົວຫຼັພນຮາຮມ ອາຍຫຼາມຂອງໜ້າເກະເຈ 7 ແກະເຫັນນີ້ ພົມື້ກຣົກທ່ານທີ່ໄດ້ມາກ ຂ້າພເຈົາມການແສດງ ໄດ້ຕັ້ງແຕ່ດັ່ນຈົນຈົບໂດຍໄມ້ຮູ້ສົກຮ່າມຄູ່ຫຼືອົບດັ່ນເອົາມື້ອົບດັ່ນດ້ວຍຄວາມກະຮາດກຫຼືອັນ້ນ່ຳໄປກົງກວາງນາໄທຈົບ ຮາຍການໄປເຮົາ ພ່ອເຂົ້າມການທຳມານອັນນີ້ໃນກຽງເທິງ ຫຼືຈຶ່ງຈົບຮາຍການຈະໄປເລີຍ-ແບນຂອງເບາມາແຕ່ກຳໄໝໄມ້ເລີຍ ອ່າງເຫັນຮ່າມບໍາສ່າຍສະໂພກ ທີ່ມີແສດງບນທີ່ໂສຂ້ານສູງສຸດ ດູແລ້ວຮູ້ສື່ກ

ว่าไม่มีคิดປະแต่อย่างใดกลับทำให้อึดอัด เพราะเจตนาของผู้จัดผู้แสดงมีไปในทางที่ไม่ใช่คิดປະ แต่รับนำที่ข้าพเจ้าได้สูญเสีย ผู้หงิงก์สาย ๆ ทั้งนั้น ผิวคล้ำ ผมยาระบ่า ถ่ายกันอย่างเต็มที่สูแล้วสายดี การแสดงตลอดประกอบกันเล่นได้แบบเนียนผู้ชมทุกคนพลอยสนุกสนานไปด้วยอย่างเต็มที่ไม่ต้องฟิน เมื่อจบการแสดงกลางแจ้งแล้ว จะมีรถไฟเล็กพาหมอบรอน บริเวณ รถจะฝ่าหน้ม្យบ้านของทั้ง 7 เกาะดังกล่าว ข้างต้น ใครพอใจจะลงตรงไหนก็ได้ ข้าพเจ้าแวงเข้าไปในหมู่บ้านทั้งหมดและได้ลงเรือหมอบรอน 7 เกาะ เรือแต่ละลำจะมีเด็กหนุ่มเป็นคนถือเรือ 1 คน เด็กหนุ่มเหล่านี้พูดภาษาอังกฤษดีที่เดียว สามารถบรรยายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้ และมีคำพูดตลอด ๆ ด้วย พากษาอุ่นผ้าถุงสีเขียวสัน្តิเปิดเข้า เวลาจะลงเรือแต่ละครั้งเข้าจะบอกว่า “ท่านผู้โดยสารที่เป็นสุภาพสตรีทั้งหลายโปรดหันหน้าไปทางอื่นด้วยข้าพเจ้าจะกระโดดลงเรือ” ทุกคนทำตามและก้าวระกันครีครีรัน เวลาเรือสวนกันบนน้ำถือเรือทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ ด้วยจะบอกให้ทุกคนยกกล่าวคำสวัสดีด้วยภาษาชาวเกาะ เรือแต่ละลำสมมุติัวเองว่าเป็นชาวเกาะต่าง ๆ เช่น เรือที่ข้าพเจ้านั่งเป็นเรือของเกาะ TONGA หนุ่มมัคคุเทศก์บอกให้เรากราบคำทักทาย สวัสดีว่า Malo e Lelei (mah-low-eh-leh-LEH-ee) ข้าพเจ้าพูดตามไม่ทัน เพราะพังไม่ทันคำพยายามมาก เรือที่สวนมาสมมุติว่าเป็นเรือของชาวเกาะ FIJI ก็จะกล่าวตอบคำทักทายด้วยคำว่า Bula Vinaka (boo-lah-vee-NAH-kah) ยาวพอ ๆ กัน ข้าพเจ้าได้ยินคนในเรือตะโกนมาด้วยเสียงอ้อมแ้อมคงพังไม่ทันเพอ ๆ กับคนในเรือของข้าพเจ้า เวลาเรือฝ่าหน้ม្យบ้านของชาวเกาะจะเรียกหนุ่มมัคคุเทศก์จะสอนให้พากเรากราบคำทักทายด้วยคำว่า ALOHA ชาวเกาะที่อยู่บันผั่งก็จะตะโกนสวัสดีกับเราด้วยคำทักทายของฝากเข้า อันที่จริงข้าพเจ้าอย่างจะเล่าอะไร อีกมาก แต่เป็นคนที่เกิดมาไม่มีพรสวัตต์ในด้านการเขียนให้ผู้อ่าน ๆ แล้วสนุกสนาน เกรงว่าอ่านแล้วเหมือนอ่านคำบรรยายบทเรียน เลยต้องขออภัยด้วยการเขียนด้านการไปท่องเที่ยวไว้แค่นี้

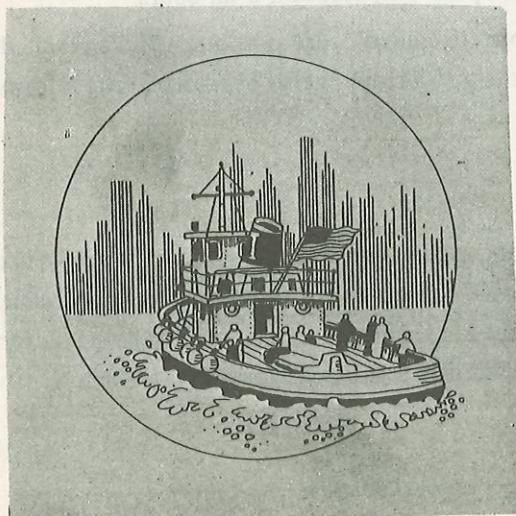
แต่ก่อนจะจบข้าพเจ้าไดร่องเล่าเกี่ยวกับพนักงานของบริษัทนำเที่ยว ซึ่งเป็นพนักงานขับรถมารับและมาส่งนักท่องเที่ยวตามจังหวัดรับ—ส่ง เพื่อเป็นข้อคิดแก่อาจารย์ทั้งหลายที่กำลังทำบทเรียนหรือกำลังจะทำในอนาคตเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว ข้าพเจ้าได้มีโอกาสฝ่าวุ่นการทำงานของพนักงานที่ชัดเจนดีและพังง่าย และเขาเป็นคนญี่ปุ่น มีการศึกษาจบระดับวิทยาลัย จึงไม่ใช่เป็นแค่พนักงานขับรถ ขับรถของบริษัทเที่ยวขาไป ตั้งแต่ออกจากโรงแรมตลอดทางไปจนถึง Polynesian Cultural Center ประมาณสองชั่วโมงครึ่งตั้งแต่เริ่มขึ้นรถ ข้าพเจ้าพอยใจสำเนียงภาษาอังกฤษของเขารึ่งเป็นภาษาอังกฤษธรรมชาติ อย่างที่บริษัทท่องเที่ยวในบ้านเรามี ตลอดทางที่ไปในรถเข้าจะบรรยายให้เราฟังถึงเรื่องที่ควรรู้ เกี่ยวกับภาษาชาวบ้าน ทางด้านประวัติศาสตร์ การเมือง การเศรษฐกิจ ไม่ซ้ายไม่ขวา เป็นกลาง ๆ เขายานำร่องพูดถึงที่เรารู้ ๆ กัน แต่รู้มาอย่างไม่ถูกต้องนักเป็นการแก้ภาพพจน์ผิด ๆ ที่นักท่องเที่ยวมีต่อบ้านเมืองเขา โดยที่พากเราไม่ทันรู้ตัวว่ากำลังถูกแก้ความเข้าใจผิด นอกจากนี้ก็มีการตกลงเล่าให้ฟังอีกด้วย เขายานำร่องที่มีความรู้รอบตัวดีมากสามารถเบรียบเทียบชาวบ้านกับประเทศอื่นในด้านที่เกี่ยวกับธุรกิจบางประเภท เช่น พูดถึงการปฏิรูปสังคมประเทศ และ ส่งเป็นสินค้าออก หรือการปฏิรูปอ้อยและส่งน้ำตาลเป็นสินค้าออก สามารถพูดเกี่ยวน้ำที่ใส่ในถังของที่อื่นได้ เขาอาจจะได้รับการฝึกมาอย่างดี แต่ถ้าไม่มีความรู้รอบตัว ก็จะไม่สามารถตอบคำถาม ซึ่งนักท่องเที่ยวอาจถามได้นอก框架ที่ได้ท่องมา แม้จะพูดภาษาได้ดีก็ตาม ก็อาจจะไปพบทางตันได้ พอกลับข้าพเจ้าต้องกลับรถอีกคันหนึ่ง พนักงานขับรถต่างคนกันแต่เป็นชาวญี่ปุ่นเช่นกันที่เกิดที่นั่นพูดภาษาอังกฤษคล่องแต่พังภาษามาก ความรู้รอบตัวไม่ดีเท่าคนแรก เพราะมีนัก

ท่องเที่ยวจากอสเตรเลียตามปัญหาเข้าก็ตอบไม่ค่อยคล่องไม่ตรงจุดที่เดียวนัก ข้าพเจ้าเห็นข้อเปรียบเทียบแล้วทำให้ได้ความคิดขึ้นมาว่า ในการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยวจำเป็นอย่างยิ่งที่เดียวที่ผู้เรียนภาษาทางอาชีพจะต้องมีความรับรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ทำ และความรู้รอบตัวทั่ว ๆ ไปด้วยอย่างมาก เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้นในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างข้างเรียนภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยวที่เปิดเป็นวิชาเลือกสำหรับนิสิตวิชาเอกภาษาฝรั่งเศส ข้าพเจ้าเพิ่มชั่วโมงสอนอีก 2 ชั่วโมงเป็น 5 ชั่วโมง สำหรับ 3 หน่วยกิต โดยให้เรียนเนื้อหาภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว 3 ชั่วโมง ให้เรียนวิชาการท่องเที่ยว 2 ชั่วโมง นิสิตที่จบแล้วไปทำงานกับหน่วยงานท่องเที่ยวและโรงแรมมีความคล่องตัวได้รับคำชมเชยมาก และต่อมาเมื่อมีภาควิชาศิลปอาชีพเกิดขึ้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้เพิ่มชั่วโมงในวิชาภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว เพราะถือว่ามีบริการให้ในภาควิชาใหม่แล้ว นิสิตจึงเรียนแต่ภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว ภาษาฝรั่งเศสการโรงแรม และต่อมาเมื่อภาคต้นปีการศึกษา 26-27 ข้าพเจ้าสอนภาษาฝรั่งเศสการโรงแรม ในห้องเรียนมีนิสิตปีกันทั้งพวงที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ไม่เคยเรียนหรือรู้อะไรเกี่ยวกับการโรงแรม ไม่เคยเข้ารับการฝึกงานอะไรทั้งสิ้น เป็นนิสิตภาษาแท้ ๆ อีกส่วนหนึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกฝรั่งเศสเหมือนกัน แต่ได้ลงทะเบียนวิชาของภาควิชาศิลปอาชีพและได้เข้ารับการฝึกงานทั้งหน่วยงานท่องเที่ยวและในโรงแรมระหว่างปิดภาคการศึกษา บรรยายการในห้องเรียนจะแบ่งออกอย่างชัดเจน ก่อนนิสิตที่เป็นเด็กเรียนจะตั่งตีมกัมหน้ากัมตาตีแตกบทเรียนที่วางแผนอยู่ข้างหน้าจดเอา ๆ ไม่มีการร่วมแสดงความคิดเห็นอะไร อย่างเดีกถ้ามาร่วมกิจกรรมในห้องเรียนได้ดี ไม่มีคำถามแบบเดียวกับกลุ่มเด็กเรียน แต่มีลักษณะเป็นคนคล่อง ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่านิสิตกลุ่มนี้มีความรู้วิชาชีพได้งานทำเกี่ยวกับการโรงแรมและท่องเที่ยวไปแล้ว

ข้าพเจ้าได้ยกตัวอย่างจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าเผยแพร่มาด้วยตัวเองทั้งสิ้น ซึ่งอาจจะแตกต่างกับของอาจารย์บางคน แต่ข้าพเจ้ามีเจตนาเพียงยกให้เห็นภาพ เพื่อเป็นแนวคิดให้อาจารย์ได้นำไปพิจารณาปรับปรุงให้เข้ากับบรรยายการสอนแต่ละบุคคล

คราวนี้ขอจบจริง ๆ เสียที และขอกล่าวคำว่า Aloha (ah-LO-hah) ซึ่งแปลว่า hello, goodbye,

love

SEMINAIRE "FRANCAIS DU TOURISME ET DE L'HOTELLERIE" COMPTE - RENDU

Guy Mennessier*

Lieux et dates

Le séminaire consacré à l'enseignement du français du tourisme et de l'hôtellerie s'est tenu du 19 au 30 mars 1984 dans deux lieux distincts :

- la première semaine, du 19 au 23 mars, dans les locaux de la CRAL à Bangkok
- la deuxième semaine, du 26 au 30 mars, à l'hôtel Phuket Island Resort (Phuket) qui avait mis sa salle de conférence à la disposition des stagiaires.

Nature et objectifs du stage

Ce stage avait un triple objectif pédagogique :

- 1) définir une méthodologie applicable à la situation particulière de ce type d'enseignement en Thaïlande.
- 2) coordonner et confronter les nombreuses expériences en cours et en projet pour chercher à éviter la dispersion et le double emploi dans la production de matériel dédagogique.
- 3) informer les participants sur les matériels disponibles à Bangkok et sur l'utilisation de documents authentiques pour l'élaboration d'un cours.

Le deuxième objectif était d'ordre pratique. Il s'agissait d'apporter aux stagiaires une information sur le tourisme francophone en Thaïlande, cette information venant directement des professionnels.

Public

20 professeurs ont assisté à ce séminaire. Ils se répartissaient comme suit:

- 14 professeurs d'université chargés de cours de français du tourisme ou d'un projet de cours.
- 3 professeurs enseignant dans collèges techniques assurant une formation hôtelière.
- 3 professeurs français recrutés locaux enseignant en université.

---

* Attaché Linguistique, Bureau d'Action Linguistique.

Responsables du séminaire – Personnel d'encadrement.

L'organisation matérielle de ce stage a été assuré par le B.A.L. pour la première semaine et par l'A.T.P.F. pour la deuxième.

Trois attachés linguistiques et un expert de la CRAL ont participé à l'organisation et à l'animation pédagogique du stage.

Déroulement

Les professionnels du tourisme, tant Thaïlandais que français, sont intervenus durant la première semaine à Bangkok. Au cours d'exposés – débats, ils ont donné leur point de vue sur les débouchés et les conditions d'exercice de leur profession (guides, voyagistes).

Monsieur Jean-Noël JUTTET a proposé des exemples de cursus et fait le point sur la méthodologie applicable à l'enseignement du français de l'hôtellerie et du tourisme.

Les participants ont analysé le matériel existant et ont établi quelques syllabus types. La deuxième semaine a été consacrée à l'analyse des documents authentiques disponibles et à leur intégration dans une unité didactique.

Outre le travail en atelier, les participants ont effectué des visites guidées d'hôtels au cours desquelles on leur en a expliqué le fonctionnement, ainsi que l'importance et le comportement de la clientèle francophone. Ils ont pu ainsi s'informer sur les besoins linguistiques du personnel grâce à des contacts directs.

Documentation et matériel fournis aux stagiaires.

Les participants ont pu consulter un grand nombre de matériaux pédagogiques élaborés pour des programmes d'enseignement du tourisme et de l'hôtellerie. Ces matériaux provenaient de pays et d'organismes variés. La plupart peuvent être facilement réutilisés.

Pour faciliter le travail des stagiaires, des grilles d'évaluation leur ont été fournies. Ils ont également disposé de grilles d'analyse pour les documents authentiques. Ils ont pu garder une grande partie de ces documents collectés au préalable par le B.A.L.

Des Comptes-rendus d'expériences et quelques articles théoriques sur le sujet ont été laissés à chaque stagiaire.

Bilan

Au cours de ces deux semaines les participants ont pris conscience des réalités du tourisme français en Thaïlande et de ses implications linguistiques. Mais ce qui a paru le plus important pour l'avenir de ce type d'enseignement, c'est, pour la première fois, un échange d'informations sur les expériences menées à bien, en cours ou en projet.

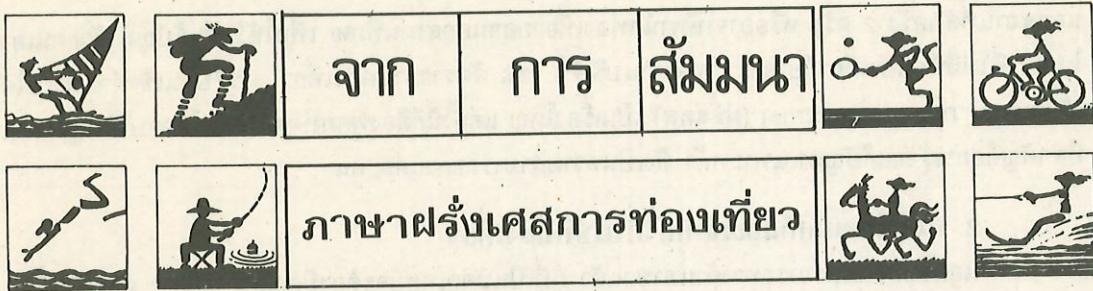
Ce tableau global établi grâce à un document élaboré par le B.A.L. et complété en commun

au cours d'un atelier a amené aux conclusions suivantes:

- Nécessité de placer ou de replacer ce type de cours dans un enseignement intégré.
- Nécessité d'aider d'urgence les collèges techniques qui proposent ce type de formation et de parfaire la formation des professeurs de français qui y enseignent.
- Spécialisation des universités dans la formation pluridisciplinaires des guides.
- A l'issue de ce stage les participants ont convenu de poursuivre la concertation pour éviter le double emploi dans l'élaboration du matériel et harmoniser les programmes.

Un nouveau séminaire sur le même thème pourrait faire le point dans quelques années.

อักษรฯ ไขติบูตร*

ระหว่างวันที่ 19–30 มีนาคม 2527 สมาคมครุภาษาฝรั่งเศสและ B.A.L. ได้จัดสัมมนาเรื่องภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว ที่ตึก CRAL สาราริถและจังหวัดภูเก็ต จากการพัฒนารายการผู้ที่อยู่ในวงการท่องเที่ยวได้มาอภิปรายและตอบปัญหาที่ผู้ร่วมประชุมซักถาม อาจจะสรุปให้ความสำคัญที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะต้องเตรียมบทเรียนสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว โดยแบ่งตามความเห็นและความต้องการเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. กลุ่มผู้บริหารและผู้จัดการบริษัทท่องเที่ยว
2. กลุ่มมัคคุเทศก์และเจ้าหน้าที่บริษัทท่องเที่ยว
3. กลุ่มนักท่องเที่ยว

1. กลุ่มผู้บริหารและผู้จัดการบริษัทท่องเที่ยว บริษัทท่องเที่ยวอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีกิจการกว้างขวาง คือรับนักท่องเที่ยวหลายชาติและเป็นจำนวนมากตลอดปี ผลิตเรียนกันไปแล้วแต่ถูกกาล บริษัทดังกล่าว เช่น Diethelm, Tourismo Thai ซึ่งมักจะมีมัคคุเทศก์ประจำบริษัทจำนวนหนึ่งโดยได้รับเงินเดือนจากบริษัท และหากเป็นถูกๆ ที่มีนักท่องเที่ยวมากอาจจะว่าจ้างมัคคุเทศก์อิสระ (Free lance) ด้วย เจ้าหน้าที่ประจำบริษัทเป็นอีกแผนกหนึ่งต่างหาก ไม่ได้มีส่วนนำนักท่องเที่ยวออกนอกสถานที่

2. ประเภทที่รับนักท่องเที่ยวเฉพาะประเทศใดประเทศหนึ่งมากเป็นพิเศษ เช่น รับเฉพาะชาวฝรั่งเศส ชาวเยอรมัน ชาวญี่ปุ่น บริษัทเหล่านี้มักมีมัคคุเทศก์ประจำอยู่เพียง 2–3 คน ก็เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ประจำบริษัทอาจจะมาช่วยนำนักท่องเที่ยวออกสถานที่ในกรณีที่มัคคุเทศก์ไม่พร้อมถูกๆ ท่องเที่ยว เช่น ช่วงหยุด Noël, Pâques หรือ Grandes Vacances และในทางตรงกันข้ามในถูกๆ ที่มีนักท่องเที่ยว noisy มัคคุเทศก์ก็อาจจะมาช่วยงานในบริษัทได้ด้วย

จากข้อมูลที่ได้รับจาก Monsieur François MEDARD ผู้จัดการบริษัท Thai International Tour (T.I.T.) ซึ่งถูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวฝรั่งเศสนั้น การรับสมัครมัคคุเทศก์ของบริษัทมักจะรับผู้ที่ได้รับการแนะนำ อาจจะโดยการซักนำของมัคคุเทศก์ประจำบริษัท วิธีการฝึกก็คือให้เริ่มจากการไปรับส่งนักท่องเที่ยวที่สนามบิน (Transfert) เป็นขั้นแรก ขั้นต่อไปก็อาจตามมัคคุเทศก์ก่อที่พากลุ่มนักท่องเที่ยวออก

*อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นอกสถานที่สักครั้ง 2 ครั้ง หรืออาจให้พานักท่องเที่ยวอุกฤษณ์สถานที่เลย เพื่อให้รู้ว่าแก่ปัญหาด้วยตนเอง ในเวลาที่ไม่มีนักท่องเที่ยวที่มาจะมาช่วยงานบริษัท เช่น จัดรายการท่องเที่ยว การรับคนเข้าทำงานไม่ได้ เน้นแผลงความสามารถทางภาษา (ฝรั่งเศส) เป็นเรื่องใหญ่ แต่ทั้งนี้ก็ต้องพูดภาษาฝรั่งเศสโดยได้ กว้างอกหักที่สำคัญคือการรู้จักแก่ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งเป็นความสามารถของแต่ละคน

2. กลุ่มนักศึกษาและเจ้าหน้าที่บริษัทท่องเที่ยว

นอกจากความสามารถทางด้านภาษาแล้ว ผู้ที่เป็นมัคคุเทศก์จะต้องมีคุณสมบัติอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. ตรงต่อเวลา
2. บุคคลิกดี แต่งกายสะอาด

3. พูดจาสุภาพ
4. ให้ความเป็นกันเอง

5. มีความเชื่อมั่นในตนเอง และทำด้วยหัวใจท่องเที่ยวเชื่อถือ

6. รู้จักสถานที่ที่จะไปเป็นอย่างดี

7. ไม่นำเอาเรื่องส่วนตัวมา กังวลในขณะปฏิบัติงาน

8. รู้จักสังเกตรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของนักท่องเที่ยวแต่ละคน เช่น หากรู้ว่ามาจากเมืองใด ก็พูดถึงสัญลักษณ์ของเมืองเขาจะทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกอุ่นใจ

9. ทักษะนักท่องเที่ยวทุกคนเสมอ กัน ไม่สนใจคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ

10. เป็นคนและเอื้ด เช่น การสั่งอาหาร ควรเปลี่ยนรายการอาหารไม่ให้ซ้ำในแต่ละมื้อ และที่สำคัญ คือต้องมีไหวพริบดี รู้จักจิตวิทยาในการเอาใจคน รู้จักแก่ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น ในกรณีนักท่องเที่ยวอุกต่างจังหวัด หารรถเสียควรจะหาที่ใกล้ ๆ ให้นักท่องเที่ยวพักรอดโดยไม่เบื่อ

ในการนำชมโบราณสถานหรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ควรจะรู้ประวัติความเป็นมาของ สถานที่นั้นเพื่อที่จะอธิบายให้นักท่องเที่ยวได้ โดยไม่ต้องเน้นชื่อชื่องานจากเกินไปสำหรับนักท่องเที่ยวธรรมด้า ที่ไม่ใช่นักประวัติศาสตร์ โบราณคดี จะจดจำได้ และควรเชื่อมโยงระยะเวลาให้เข้ากับยุคสมัยที่นักท่องเที่ยว รู้จัก เช่น สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงกับสมัยพระเจ้า Louis XIV เป็นต้น ถือว่าจะน่าเป็นปี ค.ศ.

3. กลุ่มนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสที่มาเที่ยวประเทศไทย นักจะมาเป็นกลุ่มที่มีตัวแทนบริษัทนำเที่ยวเป็น ผู้พามา จะพักอยู่ราว 2 สัปดาห์ เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ นักจะเที่ยวชมพระบรมมหาราชวัง วัดต่าง ๆ คลอง เพียงระยะเวลา 2–3 วัน ก็จะขึ้นไปเที่ยวเชียงใหม่และชมชีวิตความเป็นอยู่ตามหมู่บ้านชาวเขาชาว 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นก่อนกลับฝรั่งเศสส่วนใหญ่มักจะไปพักผ่อนตามชายทะเล ความต้องการของนักท่องเที่ยว มี 2 อย่างพร้อมกัน คือ ต้องการรู้จักบ้านเมืองและความเป็นอยู่ของคนไทย ในระยะเวลาจำกัด อีกประการหนึ่ง คือต้องการพักผ่อน เมื่อไปชายทะเลสิ่งที่นักท่องเที่ยวเหล่านี้แสวงหาคือความสงบ หาดทรายที่ไม่มีคนพลุกพล่าน และที่ยังคงรักษาความเป็นธรรมชาติไว้ได้ ชายหาดที่เปรียบเหมือนสวนรุวรรณของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ คือ ชายหาด ในจังหวัดภูเก็ต เพาะะหาดทรายขาวและเงียบสงบ ไม่มีสิ่งก่อสร้างมากเหมือนพัทยา ซึ่งกลายเป็นเมืองตาก อาทิตย์เมื่อตนับเมืองชายทะเลในยุโรปที่เข้าเพิ่งจากมา ซึ่งในกรณีนี้จะไม่พูดถึงค่าใช้จ่าย เพราะส่วนใหญ่นัก-

ท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสจะซื้อหัวร์จากบริษัทนำเที่ยว รายการต่าง ๆ จึงรวมอยู่ในบริการแล้ว ยกเว้นการซื้อของที่ระลึก ยังมีนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งที่เดินทางมาเป็นส่วนตัวและอาจจะมาจ้างให้มัคคุเทศก์นำเที่ยวเป็นราย ๆ ไป บางคนก็ต้องการผจญภัยด้วยตนเอง ซึ่งพวกรู้มัคจะใช้จ่ายอย่างประหยัด เช่น พักโรงแรมธรรมชาติไม่ใช่โรงแรมชั้นหนึ่ง

จากการสังเกตของผู้ที่อยู่ในวงการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีลักษณะต่างกับชาติอื่น ๆ คือจะสนใจซักถามเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย เช่น รายได้ปัลเต่าไร เสียงภาษาเท่าไร มีวันหยุดกี่วันภายใน 1 ปี หากไปชมสถานที่ต่าง ๆ มักจะสนใจด้านสถาปัตยกรรม ศิลปกรรมเป็นพิเศษ ซึ่งหากมัคคุเทศก์มีความรู้รอบตัวและความรู้เฉพาะด้านทางด้านนี้จะช่วยได้มาก ในขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวชาติอื่น เช่น ชาวเยอรมัน ญี่ปุ่น อาหรับ ถือเอาเรื่องศิลปวัฒนธรรมเป็นรอง แต่สนใจด้านบันเทิงเริงรื่นอย่าง “ผู้หญิง” เป็นพิเศษ มีบางครั้งหากค่าตามยากเกินกว่าที่จะตอบได้หรือเป็นเรื่องที่มัคคุเทศก์ไม่ชำนาญ ทางที่ดีที่สุดคือออกกับนักท่องเที่ยวโดยตรงว่าตอบไม่ได้และพยายามจะไปดูคนร่วมให้ทราบในวันหลัง ถือว่าการตอบโดยไม่รู้ข้อเท็จจริง หรือไม่แน่ใจว่าถูกต้องหรือไม่

แน่นอนที่สุดว่าชาวฝรั่งเศสที่มาท่องเที่ยวในเมืองไทยพอใจที่จะได้มัคคุเทศก์ที่พูดภาษาฝรั่งเศสได้พอดีที่จะทำให้เข้าใจวัฒนธรรมและรายละเอียดบางอย่างจากการอธิบายและการซักถาม แต่นักท่องเที่ยวบางคนก็รู้สึกว่าการพูดภาษาอังกฤษเมื่อตอนออกมานั่งเดนเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่ง และโดยมากในวงการที่นักท่องเที่ยวติดต่อว่ามีเจ้าหน้าที่รู้ภาษาอังกฤษทั้งนั้น เรื่องภาษาจึงไม่เป็นปัญหาร้ายแรงอย่างใดนัก

เป็นที่น่าสังเกตว่ามัคคุเทศก์ส่วนใหญ่มีการศึกษาดี คือจบการศึกษาระดับปริญญาตรี บางคนเคยไปเป็นชีวิตอยู่ในฝรั่งเศสมาก่อน จึงได้เปรียบเรื่องภาษา ทั้งยังต้องผ่านการอบรมเพื่อให้ได้รับบัตรมัคคุเทศก์อาชีพ ซึ่งเป็นการอบรมความรู้ด้านประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปกรรมในประเทศไทย อันเป็นความรู้ที่จำเป็นสำหรับอาชีพนี้ แต่ไม่ได้นำเรื่องภาษา เพราะถือว่าผู้เข้าอบรมต้องมีพื้นอยู่แล้ว ดังนั้น หากต้องการผลิตมัคคุเทศก์ระดับปริญญา จะต้องเป็นการสอนแบบครอบจักรวาล (Interdisciplinaire) คือจะต้องสอนทุกด้าน ทั้งประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี กฎหมาย พุทธศาสนา กิริยาบรรทัด รวมทั้งสัตว์ต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศไทยควบคู่ไปกับภาษา และควรมีภาคปฏิบัติให้เกิดความตัว เมื่อมาพิจารณาดูหลักสูตรในมหาวิทยาลัย แม้ว่าจะไม่มีคณะมัคคุเทศก์วิทยาโดยตรง แต่จากการรายละเอียดหลักสูตรของคณะต่าง ๆ โดยเฉพาะในสาขาวัฒนศึกษา จะเห็นว่าวิชาที่กล่าวถึงข้างต้นนี้มีสอนในคณะต่าง ๆ อยู่แล้ว เพียงแต่เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาลงลงทะเบียนเรียนวิชาข้ามคณะได้ ก็จะทำให้มีความรู้เพียงพอที่จะเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีได้ แต่ความเป็นจริงไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำเช่นนั้น เราจึงได้มัคคุเทศก์ที่อาจจะจบการศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ที่มีพื้นความรู้ทางด้านภาษาดี และเมื่อได้รับการอบรมเพิ่มเติมทางด้านสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม จึงมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ดังนั้น จึงนับว่าการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยเป็นส่วนสำคัญ เป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การประกอบอาชีพโดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้ใช้ภาษาได้ตรงกับสายงาน บทเรียนเกี่ยวกับภาษาจึงควรสร้างความต้องการของงานแต่ละด้าน ในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว อาจารย์ผู้ลั่นร้างบทเรียนគรรคา นึงถึงปัจจัยเหล่านี้ โดยแบ่งความจำเป็นของการใช้ภาษาออกเป็นสามหน้าที่ต่าง ๆ เช่น มัคคุเทศก์จะต้องรู้ภาษาดี มีความรู้ทุกด้าน สามารถตอบข้อซักถามได้คล่องแคล่ว ทางด้านการโรงแรมจะต้องแบ่งเป็น

“สัมมนาและสาธิตการสอนภาษาฝรั่งเศส”

ณ กรุงเทพมหานคร ณ วิทยาลัย

วันที่ 16-17 เมษายน พ.ศ. 2527

ภาพที่ ๑ : ศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา ๓ บรรยาย

“การทำแผนการสอน” ภาพที่ ๒ : สาธิตการฟัง—พูด (เสนอผลงานกลุ่ม)

ภาพที่ ๓ : สาธิตการฟัง—พูด (เสนอผลงาน)

ภาพที่ ๔ : สาธิตการฟัง—พูด (สอน)

ภาพที่ ๕ : สาธิตการอ่าน—เขียน

เสนอผลงานวิจัยโดยนิสิตปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาพที่ ๗ : อภิปราย “ปัญหาการเรียนการสอนจากประสบการณ์จริงในโรงเรียนมัธยม”

ฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายต้อนรับ ฝ่ายติดต่อสอบถาม พนักงานรับโทรศัพท์ แผนกรับเงิน และพนักงานในห้องอาหาร บทสนทนาจะมีหัวข้อสนทนา (Actes de parole) และศัพท์เฉพาะแตกต่างกันไปตามความจำเป็น และความต้องการใช้

แนวโน้มของนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส มีที่ทำว่าจะมีจำนวนสูงขึ้น ดังนั้น คาดกันว่าตลาดแรงงาน ในด้านนี้คงจะเพิ่มขึ้นด้วย หากทางมหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในด้านนี้โดยตรง ทั้งมัคคุเทศก์ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงแรม ก็จะสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในด้านการท่องเที่ยว ด้วย ดังนั้น ในการสัมมนาภาคปฏิบัติที่ภูเก็ตจึงมีการแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนรู้ภาษา ของบุคลากรด้านต่าง ๆ ในโรงแรม ทั้งนี้เพื่อจะได้เตรียมบทเรียนให้ตรงกับจุดประสงค์ และให้สามารถใช้ ความรู้ทางภาษาในการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ในการศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาฝรั่งเศส สำหรับเจ้าหน้าที่แผนกด้านรับ ชั่งครอบคลุมไปถึงพนักงานต้อนรับทั้งที่โรงแรมและร้านอาหาร (réceptionistes, hôtesses d'accueil) เจ้าหน้าที่ในบริษัทนำเที่ยว (employés d'agence) ตลอดจนพนักงานรับโทรศัพท์ (téléphonistes) เราอาจจะทำตารางโดยแบ่งตามหัวข้อสนทนา (Actes de parole) จำนวนกากบาทจะบอก ความจำเป็นในการใช้มากน้อยเพียงใด

“FRANÇAIS DU TOURISME ET DE L'HOTELLERIE”

Accueil : téléphonistes – réceptionistes – hôtesses d'accueil – employés d'agence.

ACTES DE PAROLES	SERVICES	RECEPTION	GUICHET (informations)	BUREAUX (agence)	ACCUEIL : RESTAURANT	STANDARD
1. – Accueillir	+++	++	+++	++	–	
2. – Créer et maintenir le contact	++	++	++	++	+	
3. – Proposer des services	++	++	+++	++	++	
4. – expliquer	+++	+++	++	++	++	
5. – demander des explications	++	++	++	++	++	
6. – Prendre une commande	++ +	–	++ +	++ +	++ +	++ +
7. – servir	+	+	+	++	++	+
8. – s'excuser	++	+	++	++		
9. – répondre à des compléments						
10. – faire payer	+++		+++	++ +		
11. – prendre congé	+++			++ +	+	

จากตารางนี้อาจารย์ที่จะต้องเตรียมบทเรียนภาษาฝรั่งเศส อาจจะนำมาลำดับความสำคัญว่าเจ้าหน้าที่ ฝ่ายใดจำเป็นจะต้องใช้หัวข้อสนทนาใดบ้าง และอาจสร้างบทเรียนให้ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนมี ความรู้ได้ เช่น ที่แผนกด้านรับเมื่อแรกมาถึง จะต้องทราบรายละเอียดก่อนว่าแขกที่จะมาพักจะห้องไว้แล้ว หรือไม่ หากจองไว้แล้ว การสนทนาอาจออกมานี้

Client attendu

- Bonjour Madame, Bonjour Monsieur, bienvenus à notre hôtel.
- Vous avez fait un bon voyage?
- Vous allez pouvoir vous reposer tout de suite.
- Votre chambre donne sur la mer comme l'année dernière. Mais d'abord, veuillez remplir la fiche.
- Vous reste jusqu'au 15 août, n'est-ce pas?
- Voici votre clé. One s'occupe de vos valises.
- Bonjour, nous sommes M. et Mme Girard. Nous avons réservé une chambre à partir d'aujourd'hui.
- Oui, mais nous sommes un peu fatigués.
- Bien sûr, voilà.
- Oui, on partira le 15 dans l'après midi.

จะเห็นได้ว่าเราอาจเรียบเรียงหัวข้อสนทนາ (Actes de parole) ได้ดังนี้

- กล่าวต้อนรับ
  - สอบถามเรื่องการเดินทาง
  - ขอให้กรอกบัตร อาจจะต้องอธิบายรายละเอียด หากบัตรเป็นภาษาอังกฤษ
  - ยืนยันกำหนดพัก
  - ให้กุญแจ และจัดการเรื่องกระเป๋า
  - accueillir
  - créer et maintenir le contact.
  - expliquer
  - demander des explications
  - servir
- หากแยกยังไม่ได้ของที่พักมาก่อน การสนทนาก็จะออกมารูปนี้
- Bonjour Monsieur, Bonjour Madame
  - Vous avez une réservation ?
  - Oui, nous avons un bungalow climatisé au bord de la piscine, avec une salle de bains pour 400 bahts, services et taxes comprises.
  - Cela vous convient?
  - Veuillez remplir la fiche, d'abord. Vous écrivez votre prénom ici, votre nom ensuite, votre numéro du passeport et votre
  - Bonjour
  - Non, vous avez une chambre double de libre pour une semaine?
  - C'est parfait.
  - On peut y aller tout de suite?
  - Oui, qu'est ce qu'on doit mettre?

numéro de TM, votre adresse en France
et vous signez.

— Très bien, voici votre clé, le porteur va
s'occuper de vos bagages.

— Voilà.

— Merci.

หัวข้อสนทนา (Actes de parole) จะเรียกันได้ดังนี้

- กล่าวคำสวัสดี
- สอบถามว่าจ่องห้องมาก่อนหรือไม่
- เสนอห้องพักและอธิบายว่าห้องเป็นอย่างไร
- ขอให้กรอกบัตรเข้าพักและอธิบายวิธีการ
- ให้กุญแจ และจัดการเรื่องกระเป๋า

- accueiller
- créer et maintenir le contact
- proposer des services et expliquer
- expliquer
- servir

การเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ร่วมกับนักท่องเที่ยวอื่น ๆ โดยเฉพาะที่ขาพิงกันและเกาะบันหยี ทำให้ผู้เข้าสัมมนาได้สัมผัสดามาเป็นจริงในด้านการท่องเที่ยว แม้จะเป็นเวลาเพียงชั่ววันเดียว ก็ได้มีโอกาสมองเห็นบัญหาและได้รับฟังข้อคิดเห็นของนักท่องเที่ยว บัญหาที่สำคัญคือมัคคุเทศก์ซึ่งสนใจภาษาอังกฤษแสดงความประสงค์ที่จะเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส เพื่อที่จะสามารถอธิบายและตอบข้อซักถามของนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสได้ และจากปากคำของมัคคุเทศก์เองแล้วว่า เขายังได้รับเงินพิเศษอีกร้อยละ 300 บาท หากพูดภาษาฝรั่งเศสได้ นอกเหนือจากรายได้ประจำรายเดือนบริษัท จึงเป็นแรงดันให้มัคคุเทศก์เรียนภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น แต่ก็หากที่เรียนระยะสั้น ๆ ไม่ได้ จึงอาศัยท่องจำจากหนังสือนำเที่ยวเป็นประกายด ๆ ไป ส่วนนักท่องเที่ยวมักจะไม่มีบัญหาเพราะถือว่าเดินทางพักผ่อน แต่จะบ่นเรื่องอาหาร เพราะมีบางคนไม่ชอบทานข้าว แต่อาหารที่จัดเตรียมไว้ให้ก็เป็นข้าวผัด และเรื่องห้องน้ำซึ่งไม่ค่อยสะอาดและไม่สะอาดดันนัก

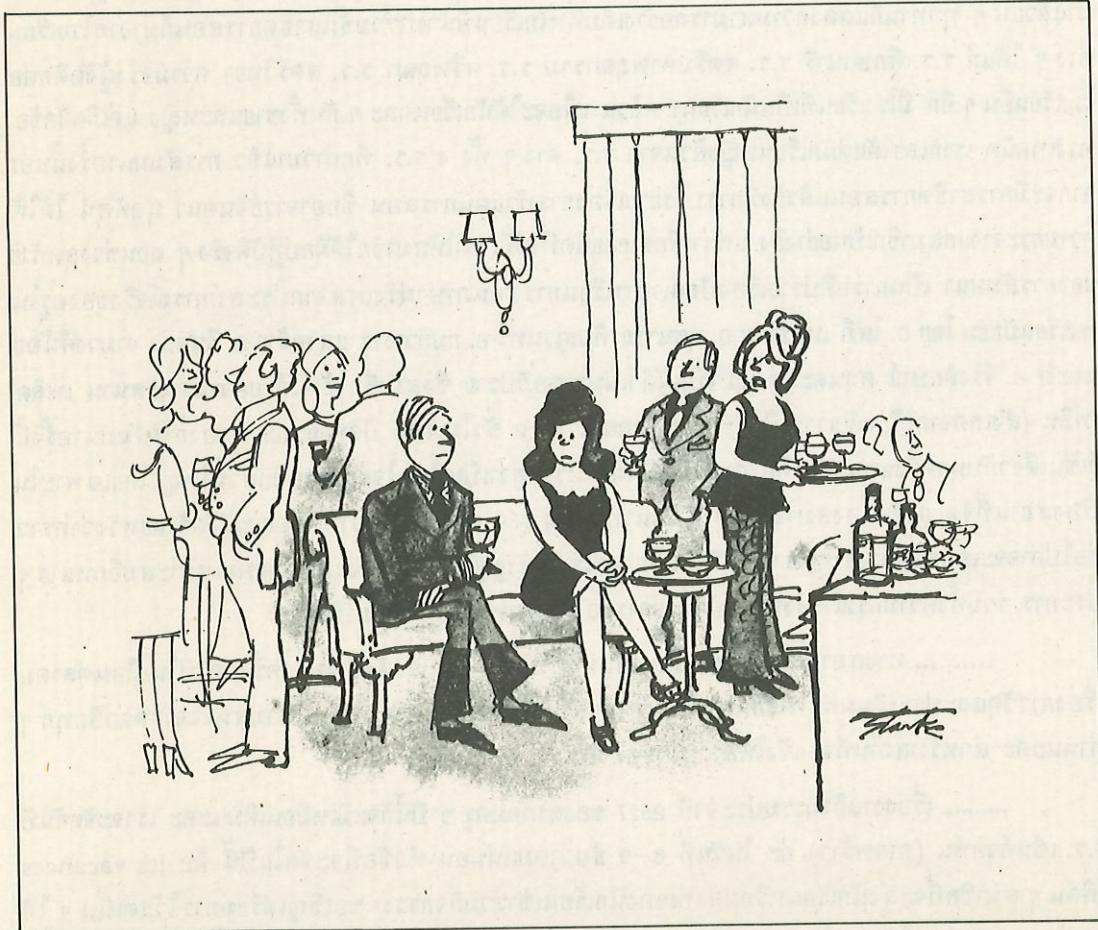
นอกจากบุคลากรที่ต้องใช้ความรู้ทางภาษาและด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะแล้ว ในวงการธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมยังต้องการเจ้าหน้าที่ระดับรองที่พอมีพื้นฐานทางภาษาบ้างนิดหน่อยพอที่ตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับงานของตน เช่น พนักงานเสิร์ฟ ควรจะอธิบายให้แขกเข้าใจได้ว่าอาหารต่าง ๆ มีส่วนประกอบอะไรบ้าง หรือบอกชื่อปลาได้ และต้องรู้สำนวนที่ใช้ในการสั่งอาหารบ้าง เช่น steak saignant หรือ à point เป็นต้น จริงอยู่การที่รู้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาเป็นการได้เบรียบและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แต่เจ้าหน้าที่เหล่านี้มักจะไม่มีเวลาเนื่องจากการทำงานแบ่งเป็นรอบผลัดเปลี่ยนกันไป กลางวันบ้างกลางคืนบ้าง บางครั้งทางโรงแรมก็จัดชั่วโมงอบรมพิเศษให้โดยเชิญเจ้าของภาษามาสอน เช่น ที่โรงแรมเพิร์ล เป็นต้น

ในแง่การท่องเที่ยว เราจะเห็นว่ามีบุคลากรต่าง ๆ เกี่ยวกับห้องอาหารด้าน รวมทั้งคนขายของตามร้านขายของที่ระลึก จากการอภิปรายของผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตทำให้เราได้ทราบว่ามีประชาชนในเมืองภูเก็ตจำนวนไม่น้อยที่สนใจเข้ารับการอบรมภาษาฝรั่งเศสระยะสั้น (3 อาทิตย์—1 เดือน) เพราะบางคนก็มีโอกาสพูดจากับนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสบ่อย เช่น พนักงานเสิร์ฟตามร้านอาหาร เจ้าของบังกะโลชายหาด คนขายของหน้าร้าน และแม่ครัวทั้งคนเข้าบารครับจ้าง (ตุ๊ก ๆ) ซึ่งบางครั้งก็อยากจะพูดคุยกับผู้โดยสาร ทั้งนี้ เพราะจำนวน

นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสในภูเก็ตมีมาก แต่ทางวิทยาลัยก็ยังไม่สามารถเปิดสอนได้ เพราะอาจารย์ยังไม่มีความชำนาญพอที่จะสร้างบทเรียนและมีจำนวนน้อย (1 คน)

ในกรุงเทพฯ ก็มีการอบรมวิชาภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยวระยะสั้นที่คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างปีภาคฤดูร้อน มีบุคลาชีพต่างๆ เข้ารับการอบรม ทั้งนี้อาจเนื่องจากความสนใจส่วนตัวหรือเพื่อความก้าวหน้าในธุรกิจการงาน เช่น พนักงานขับรถ Limousine ของการบินไทย หรือเจ้าของร้านตัดเสื้อ—ขายเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีลูกค้าชาวฝรั่งเศส

จากการสัมมนาครั้งนี้ ทำให้เราทราบข้อมูลรวมทั้งรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ และวิธีการสร้างบทเรียนโดยอาศัย *Actes de parole* เป็นแนวทางให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้สามารถนำกลับไปสร้างบทเรียนเอง เมื่อกลับไปประจำที่มหาวิทยาลัยของตนตามลำพัง

การสัมมนา... และการสาธิต การสอนภาษาฝรั่งเศส

การสัมมนาที่เพิ่งจะผ่านพ้นไปสด ๆ ร้อน ๆ ของสมาคมฯ คือ การสัมมนาและสาธิตการสอนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งจัดให้มีขึ้นระหว่างวันที่ 16-17 เมษายน 2527 ณ กรุงเทพมหานคร สำนักวิทยาลัย (เจ้าเก่า) น่าเสียดายสำหรับสมาชิกที่พลาดการสัมมนาครั้งนี้ เพราะเราจัดสัมมนาและสาธิตการสอนทักษะทั้ง 4 อย่าง ครบถ้วนแล้วที่เดียว นอกจากผู้เข้าร่วมสัมมนาไม่寥廓 ได้ชั้นการสาธิตการสอนเรื่องการฟัง—พูด อ่าน—เขียน แล้วยังมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยร่วมอภิปรายในกลุ่มย่อยกับวิทยากร ผู้สาธิตการสอนทุกครั้ง วิทยากรที่มาสาธิตการสอนก็ไม่ใช่คนอื่นคนไกล บอกชื่อไปสมชิกต้องร้อง อ้อ ทันที ได้แก่ อ. จินตนา นุตตัคศ์ อ. มิ่งขัญ วิภูษณะ อ. พรหิพา ภาวนบุตร อ. ปรุงสุคนธ์ บูรณะภาวน อ. ลาวัลย์ ชัยเชียงเอม และ อ. อรพิน เรืองรอง เห็นไหมคะ คนกันเองแท้ ๆ สมาชิกคงจะเคยรู้จักกันมาก่อนแล้วแน่ ๆ ทุกท่านก็แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ นักเรียนที่นำมาร่วมชั้นสาธิตการสอนก็มาจากโรงเรียนต่าง ๆ ได้แก่ ร.ร. ศึกษาหารี ร.ร. สตรีมหานาถาราม ร.ร. ศรีพฤฒ ร.ร. สตรีวิทยา ความจริงผู้จัดติดต่อโรงเรียนอื่น ๆ อีก มีโรงเรียนที่เป็นนักเรียนชายล้วน เพื่อจะได้นักเรียนเพศ ๆ กันทั้งชายและหญิง แต่เกิดขัดข้องทางเทคนิค เราจึงได้แต่นักเรียนหญิงล้วนจาก ร.ร. ต่าง ๆ ทั้ง 4 ร.ร. ที่กล่าวมาแล้ว การสัมมนาครั้งนี้นอกจากจะมีการสาธิตการสอนแล้วยังมีการบรรยายเรื่องการทำแผนการสอน ชื่ออาจารย์จินตนา นุตตัคศ์ ได้ให้ความกระจงแก่สมาชิกเป็นอย่างยิ่ง แต่น่าเสียดายอยู่นิดที่ไม่มีเวลาให้สมาชิกได้ฝึกปฏิบัติจริง ๆ ตอนช่วงสุดท้ายของการสัมมนา เป็นการอภิปรายเรื่องปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสจากประสบการณ์จริงของครูในโรงเรียนมัธยม โดย อ. โสวี แต่รากม อ. นุชนาด กิมสุเรนทร์ อ. กมลวรรณ แสงล้ำ อ. จินตนา งามวงศ์น้อย และอีก 2 位 อ. จีรังลักษณ์ ศุภนตะลักษณ์ เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกได้ฟังด้วยความสนใจสนุกสนาน เพลิดเพลิน (สังเกตจากเสียงหัวเราะเป็นระยะ ๆ) ตลอดเวลา 2 ชั่วโมงเต็ม ปิดท้ายรายการของ การสัมมนาครั้งนี้ ก็เช่นเดียวกับทุกครั้งแหลกค่ะ คือ การประเมินผล ปรากฏว่าเป็นที่พอใจของสมาชิกส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในเรื่องสถานที่จัด 91% ของสมาชิกที่เข้าสัมมนาทั้งหมด (69 คน) พอดีมาก ๆ ขณะผู้จัดก็เลยหวังว่าคราวต่อไปอาจจะเสนอให้ทางสมาคมฯ จัดที่เดิมอีก แต่เราไม่สัญญาแน่นะคะ ต้องแล้วแต่ความเหมาะสมอีกหลาย ๆ ประการ รวมทั้งความกรุณาของท่านผู้อำนวยการของกรุงเทพมหานคร บัญชีวิทยาลัยด้วย

..... ทางสมาคมครุภำพภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย จะจัดสัมมนาครั้งต่อไปในเดือนตุลาคม เรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศส หวังว่าคงจะได้รับความสนใจจากสมาชิกทุก ๆ ท่านนะคะ สำหรับสถานที่จะแจ้งให้ทราบภายหลังค่ะ

..... เรื่องงานกิจกรรมประจำปี 2527 ของสมาคมครุ ปีนี้ก็จะมีเหมือนเดิมนะคะ เราจะจัดกันที่ ร.ร. เชื้อต์จohnn (ลาดพร้าว) ค่ะ ในวันที่ 8-9 ธันวาคมแน่นอน หัวข้อที่จะจัดในปีนี้ คือ les vacances เพื่อน ๆ สมาชิกที่จะส่งนักเรียนหรือผลงานของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ขอเชิญเตรียมการไว้แต่เนื่น ๆ ได้เลยค่ะ เราหวังว่าจะได้พบเพื่อน ๆ สมาชิก และนักเรียนของท่านอย่างคับคั่ง เช่นเคยในวันงานนะคะ ขอกระซิบบอกเสียเลยว่า ร่างวัลต่าง ๆ ยังยอดเยี่ยมเหมือนเดิมค่ะ

บริการเพื่อบครุ

ชวนกันดาม—ช่วยกันตอบ

ควบคุมโดย อัจฉรา โขตบุตร
สมใจ อ่องสกุล

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ถาม ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่นั้น เดย์ได้ยินบ่อย ๆ ว่าการสอนซ่อมเสริมเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ อย่างเรียนถามว่าการสอนซ่อมเสริมนั้นนอกจากครูจะจัดสอนเองแล้ว มีวิธีอื่นที่จะช่วยแบ่งเบาภาระของครูได้บ้างหรือไม่

ครู พ.ร.ร. แห่งหนึ่ง

ตอบ ในเรื่องการสอนซ่อมเสริมนั้น วิธีที่ดีที่สุดก็คือครูจัดสอนซ่อมเสริมด้วยตัวต่อตัว เพราะสามารถสอนได้ตรงตามที่นักเรียนมีปัญหา ครูที่สอนไม่จำเป็นต้องเป็นครูที่สอนประจำเสมอไป อาจจะเป็นครูคนอื่นที่สอนวิชาเดียวกันก็ได้ ซึ่งกรณีนี้ครูคนใหม่จะได้ให้ความรู้ความเข้าใจในแนวใหม่ที่แตกต่างออกไปได้ สำหรับข้อดีของการสอนแบบตัวต่อตัวนี้ก็คือ ครูสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ชักจูงความสนใจของเด็กอย่างใกล้ชิดได้ตลอดเวลาและครูสามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับนักเรียนได้อย่างดี ในทางปฏิบัติจริง ๆ นั้น เราไม่อาจจะสอนซ่อมเสริมแบบตัวต่อตัวได้เสมอไป เพราะมีงานอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบอีกมาก ประกอบกับจำนวนนักเรียนก็ไม่ใช่มีคนเดียว จึงอาจมีอีกวิธีที่อย่างจะเรียนแบบน้ำหนัก ให้ครูจัดนักเรียนที่มีปัญหาเหมือนกัน หรือคล้ายกันออกเป็นกลุ่มเล็ก (ประมาณ 3-5 คน) และครูก็ใช้วิธีสอนหรือให้แบบฝึกหัดหรืองานต่าง ๆ ผลัดเปลี่ยนกันไปทีละกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มจะมีโอกาสช่วยเหลือกันในการให้ความกระจังก่อนที่จะมาเรียน หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มต่าง ๆ ได้ อีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยแบ่งเบาภาระของครูได้มาก คือ จัดให้นักเรียนสอนกันเอง อาจจะเลือกเด็กที่เก่งในชั้นก็ได้ หรืออาจจะเลือกเด็กที่เรียนในชั้นสูงกว่าก็ได้ เด็กจะสอนกันเอง ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนที่มีปัญหาเข้าใจบทเรียนได้ดีกว่าที่ครูสอนก็ได้ เพราะนักเรียนจะใช้ภาษาเดียวกัน และผู้ที่มีปัญหาจะกล้าถามเพื่อนให้อธิบายจนกว่าจะเข้าใจได้ นอกจาก 3 วิธีดังกล่าว แล้ว ครูอาจให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพิ่มเติม แบบฝึกหัดควรจะมีลักษณะคล้ายแบบเรียนสำเร็จรูป คือเริ่มต้นด้วยการให้บทเรียน และต่อไปก็เป็นแบบฝึกหัด แล้วจึงเฉลยคำตอบภายหลัง สำหรับกิจกรรมที่จะมอบให้นักเรียนทำควรจะเป็นภาระหลังจากที่นักเรียนเข้าใจบทเรียนพอสมควรแล้ว แต่ครูเห็นว่านักเรียนน่าจะได้มีการฝึกทักษะเพิ่มขึ้น แล้วจึงให้งานไปทำ

ตาม ดิฉันเป็นครูที่ทำการสอนมหาลัยปีแล้ว แต่ปีหน้าเป็นปีแรกที่จะได้สอนภาษาฝรั่งเศส (ม. 4) ในขณะที่ปิดภาคเรียนนั้น ดิฉันได้ไปสำรวจอุปกรณ์การสอน เช่น หนังสือคู่มือครู แบบเรียน Films figurines. ปรากฏว่าขาดหายไปหลายอย่าง โดยเฉพาะ figurines หายไปทั้งหมด films ขาดเป็นบางม้วน คู่มือครูเหลืออยู่ 6-7 บท ดิฉันก็ไม่ทราบว่าครูเก่าเข้าสอนได้อย่างไรทั้ง ๆ ที่อุปกรณ์ไม่ครบถ้วนอย่างนี้ ดิฉันจะขอเบิกเงินโรงเรียนซื้อใหม่ก็คงไม่ได้ ช่วยแนะนำหน่อยเถอะจะดีกว่าจะทำอย่างไร

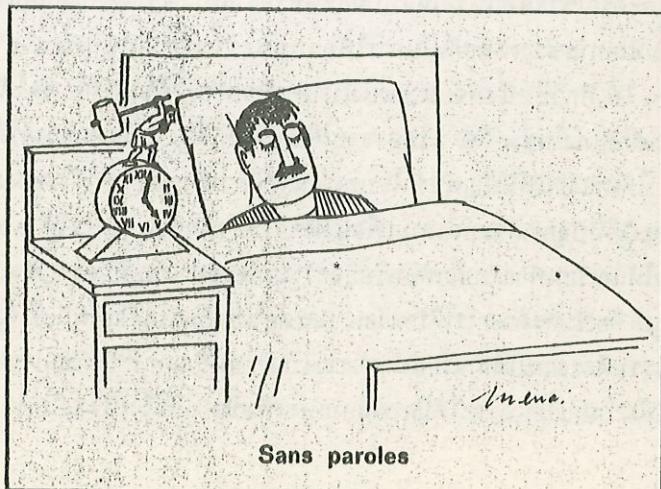
วรรณ

ตอบ น่าเห็นใจจริง ๆ ค่ะ ที่อาจารย์จะต้องเริ่มงานโดยขาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ไปหลายอย่าง "ไม่ต้องตกใจค่ะ บัญชีนี้แก้ไม่ยากนัก สำหรับ figurines ซึ่งหายไปหมด อาจารย์ก็อาจจะขอรื้อยื้อเพื่อนที่สอนที่โรงเรียนอื่นมาทั้ง 2 ระดับ (แล้วอย่าไปทำของเขาหายอีกนะคะ) และเราไปถ่ายเอกสาร (แผ่นหนึ่งได้หาย ๆ ตัว) เสร็จแล้วอาจารย์ก็นำไปປะติดกับกระดาษเย็บแล้วตัดออกมาเป็นตัว ๆ ติดข้างหลังด้วยสกอตไบร์ติ๊นแล็ก ๆ ห่าง ๆ กัน (สำคัญมาก ตัวตึกตากจะหนักและเมื่อติดบนกระดาษผ้าสำลีก็จะหล่น) ถ้าอาจารย์เห็นว่าสีขาวดำเน่าเบื่อเกินไป อาจารย์ก็อาจจะใช้สีเมจิกสีน้ำเงินแก่ทำให้เหมือนตัวอย่างก็ได้ เท่านี้อาจารย์ก็จะได้ figurines ครบถ้วน

ที่นี่เรื่องคู่มือครู อาจารย์อาจจะติดต่อ กับศึกษานิเทศก์ส่วนกลาง คือที่ อ. อุไร พลกล้า หรือ ห้าโรงเรียนของอาจารย์เป็นโรงเรียนราชภัฏ อาจารย์ก็ต้องติดต่อ อ. นันทร์ เลาหบุตร ที่ สช. ขอคู่มือครูที่ขาดไป (ในกรณีที่ทางหน่วยศึกษานิเทศก์ของส่วนกลาง หรือ สช. ไม่มีเหลือแล้ว อาจารย์ก็คงจะต้องขอรื้อยื้อเพื่อนที่สอนโรงเรียนอื่นแล้วนำมายังโรงเรียนของอาจารย์)

สำหรับเรื่องพิล์ม อาจารย์สั่งอัดก้อนปั๊พิล์มเฉพาะม้วนที่ขาดหายไปได้ โดยจะสอบถามรายละเอียดต่าง ๆ ได้จากทางหน่วยศึกษานิเทศก์

ขอให้โชคดีค่ะ

ข้อเสนอแนะจากสมาชิก
สมาคมครุภัณฑ์รั่งเศส
แห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับ
การจัดตั้งมูลนิธิ
รวมโดย ประธาน งานไฟฟารอน*
ประมาณ ลีศิริเสริญ**

1. หลักสูตร

- เนื้อหาของหลักสูตรใหม่
- กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
- จุดมุ่งหมายในการนำภาษาฝรั่งเศสไปประกอบอาชีพ

2. การสอน

- การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน
- การสอนไวยากรณ์ ให้นักเรียนนำไปใช้ได้โดยไม่สับสน
- ภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว
- ภาษาฝรั่งเศสในอนาคตสำหรับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษา
- เทคนิคในการสอนและวิธีการสอนใหม่ ๆ
- การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในส่วนภูมิภาค
- การพัฒนาวิธีการสอนภาษาฝรั่งเศส
- ข้อบกพร่องของวิธีการสอนแบบ โอดะทัศน์
- การเขียนจุลจุลหมายเชิงพฤติกรรม
- วิธีสอนโดยไม่มีอุปกรณ์การสอน

*อาจารย์คณาจารย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**อาจารย์ใหญ่ กรุงเทพฯ การบัญชีวิทยาลัย

- การทำแผนการสอน
- วิธีการสอนภาษาฝรั่งเศสระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทยในปัจจุบัน
- การจัดการสอนให้สนุก
- การสอนความต้องการของผู้เรียน
- ภาษาฝรั่งเศสกับชีวิตประจำวัน
- การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในระดับอาชีวศึกษา
- การเขียนจุลประสงค์การเรียนรู้
- การสอนการเขียน
- การสอนการอ่าน
- วิธีสอนภาษาฝรั่งเศสตามหลักสูตรใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6
- เทคนิคการสอนภาษาฝรั่งเศสให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนด
- Compétence de communication
- ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับประเทศไทย
- การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร
- เนื้อหาและคู่มือครุใน การสอนสำหรับหลักสูตร 2524
- ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการสอนภาษาฝรั่งเศสในเขตชนบท
- ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย และวิธีแก้ไข
- ปัญหาการสอนภาษาฝรั่งเศสด้วยแบบเรียนที่ใช้ข้อมูลในปัจจุบันและแนวทางแก้ไข
- ผลดีและผลเสียที่ได้รับจากการสอน
- Méthode Adaptée (ภายหลังจากที่ได้ทดลองสอนไปแล้ว)
- การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของห้องถีน
- กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- ปัญหาการสอนเนื้อหาต่าง ๆ เช่น Imparfait etc.

3. การจัดและการประเมินผล

- การสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน
- การวัดผลว่า จะเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย หรือไม่
- การสร้างแบบฝึกหัดซ่อมเสริมวิชาภาษา 分鐘

4. สื่อการสอน

- การผลิตสื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ
- สื่อการสอนที่เหมาะสมกับสภาพจริง ในประเทศไทย

วัฒนาพานิช สำนักงานราชภารกษา

216-222 ถนนบรมราชชนนี กรุงเทพ 10200

ผู้ผลิตหนังสือมาตรฐาน

หนังสือเรียน คู่มือครู

หนังสือประกอบการเรียน

และอุปกรณ์การสอนทุกระดับชั้น

ได้รับความนิยมเชื่อถือ

จากอาจารย์และนักเรียนทั่วประเทศ

นายเรืองชัย จงพิพัฒน์สุข
กรรมการผู้จัดการ

โทร. 2217225-2217434-2217454

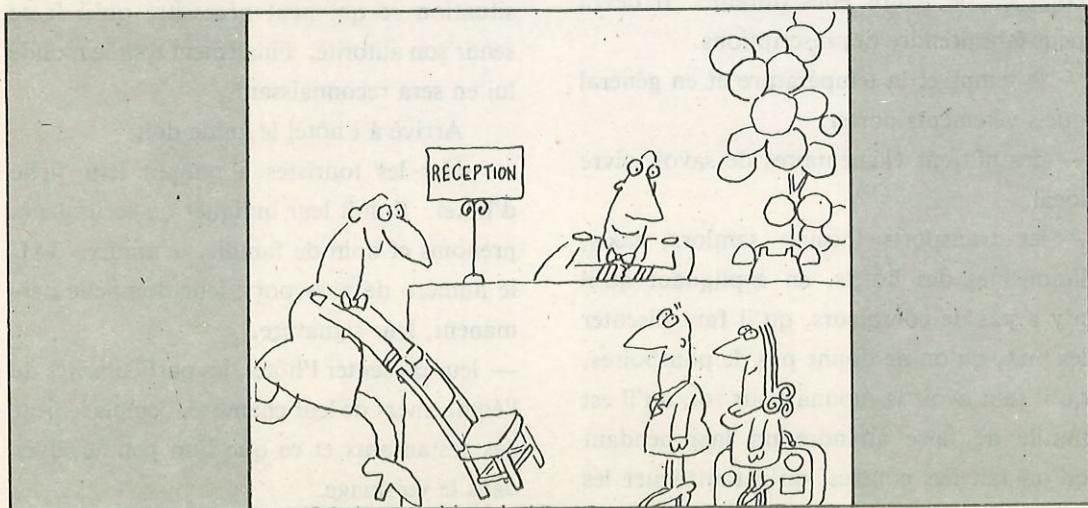
INFORMATIONS QUE LE GUIDE TOURISTIQUE DOIT DONNER A SES CLIENTS LORS DE LEUR SEJOUR EN THAILANDE.

Francis*

La plupart des touristes étrangers arrivent en Thailande par avion, à Don-Muang. Après avoir passé la douane, ils arrivent dans un passage interdit au public et où les guides n'ont pas accès. Ils sont dirigés vers les sorties où les attendent les guides par soins de délégués d'ATTA (Association of Thai Travel Agents). le guide les attend à une porte où il leur souhaite la bienvenue. Si ce sont des voyageurs individuels il les emmène à la voiture qui les attends. S'il s'agit d'un groupe il doit les faire patienter jusqu'à ce que le dernier d'entre eux soit arrivé. Il leur fait rassembler leurs bagages qu'il compte et dont se chargera l'aide chauffeur ou d'autres préposés s'il y a un véhicule spécial pour les bagages. Mais ils conservent avec eux leurs bagages à main. Si des passagers manquent il peut demander au bureau de la compagnie

aérienne que l'on recherche leur nom sur le manifeste de vol. S'ils sont "no show", ce dont il ne sera sûr qu'à l'arrivée à l'hôtel, il devra prévenir le bureau d'origine par télex. Si des bagages sont endommagés, il aidera ses clients à remplir les formulaires nécessaires qui permettront de faire effectuer la réparation, ou le remplacement aux frais de la compagnie aérienne. Si des bagages sont perdus il aidera leurs propriétaires à remplir le P.I.R. (Property Irregularity Report) en prenant bien soin de préciser si plusieurs personnes ont leurs affaires personnelles dans la même valise afin de faire bénéficier chacun d'entre eux des secours accordés par la compagnie aérienne pour les achats d'urgence. Il téléphonera pour s'informer.

Quand le car, appelé de son parking par radio par le responsable d'ATTA,

* อาจารย์พิเศษคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

arrive enfin, il y fait monter ses passagers. Il a pris soin de réserver sa place près du micro. Il monte lui aussi dans le car après s'être assuré de l'embarquement des bagages, compte ses passagers, les rassure sur le sort de leurs bagages et se présente et souhaite à nouveau la bienvenue à tous.

Il les informe de la durée du trajet jusqu'à l'hôtel et de la distance à parcourir, puis leur donne les informations les plus nécessaires. D'abord l'heure locale, puis il leur explique la durée et la nature de ses services (transfert, séjour à Bangkok, excursions, circuit de Thailande...). Les autres renseignements utiles seront:

- la monnaie locale et comment, où et quand faire les opérations de change, précisant les heures d'ouverture des banques, l'ouverture tardive de certains guichets, le fait que les tous de change des hôtels sont moins intéressants, la nécessité de munir de son passeport pour changer des Traveller's Chèques...

- quelles excursions sont prévues où offertes, combien elles coûtent, en quoi elles consistent, combien de temps elles durent. Il devra peut-être prendre des inscriptions.

- le temps et la température et en général quels vêtements porter.

- des notions élémentaires de savoir vivre local.

- les transports locaux: samlors, taxis, limousines des hôtels, en expliquant qu'il n'y a pas de compteurs, qu'il faut discuter les prix, qu'on ne donne pas de pourboires, qu'il faut avoir la monnaie sur soi, qu'il est inutile de faire attendre un taxi pendant qu'on fait des courses, qu'il faut éviter les

taxis en stationnement devant les hôtels et restaurants,...

- quelques écueils à éviter: les faux guides qui se présentent pour recueillir l'argent des excursions, les solliciteurs,....

D'une manière générale le guide doit informer ses clients de sorte:

- qu'ils aient l'esprit en paix: le guide doit savoir ou deviner ce qui peut les contrarier et faire le nécessaire pour les tranquiliser.

- qu'ils soient pleinement informés: pour qui'ils ne manquent rien et apprennent le maximum de choses.

- qu'ils soient protégés au maximum: pour que toutes les expériences pénibles leur soient épargnées

- qu'ils passent un séjour agréable: le guide doit y parvenir par son attitude agréable et en s'assurant que ses clients profitent du maximum d'expériences agréables.

Le guide est responsable de la réussite du voyage de ses clients. Il y a des gens qui gâchent leurs propres vacances et celles des autres par leur attitude mentale, souvent un excès d'esprit critique, et celles des autres. Le guide doit intervenir et corriger cette situation ce qui peut nécessiter qu'il fasse sentir son autorité. Finalement tout le monde lui en sera reconnaissant.

Arrivé à l'hôtel le guide doit:

- aider les touristes à remplir leur fiche d'hôtel. Il doit leur indiquer où écrire leurs prénoms et nom de famille, le numéro TM, le numéro de passeport, leur domicile permanent, leur signature.

- leur présenter l'hôtel, les particularités de l'équipement de leur chambre, l'emplacement des restaurants et ce que l'on peut trouver dans le voisinage.

— leur donner toutes autres informations utiles spécifiques et leur recommander de prendre un coffre pour déposer leurs objets de valeur.

— enfin leur préciser leurs futurs rendez-vous.
— s'il y a des réclamations le guide doit s'assurer que le nécessaire est fait et ne pas se contenter de dire un mot en passant à la réception.

Quand le guide accompagne ses clients en excursions il doit:

- d'abord arriver à l'heure, c'est-à-dire avant l'heure. Attendre les retardataires et se mettre à leur recherche mais pas trop longtemps pour ne pas pénaliser ceux qui sont à l'heure et ne pas les encourager à être en retard à leur tour la fois suivante.
- au début de chaque excursion il doit les informer du programme et de l'horaire, même s'il l'a déjà fait la veille.
- en cours de route il doit leur signaler tout ce qui est intéressant sur le parcours.
- ses commentaires doivent se rapporter de près ou loin au sujet de l'excursion. Il ne doit pas faire comme ce guide qui discourait savamment sur les tribus montagnardes pendant ... la visite du Wat Phra Kéo.
- il doit aussi savoir se taire quand ses clients sont fatiguée et veulent se reposer. Il ne doit pas se conduire comme un automate mais faire preuve de jugement et adapter sa conduite aux circonstances.
- s'il accompagne ses clients pendant un long circuit en province il ne doit pas hésiter à "faire des heures supplémentaires" et à rester avec eux pendant les dîners et même les accompagner au moins pendant une partie de la soirée.
- pendant les longs trajets il devra laisser ses clients dormir pendant une partie du

temps et le reste du temps les distraire en racontant des histoires drôles et en les encourageant à en raconter et en faisant chanter des chansons. Une rencontre avec le "Mékong" mettra de l'ambiance à coup sûr et le temps passera vite. On arrivera à la nuit tombée à Kampaeng Phet ou Phisanou-loke sans avoir vu le temps passer.

Ensuite arrivera le moment du départ de Thailande.

Le guide est en général responsable des réservations pour les vols du départ. S'il y a des vols de correspondance il doit les mentionner. A l'arrivée il se sera informé des désirs de ses clients en ce qui concerne les places fumeurs et non fumeurs et devra s'efforcer de leur donner satisfaction. Il ne faut pas les séparer s'ils veulent rester ensemble. Il devra arriver à temps à l'aéroport même si certains touristes trouvent que l'heure de départ pour l'aéroport est trop tôt, il ne doit pas céder: un incident peut les retarder en route.

A l'aéroport il se chargera des formalités d'enregistrement des passagers et des bagages pendant que ses clients seront assis en attendant. Quand tout sera terminé il leur remettra leurs passeports, le coupon restant de leurs billets d'avion, leur carte d'embarquement et le récépissé de leurs bagages enregistrés. Pour un groupe, surtout voyageant sur la Thai il aura eu toutes facilités pour ne pas payer de frais d'excédents de bagages.

Il lui restera à accompagner ses clients jusqu'à la porte de l'Immigration en leur souhaitant bon voyage et en leur disant "au revoir". Ils reviennent souvent, surtout en Thailande, et surtout quand ils ont eu un bon guide.

Program

Seminar on Incentive Travel Marketing

Organised by

The Tourism Authority of Thailand

and

ICCA Thailand Committee

May 25, 1984

at

Kitti Hall, Dusit Thani Hotel

- 08.45 – 09.15 A.M. — Registration
- 09.15 – 09.30 A.M. — Openning speech by the Governor of the Tourism Authority of Thailand, Col. Somchai Hiranyakit.
- 09.30 – 11.00 A.M. — Lecture on “What is Incentive Travel”, “Where is Incentive Travel Coming From” and “What do Incentive Travellers Expect From a Destination” by Ms. Valerie S. Le Moignan (Hong Kong Tourist Association – HKTA)
- 11.00 – 11.15 A.M. — Coffee break
- 11.15 – 12.15 A.M. — Lesture (Continued) on “How Does a Destination Get Incentive Travel Business”
- 12.15 – 12.30 A.M. — Questions and Answers

Philippine Airlines

PROPERTY IRREGULARITY REPORT (PIR)
(to be used in BLOCKLETTERS)

**FOR CHECKED
BAGGAGE**

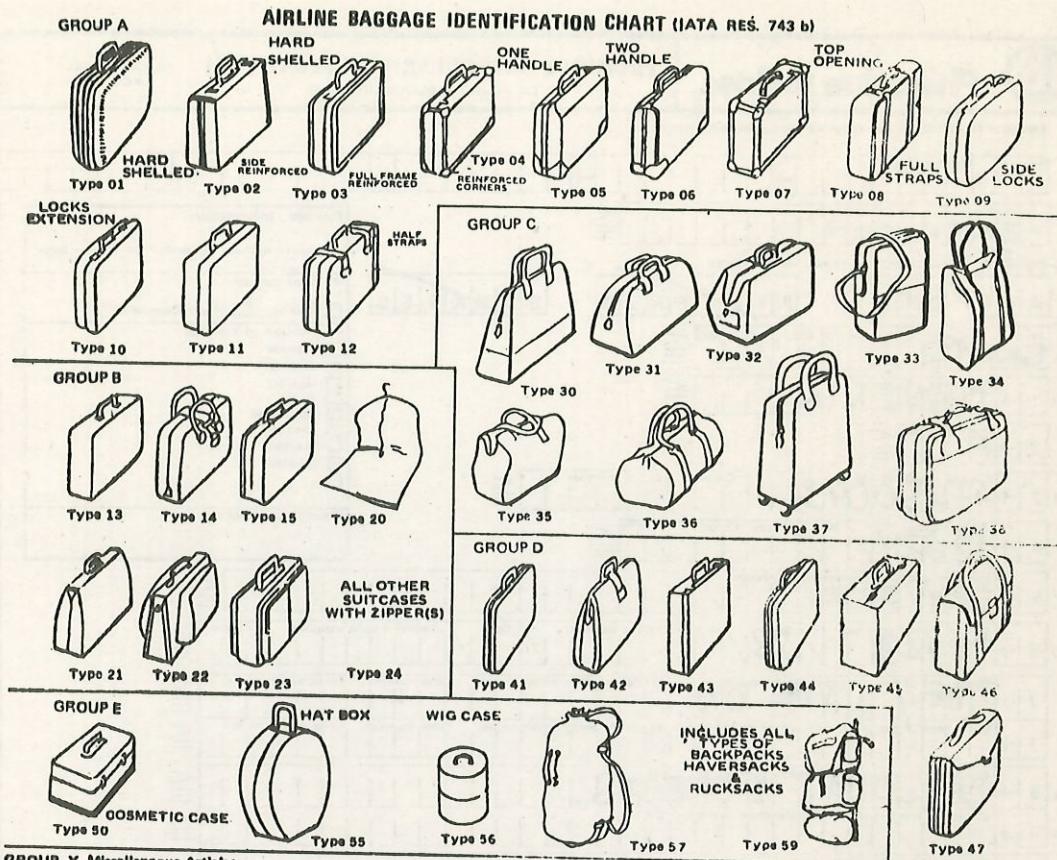
Operator transmission not required for boxes left empty

For Inquiries Regarding Missing Baggage Please Contact :

This report does not involve any acknowledgement of liability.

LOST AND FOUND SECTION.

PASSENGER SIGNATURE

GROUP X Miscellaneous Articles

- Sporting Goods**
- 62 Bicycle
  - 67 Bowling Ball Bag
  - 69 Surfboard/Skateboard
  - 75 Parachute In Bag
  - 79 Tennis Rackets and other Sporting Equipment not covered Elsewhere In Group X (show brand in remarks)
  - 83 Tool/Tackle Box
  - 93 Skis (Brand name in remarks)
  - 94 Ski Poles (Brand name in remarks)
  - 95 Ski Boots
  - 96 Firearm
  - 97 Fishing Rod(s) In Own Case
  - 98 Golf Bag and Clubs
- Bags / Boxes**
- 78 Trunk/Foot Locker
  - 81 Cardboard Carton or Box (If contents is a single item listed elsewhere in Group X, code the item accordingly)
  - 82 Box, Other than cardboard. Show wooden, metal, plastic etc. WDN, MTL, PLSTC, In remarks (If contents is a single item listed elsewhere in Group X, code the item accordingly)
  - 84 Laundry Bag
  - 85 Paper Bag - Shopping Bag (paper,straw/plastic) or Parcel
  - 92 Self - contained Sleeping Bag - Bed Roll
- Appliances/Machine**
- 65 Television/Radio
  - 72 Amplifier/Speaker(s)
  - 73 Projector/Movie or Slide
  - 77 Electronic Equipment not Covered Elsewhere In Group X
  - 80 Camera In Own Case or Bag
  - 86 Hairdryer In Own Case
  - 87 Typewriter In Own Case
  - 88 Tape Recorder In Own Case
  - 89 Record Player In Own Case

Miscellaneous Items

- 61 Reserved for Small Packages Priority Service offered by North American Carriers
- 63 Baby carrying equipment
- 64 Wheelchair or other orthopaedic device
- 66 Kennel, Pet Container
- 68 Tube (Other than fishing equipment)
- 70 Art or Display Portfolio
- 71 Sample Case (Custom made)
- 76 Portable Radio
- 90 String Instrument in own cases
- 91 Other Musical Instrument in own cases
- 99 Article other than Bag, Not Appearing in this List (Describe in Remarks)

Baggage Colour Code List

ALU	Aluminum/Silver	GRN	Green/Olive
BLU	Blue	GRY	Grey
BLK	Black	PLD	Plaid/Checked/Tweed
BRN	Brown/Tan/Fawn/ Bronze/Copper/Rust/	PUR	Purple/Violet/Lilac
	Oxblood	RED	Red/Maroon/Pink
CLR	Clear/Translucent	STR	Striped
	Opaque Plastic	TPY	Tapestry/Floral/Spotted
CRM	Beige/Cream/Ivory/Buff	WHT	White
			Yellow/Orange

DISTINCTIVE ITEMS OF CONTENTS

AA	Alcoholic Beverage	NA	Name(s)
AC	Art Supplies/Painting/ Drawing/Poster	OA	Optics
AD	Radio/Tape Recorder/ other electronic eqpt.	PA	Cheque Book; Traveller's Cheque Tape/Cassette/Record
BC	Book/Reading materials	PC	Photographs/Silvers/Cine Films
CA	Camera	PD	Smoking - Tobacco accessories
EA	Electric Razor	SP	Sport Equipment
FA	Firarm/Ammunition	TD	Clock/Watch
FD	Food	TF	Tool(s)
FF	Fur	TG	Toy/game/doll
HA	Electric hair care eqpt.	UB	Uniform
IA	Baby Items/Clothing	WB	Wig/hairpiece, Man's clothing Woman's clothing, Child's clothing
JA	Jewelry		
MA	Musical Instrument/Sheet music		

QUELQUES REFLEXIONS A PROPOS D'UN ENSEIGNEMENT DU FRANÇAIS DU TOURISME.

GILLES DELOUCHE.*

Pour de nombreuses raisons, qui peuvent aller de besoins authentiques en employés d'hôtels, d'agences de voyages ou en guides qualifiés, en passant par la nécessité de procurer un emploi décent à la plupart des diplômés de Français, pour aller jusqu'aux espoirs inavoués de donner un regain d'intérêt aux études de cette langue parmi des étudiants qui rejettent plus ou moins directement la littérature, on parle beaucoup, dans les universités thaïlandaises, d'assurer ce que l'on appelle trop souvent, et bien improprement, un enseignement du "Français Touristique" et que j'appellerai ici, plus simplement, un enseignement du Français du Tourisme.

Je ne voudrais pas sembler, en présentant mes réflexions à ce propos, par trop présomptueux, aussi me contenterai-je d'abord de dire que je n'ai en aucune façon la prétention d'être un expert sur ce sujet; et que les quelques idées que je vais livrer n'ont pas valeur de dogmes; cependant, je dois dire que quelques expériences d'accompagnateur de touristes français visitant la Thaïlande, plus les années où j'ai assuré la préparation des guides langue française aux séminaires de formation organisés par l'Office du Tourisme et l'Université Silpakorn m'ont permis de formuler quelques remarques que j'aimerais développer ici. Je me pencherai successivement sur différents problèmes qui, à mon avis, ont besoin d'être précisés, en me

* อาจารย์คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

permettant parfois suggestions et conseils, dont mes lecteurs feront ce qu'ils voudront.

A QUI ENSEIGNER LE FRANÇAIS DU TOURISME.

Le Français du Tourisme entrant, de par sa définition même, dans catégorie des langues fonctionnelles, je me vois d'abord dans l'obligation d'évoquer, et même peut-être de ranimer la vieille querelle consistant à se demander si un tel enseignement doit s'adresser à des débutants authentiques ou à des gens ayant déjà une pratique confirmée de la langue étrangère. Et je prends d'ailleurs parti dans cette querelle. S'il peut sembler séduisant d'imaginer de mener des débutants à une pratique satisfaisante du français par une méthode leur donnant, à chaque stade de l'apprentissage, un bagage linguistique spécialisé dans les métiers du tourisme, je m'empresse de constater qu'il ne peut, dans l'état actuel des choses en Thaïlande, s'agir que d'une vue de l'esprit.

En effet, il me semble difficile d'imaginer une méthode audio-visuelle satisfaisante pour un enseignement du français aux débutants qui ne ferait pas place à des situations et à des éléments de langue étrangers au but principal qui est, ne l'oublions pas, de faire d'eux des personnes capables de travailler en français à propos du tourisme. Si même on se résignait à laisser passer, dans une telle méthode, des éléments étrangers au Français du Tourisme, il ne saurait être question d'imaginer qu'une telle méthode puisse être mise au point, testée et éprouvée avant de longues années. Or, le besoin est urgent, toutes les universités de Thaïlande assurant un enseignement du français ont déjà, dans leur cursus, un ou plusieurs

cours de "Français du Tourisme" et chacun connaît les passionnantes projets de l'Université Kasertsart. Quand on parle du Français du Tourisme, on ne parle pas d'un projet à long terme, mais de l'année prochaine, voire du semestre prochain. Il est donc, dans l'état actuel des choses, impossible d'attendre l'élaboration de cette improbable et idéale méthode d'enseignement du Français du Tourisme à partir du niveau débutant.

Certes, on peut concevoir le "Français du Tourisme" comme une sorte de glossaire plus ou moins simpliste, permettant de s'inquiéter des besoins élémentaires des francophones de passage en Thaïlande, et de les assurer. J'entends par là que le "Français du Tourisme" n'a pas d'autre ambition que de permettre à un garçon de café ou à une hôtesse de l'air de demander à un client, ou à un passager, s'il veut "Du café ou du thé", et de comprendre la réponse, il n'est pas vraiment nécessaire de se demander à qui enseigner ce type de langue. Un élève de première année de français au niveau de l'enseignement secondaire sera capable d'atteindre en peu de temps une temps une capacité suffisante.

Cependant, pour moi, toute personne travaillant dans le tourisme se doit d'être un hôte pour les étrangers de passage, et je ne pense pas qu'on puisse dissocier la satisfaction de besoins élémentaires de préoccupations plus élevées et, par certains côtés, plus essentielles, de présentation d'une culture, d'une civilisation, et de communication de personne à personne, si ce n'est de peuple à peuple. Dans une telle optique, il est tout à fait évident que s'arrêter au "Du café ou du thé?" dont je parlais à l'instant est nettement insuffisant ...

Tenant en compte les deux éléments dont je viens de faire état, l'urgence du besoin et la nécessité d'une communication authentique, il me semble que la conclusion concernant les personnes auxquelles doit s'adresser, à l'heure actuelle, en Thaïlande, un enseignement du "Français du Tourisme" s'impose d'elle-même; il nous faut nous préoccuper de donner aux gens possédant déjà une pratique satisfaisante du français, tant de compréhension auditive que d'expression orale, les connaissances supplémentaires qui feront d'eux les hôtes attentifs et qualifiés des francophones venant en Thaïlande. On peut donc considérer que l'enseignement du "Français du Tourisme" doit avoir pour cible essentielle les diplômés de français de l'enseignement supérieur ou les personnes qui, pour telle ou telle raison, ont acquis les capacités que l'on est en droit d'attendre d'un tel diplômé

COMMENT DEFINIR ET ELABORER LE CORPUS LINGUISTIQUE DU FRANÇAIS DU TOURISME.

Bien qu'étant un domaine par définition limité, le "Français du Tourisme" n'en demeure pas moins vaste : en effet, si l'on peut concevoir qu'un garçon de restaurant pourra n'avoir, durant toute sa vie professionnelle, qu'à expliquer la composition de certains plats, et qu'à conseiller une soupe épicee plutôt que des calamars sautés au basilic, si l'on peut accepter qu'une employée à la réception d'un grand hôtel ne devra, tout au long de son service, qu'expliquer à ses clients que les chambres avec salle de bains sont plus chères que les chambres avec douche, on ne peut négliger le fait que le garçon de restaurant, l'employée de la réception

devront, chaque jour, discuter d'autres choses avec leurs clients, ni même, que, peut-être, ils auront envie de passer à une autre profession, plus intéressante, voire plus lucrative, comme guide, par exemple. Or, qui ne voit qu'un guide doit résumer ou plutôt accumuler en lui les connaissances du garçon de restaurant sur la nourriture, celles de l'employée de la réception sur les chambres d'hôtels et leurs tarifs, plus de nombreuses autres.

Ces considérations m'amènent à penser que l'enseignement du "Français du Tourisme" doit prendre en compte les besoins les plus vastes, c'est-à-dire ceux du guide lui-même. Je ne voudrais pas répéter ici ce qui a été dit, précédemment, sur les qualités d'un bon guide, mais qui ne saurait accepter qu'à chacune de ses qualités doivent nécessairement correspondre des connaissances linguistiques. Il suffit pour cela de donner quelques exemples : un guide doit être aimable, ce qui veut dire qu'il doit disposer d'un vocabulaire suffisant pour exprimer avec aisance la gentillesse dont il doit faire preuve; un guide doit être disponible, ce qui le force à connaître les mots et expressions qui peuvent lui permettre de faire face à toutes les situations et à toutes les questions, même les plus inattendues; les exemples pourraient s'aligner indéfiniment. Pour être clair, je dirai que, se basant sur les besoins du guide, l'enseignement du "Français du Tourisme" doit donner à celui qui le reçoit la possibilité de présenter, d'expliquer, de faire apprécier l'ensemble des qualités de son pays, plus celle d'assurer le confort matériel et moral de ses hôtes; c'est dire que le corpus est vaste, et que son élaboration risque fort d'être difficile.

Bien qu'ayant, à l'instant, défini le corpus du "Français du Tourisme" d'une manière

qui, pour être très large, n'en demeure pas moins assez précise, je ne crois pas pouvoir, personnellement, être capable d'élaborer seul le-dit corpus : je ne puis en effet faire table rase du fait qu'étant moi-même francophone, je dispose, sans m'en rendre compte, de l'utilisation naturelle de nombre de mots et d'expressions qu'un Thaï travaillant dans le tourisme pourrait trouver nécessaires et auxquelles je ne songe même pas. Ceci m'amène à penser que l'élaboration du corpus ne saurait être laissée à l'appréciation des seuls Français mais qu'elle doit bel et bien être le produit d'une collaboration entre les Thaï et les Français.

Encore faut-il s'entendre sur la qualité des Thaïs qui devraient s'asseoir à la même table de travail que les Français dans l'élaboration de ce corpus. Le "Français du Tourisme" semblant avoir acquis droit de cité dans les universités de Thaïlande, on voit, ici et là, des professeurs de français, thaïs, qui se mettent hardiment à l'élaboration, à la préparation de cours sur ce sujet. Ils font, à mon avis, fausse route. Pour quelles raisons ? Tout d'abord, ils viennent d'un milieu professionnel qui ne leur a pas apporté, qui ne leur apporte pas et ne leur apportera jamais l'expérience nécessaire à une telle préparation. De plus, et ce n'est en aucune façon les mépriser, ils ne peuvent avoir, quelles que soient les études qu'ils ont suivies, le niveau de langue française nécessaire à l'expression de leur propre pays; ce n'est pas en étudiant la littérature française ou la linguistique que l'on peut se préparer à parler du Bouddhisme, de la statuaire de Srivijaya ou de la cuisine thaïe ...

Je pense donc que les premiers intéressés à l'élaboration d'un corpus du "Français du

Tourisme", c'est-à-dire, essentiellement, les guides et, à un degré moindre les autres métiers du tourisme, doivent avoir leur part, et une part importante, dans la définition des besoins auxquels il faudrait répondre. Ici, quelques suggestions peuvent être présentées; je crois, par exemple, qu'il serait nécessaire de faire une vaste enquête par questionnaire auprès des guides de profession, en leur demandant ce qu'ils voudraient pouvoir exprimer et même, pour être plus précis, ce qu'ils auraient voulu pouvoir exprimer quand ils ont commencé à pratiquer leur métier; dans un deuxième temps, les résultats de cette enquête ayant été collationnés, on pourrait envisager des commissions de travail paritaire comprenant d'une part des représentants des guides et d'autre part des Francophones.

Puis-je ajouter, au risque de sembler pour le moins pointilleux, que les Francophones devraient être des gens ayant une connaissance minimum de la langue et de la civilisation thaïes, de façon à ce que ces commissions de travail paritaires ne sombrent pas dans l'inefficacité à cause d'un véritable dialogue de sourds: je me rends d'ailleurs compte, en formulant ces propositions, du fait qu'elles sont peut-être réalisables, mais qu'elles demanderaient, elles aussi, un certain temps pour être mises en oeuvre et produire des résultats concrets susceptibles d'être appliqués avec succès.

Le corpus linguistique utilisable par des guides et même, à un degré plus général, par tous les métiers utilisant la langue française en rapport avec le tourisme ne doit pas seulement être élaboré en fonction de ceux qui l'emploieront; il importe également de tenir compte, de façon péremptoire, de ceux qui vont

en être les bénéficiaires, c'est-à-dire des touristes francophones. Pour mieux exprimer ma pensée, je désirerais donner un exemple précis : le français est une langue de civilisation et de recherche suffisamment riche pour que l'on puisse y trouver, à propos des positions fixées par la tradition des représentations du Bouddha, un vocabulaire à la fois spécialisé et précis; ce vocabulaire, qui existe (il suffit, pour s'en convaincre, de lire les œuvres d'experts dans la statuaire thaïe comme M. Boisselier), est souvent basé sur des mots sanskrits. Qui ne comprend que donner à des guides un tel vocabulaire est totalement inutile? Le touriste français n'est que fort rarement un expert dans ce domaine, et lui donner un terme sanskrit pour traduire un terme thaï ne résout en aucun cas la difficulté essentielle, qui est d'être le plus directement possible intelligible à un interlocuteur non spécialiste. Je propose donc que, dans tous les cas où ce sera possible, les comités chargés d'élaborer le corpus du "Français du Tourisme" choisissent, et, besoin, inventent, des expressions claires et imagées; ainsi, la position appelée en thaï "ມາຮວິສ້ຍ" gagnerait, dans le contexte du tourisme, à être nommée "position de la prise de la Terre à témoin", dénomination facile à comprendre à partir du moment où l'on a fait l'effort de donner une biographie élémentaire de la vie du Bouddha.

Je ne prétends pas que les analyses et suggestions que je viens de présenter à propos des besoins des Thaïs travaillant dans le tourisme et de leurs hôtes francophones soient absolues, mais il me semble que si on les suivait, on arriverait à donner aux premiers le vocabulaire dont ils ont besoin et aux autres la possibilité d'accéder sans trop de difficultés ni d'efforts à une culture qui leur est totalement étrangère.

Ainsi, dans le cadre du tourisme, serait conservé et mis en valeur le but essentiel de l'utilisation d'une langue qui est et demeure la communication entre les hommes.

COMMENT ENSEIGNER LE FRANÇAIS DU TOURISME.

C'est envisager ici le point le plus difficile concernant le "Français du Tourisme", je rappelle en effet qu'à mon avis un tel enseignement ne peut s'adresser qu'à des gens du niveau de la licence de français, au moins en ce qui concerne les capacités de compréhension auditives et d'expression orale. Il apparaît donc peu réaliste d'en faire la matière d'un ou de plusieurs cours à option dans le cadre du cursus même de la licence. Il s'agit donc d'envisager une espèce de séminaire de formation, analogue, dans ses grandes lignes, à celui qui est assuré par l'Office du Tourisme et l'Université Silpakorn, et qui serait sanctionné par un diplôme équivalent à une sorte de brevet professionnel.

Parvenu à ce stade de ma réflexion, je voudrais, partant de mon expérience d'enseignant dans le séminaire de formation des guides dont il était question à l'instant, préciser quels sont, à mon avis les avantages et aussi les inconvénients-du-dit enseignement. Il nous faut tout d'abord admettre que le fait de posséder une connaissance satisfaisante de la langue française n'est pas une preuve de la connaissance de la civilisation, de l'art, des coutumes de la Thaïlande et qu'un cours de "Français du Tourisme" doit être soutenu de cours sur ces sujets qu'il importe tout autant de connaître. Cependant, ces cours de base, pour être efficaces en fonction du but qui doit être le nôtre, doivent se doubler de cours de

français sur les mêmes sujets. Je veux tout simplement dire qu'enseigner les bases du Bouddhisme en thaï, par exemple, ne peut être utile que si cet enseignement accompagne l'apprentissage d'un vocabulaire concernant ces mêmes bases, en français, étant bien entendu qu'il ne peut s'agir que d'un vocabulaire de vulgarisateur et non pas de spécialiste...

Si j'insiste sur ce point, c'est pour montrer que, comme au stade de la définition et de l'élaboration, l'enseignement du corpus d'un "Français du Tourisme" vraiment efficace ne peut se concevoir qu'assuré par une équipe, puisque tout cours en thaï, donnant des connaissances de base, est automatiquement doublé par un cours sur le même sujet, en français. L'enseignant thaï et l'enseignant français, dans cette optique, ne peuvent que travailler la main dans la main.

Je ne voudrais cependant pas oublier que l'enseignement du "Français du Tourisme", enseignement d'un français fonctionnel, ne peut, en aucune façon demeurer livresque, théorique et donc abstrait. Les métiers du tourisme travaillent dans le concret, et il importe que la préparation à ces métiers fassent une part assez belle, pour ne pas dire la part du lion, à la pratique, c'est-à-dire à la mise en oeuvre immédiate, dans la vie active, des connaissances acquises en cours. Et c'est sans doute là que, dans les cadres universitaires actuels, le bât va blesser. Comment appliquer les connaissances, si ce n'est en les utilisant vraiment, sur le terrain?

Je pense qu'il nous faudrait peut-être envisager, pour un enseignement efficace du "français du Tourisme", une collaboration étroite entre l'Université et le secteur privé, c'est-à-dire les entreprises travaillant dans le

tourisme. J'imagine que les entreprises privées seraient, après explication et accord sur les modalités à mettre en oeuvre, prêtes à accorder leur aide pour un tel programme. Il en va, après tout, de leurs intérêts professionnels puisque, telle que je l'imagine, leur collaboration devrait leur permettre d'obtenir des professionnels qualifiés et de qualité.

Par ailleurs, il leur sera facile d'admettre que l'effort qui leur serait demandé serait, en fait très minime et ne leur vaudrait, à la limite, aucun frais supplémentaire. Pour mettre en application les connaissances acquises dans les cours théoriques, aussi bien en thaï qu'en français, les postulants à des métiers du tourisme devraient, tout d'abord, effectuer des sages d'observation des professionnels confirmés en accompagnant, par exemple, des guides chevronnés dans certains circuits touristiques. Il serait même possible d'envisager, au terme du cycle de préparation, une période d'essai où les agences de voyages, faisant confiance à des débutants qu'elles auraient contribué à former, leur donnerait la possibilité de s'essayer, seul, à leur futur métier.

Si cette proposition peut sembler, au premier abord, plus ou moins utopique, je ne voudrais cependant pas la voir rejeter dès le début, sans qu'elle ait été envisagée dans tous ses aspects. Il est de l'intérêt de tous, des instances enseignantes, des étudiants et des entreprises qu'un enseignement de type professionnel soit efficace. C'est à ce prix seul que les instances enseignantes seront crédibles, que les étudiants seront satisfaits et que les entreprises pourront recruter un personnel capable. Si toutes les parties intéressées semblent ne pouvoir trouver que des avantages à ma

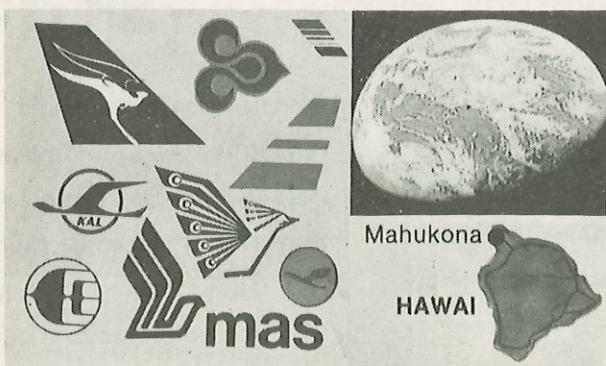
proposition, il devrait pouvoir être possible de s'entendre et de découvrir le moyen d'aplanir les inévitables difficultés.

EN GUISE DE CONCLUSION...

Je pense, dans les réflexions précédentes, avoir montré combien, à mon avis, l'enseignement du "Français du Tourisme" pourrait être utile s'il était envisagé dans son aspect réel, qui est de produire des professionnels de qualité au service d'une industrie nécessaire à l'économie de la Thaïlande et à son image de marque à l'étranger, au lieu de n'être vu que comme une sorte de pis-aller, les Universités se résignant à l'enseigner pour tenter d'enrayer la désaffection croissante des étudiants pour les études littéraires. Pour être tout à fait clair, je dirai que je vois l'enseignement du "Français du Tourisme" tel que je le définis non pas comme

un produit de remplacement mais bel et bien comme un nouveau produit auquel je crois, s'il est pratiqué pour lui-même.

Je ne suis, hélas, pas certain que mes idées puissent recevoir l'accueil que je pourrais espérer puisque je m'adresse ici à une seule des parties intéressées, les enseignants. Mais je crois cependant que nous sommes une énorme majorité à ne pas oublier que nous sommes au service des intérêts des étudiants et, il faut le rappeler, de la nation. Si nous ne l'oublions pas, notre réflexion pourra être fructueuse; je serais par ailleurs très heureux si mes lecteurs faisaient part de mes réflexions auprès des gens qui travaillent dans le tourisme, et s'ils me donnaient, par courrier, leur avis, favorable ou défavorable, sur ce que j'ai proposé ici. Je les en remercie par avance.

เมื่อปลายเดือนพฤษภาคม 2527 นี้ ได้มีโอกาสไปชมประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เลือกไปเฉพาะกรุง Beijing คือ กรุงนักกิ่งแห่งเดียว ตั้งใจเพียงไปชมโบราณสถานและศิลปวัฒนธรรม ก่อนแก่ที่คุณห้างโอลด์อย่างอยากรู้เป็นเวลานานเพื่อ จะได้ไปเยือน

เมื่อนี้จะหาของฝากเพื่อนครูผู้สอนภาษา ฝรั่งเศส สิ่งที่ได้พบเห็นครั้งนี้ก็คงไม่เหมาะสมและก็

มิใช่ของใหม่ของแบลกเสียแล้ว เพราะคราวๆ ที่มา เมืองจีนก็คงได้มาเล่าหรือเสนอภาพของจตุรัสร-เทียนอันเหมินอันกว้างใหญ่ พระราชวังหลวง-มหาสมัยราชวงศ์เหมิง (หมิง) และราชวงศ์ชีง (ชิง) ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายของประเทศจีนโบราณ รวมทั้งกำแพงเมืองจีนที่มายาวเหยียดห้ามหัวจรรย์ เหล่านี้ไม่เห็นมีอะไรเกี่ยวข้องกับการสอนภาษา ฝรั่งเศสสักนิดเดียว

* อาจารย์มหาวิทยาลัยคริสเตียนกรุงวิโรฒ ปทุมวน

อย่างไรก็ตาม เห็นจะเป็นการบังเอญที่ช่วยทำให้ได้รื่องสากเข้ามาเป็นของฝากเพื่อนจนได้ เป็นของฝากที่ไม่มีราคาค่าງวด เป็นของฝากจากใจ เป็นของฝากที่ช่วยให้ความเพลิดเพลินใจ

มีปัญหาว่ากรุง Beijing นี้มีอะไรที่เป็นกลิ่นไ臭รึเศษบ้างใหม่

แปลกด้วยจริง เพราะได้พบคำ Le France ในโรงแรม The Great Wall ซึ่งเป็นที่พักแรมเข้าใจว่าเป็นห้องอาหาร แต่ยังไม่เปิดบริการ เพราะโรงแรมนี้เป็นโรงแรมใหม่ การก่อสร้างยังไม่เสร็จบริบูรณ์ คงจะเป็นกิจการของรัฐบาลร่วมกับชาวอเมริกัน พนักงานห้าที่หญิงชาวอเมริกันพูดภาษาจีนแม่นدارินเป็นน้ำ แต่ก็ยังได้เห็นอักษรพลอยฝรั่งเศสแม้ในสถานที่นี้ นาเสียดายที่ไม่มีโอกาสได้เห็นบรรยากาศฝรั่งเศสในห้อง Le France นี้ เพราะยังจัดตกแต่งไม่เสร็จ

เกิดความสงสัยว่า Le France นั้นหมายถึง La France หรืออย่างไร ได้สอบถามอาจารย์ชาวฝรั่งเศสว่า Le France นี้มีใช้ในภาษาฝรั่งเศสบ้างใหม่ หรือจะเป็นการละคำสักคำหนึ่ง เช่นว่าเป็น Le Restaurant France แล้วย่นย่อลงคำไว้ในฐานที่ข้าวใจกล้ายเป็น Le France อาจารย์ชาวฝรั่งเศสว่าอาจเป็นไปได้ แต่สำหรับครูโบราณก็ยังให้รู้สึกตะขิดตะขวางใจชอบกล

ไม่ว่าจะถูกหรือผิดอย่างไร ก็นึกใจที่ได้เห็นภาษาฝรั่งเศสในเมืองจีนเป็นครั้งแรก

ทางโรงแรมให้บริการหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษทุกวัน ชื่อ China Daily ทำให้ได้ทราบข่าวความและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในเมืองจีน และอื่น ๆ ทั่วโลก

— ข่าวสำคัญจาก China Daily วันที่ 22 พฤษภาคม 1984 ที่ชวนให้สนใจ คือ โครงการ

เตรียมแปลและพิมพ์วรรณกรรมครบชุดของ Honoré de Balzac นักประพันธ์นานิยายผู้ร่วงเศสที่พากเรารู้จักกันดี ให้แปลเป็นภาษาจีนรวมชุดจำนวน 30 เล่ม เพื่อฉลองวันคล้ายวันเกิดครบรอบปีที่ 190 ของท่านผู้นี้ในปี ก.ศ. 1989

หนังสือชุดนี้รวมเรื่องชุด La Comédie humaine จำนวน 25 เล่มและบทละคร บทความและอื่น ๆ ทั้งชุดนี้ต้องใช้อักษรจีนรวมทั้งสิ้น 11 ล้านคำ การจัดพิมพ์คงจะทำเสร็จเรียบร้อยในปี ก.ศ. 1989 ในความรับผิดชอบของสำนักพิมพ์วรรณกรรมของรัฐบาล ซึ่งสนใจจัดพิมพ์วรรณกรรมเป็นพิเศษ

Balzac เป็นหนึ่งในนักประพันธ์ฝรั่งเศสที่ได้รับความนิยมสูงจากนักอ่านชาวจีน งานเขียนที่สำคัญ ๆ ของ Balzac ได้มีผู้แปลเป็นภาษาจีนแล้ว เกือบทั้งสิ้น เช่นเรื่อง Eugénie Grandet, Les Paysans และ Le Père Goriot

ดังนี้ทำให้เชื่อว่า ภาษาฝรั่งเศสรืออิทธิพลฝรั่งเศสคงจะมีบทบาทไม่น้อยในเมืองจีน เช่นเดียว กับอิทธิพลฝรั่งเศสในประเทศญี่ปุ่นซึ่งได้มีการแปลวรรณกรรมฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียงเกือบทุกเรื่อง นับตั้งแต่วรรณกรรมสมัยศตวรรษก่อน ๆ จนถึงวรรณกรรมร่วมสมัยให้เป็นภาษาญี่ปุ่นเพื่อชาวญี่ปุ่นได้อ่านประดับสติปัญญาและเพื่อความเพลิดเพลิน

เมืองไทยของเราเล่า ได้ทำอะไรในงานองนี้มากน้อยสักเพียงใด

— สัมพันธภาพระหว่างประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนคงดำเนินไปอย่างสนิทสนมเพิ่มขึ้นทุกวัน หนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกันนี้ลงชื่อของช่างสลักตราและช่างเขียนอักษรจีน (seal carver – calligrapher) ที่มีชื่อเสียง Li Wenxin ซึ่งได้เดินทางไปยังประเทศฝรั่งเศสเพื่อแสดงฝีมือสลักตราในงานแสดงศิลปะและวัฒนธรรมนานาชาติที่เมือง Nancy

ทำนผู้นี้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการสังกตรา ได้เริ่มงานศิลปะนี้ตั้งแต่อายุ 15 ปี มีผลงานสังกตราที่เป็นทั้งโลหะและศิลปะเป็นจำนวนมากถึง 30,000 ชิ้น ทั้งนี้ได้สังกตราของบุคคลสำคัญของโลก เช่น นายกรัฐมนตรี Trudeau แห่งประเทศแคนาดา ผู้ซึ่งได้อำลาจากการเมืองไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ นายกรัฐมนตรี Nakasone แห่งประเทศญี่ปุ่น วายากรหรือผู้อำนวยการเพลงชาวญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียง Ozawa Shoji และนักประพันธ์ชาวจีนผู้โดดเด่น Han Suyin

ตามธรรมเนียมคนจีนหรือคนญี่ปุ่น มักจะมีตราประจำตัว และประทับตราบนหน้าอกสารหรือจดหมายแทนลายเซ็นหรือเพื่อรับรองลายเซ็นของตน

คงร่วงเศสกคงพยายามช่วยรอบในวัฒนธรรมและศิลปะของจีน เช่นเดียวกับที่คนจีนนิยมชุมชนศิลปะและวัฒนธรรมร่วงเศส

— ข่าวของ Le Mariage de Figaro ในกรุง Beijing ทำให้รู้สึกตื่นเต้นและยินดีไปกับชาวร่วงเศส

ปรากฏว่ามหาอุปรากรเรื่องนี้ได้มามีรากฐานแก่สายตาชาว Beijing ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 1983 นำแสดงเป็นครั้งแรกโดยคณะบัณฑิตแผนกวิชาอุปารักษ์ของสถาบัน Central Conservatory of Music ทั้งนี้ด้วยความร่วมมือของวายากรและผู้อำนวยการของโรงมหาอุปรากรแห่งกรุง Beijing

ต่อมา เมื่อเดือนมกราคม 1984 นี้ ทางฝ่ายบริหารได้เชิญผู้เชี่ยวชาญชาวอังกฤษ 2 คน (นาเสียดายที่ไม่เชิญผู้เชี่ยวชาญร่วงเศส) ชื่อ Martin Isepp และ Jane Glover จาก Glynebourne Festival Opera ของอังกฤษ มาเป็นผู้อำนวยการทางด้านวงดนตรีและเพลง ผู้เชี่ยวชาญทั้งสองได้ให้คำแนะนำแก่นักร้องชาวจีนให้เข้าใจและร้องเพลงต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ตลอดจนแนะนำนักดนตรีให้บรรเลงเพลงของ Mozart ให้ถูกต้องอย่างสมบูรณ์

มาบัดนี้ นักร้องและนักดนตรีชาวจีนได้รับการฝึกซ้อมแล้วอย่างดี และมี Li Xiaohu ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศของชาติในฐานะนักร้องเสียง Baritone จะได้แสดงเป็นตัว Figaro พร้อมด้วยนักร้องอีกหลายคนที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน Conservatoire ของ Beiging มาร่วมแสดงที่โรงละคร Haidian Theatre และที่หอประชุมของ The Nationalities Cultural Palace ภายใต้การอำนวยการของ The Central Opera House

น่ายินดีแทนชาว Beiging ที่ได้มีโอกาสสัมผัศศิลปะที่งดงามดีเด่นเช่นนี้ เมื่อไรหนอชาวบังกละจะได้มีโอกาสเช่นนั้นบ้าง

ขณะที่บันทึกเรื่องนี้ ก็ได้ทราบว่าคนบางกลุ่มกำลังจะได้ชมมหากุปรากรเรื่องสำคัญ คือเรื่อง Madame Butterfly หรือที่รู้จักกันโดยเนื้อเรื่องของ “สาวเครือฟ้า” เจ้าของเนื้อเรื่องนี้เป็นชาวอังกฤษแต่เดนต์เรเป็นของนักประพันธ์เพลงชาวอิตาเลียนผู้มีชื่อเสียงของโลกอีกท่านหนึ่งคือ Puccini มหาอุปรากรเรื่องนี้เป็นที่ชื่นชอบของชาวร่วงเศสจนเกือบจะลืมไปว่าเป็นผลงานของชนชาติอื่น

ของดี ๆ งาม ๆ เช่นนี้ถูกยกย่องเป็นสมบัติของโลกไม่ว่าชาติใดภาษาใดก็ยอมรับรองและชื่นชมโดยไม่แบ่งเชื้อชาติหรือภาษา

— ในฐานะที่เป็นครู จึงสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียน ได้ไปชมโรงเรียนอนุบาล แต่ก็มิใช่เรื่องเกี่ยวกับครุภาษาfrangเศส แต่แล้วก็กลับมาได้ข่าวจากหนังสือพิมพ์ China Daily วันที่ 24 พฤษภาคม 1984 เป็นข่าวจากપารีสว่า รัฐบาลร่วงเศสได้ตกลงที่จะวางแผนการควบคุมการดำเนินงานของโรงเรียนราชภาร์ หลังจากการเจรจาทั่วไปของ Pierre Mauroy ก็ได้แต่งตั้งรัฐสภาพร่วงเศส Pierre Mauroy ก็ได้แต่งตั้งรัฐสภาพร่วงเศส

ได้ตกลงใจจะช่วยอุดหนุนทางการเงินแก่โรงเรียนราชภัฏอีกต่อไปไม่เกิน 11 ปี ทั้งนี้เมื่อโรงเรียนได้ดำเนินงานไปแล้ว 9 ปี รัฐบาลจะพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่าโรงเรียนราชภัฏเหล่านี้มีผลงานอย่างไร สมควรจะได้รับการอุดหนุนต่อไปหรือไม่ โรงเรียนราชภัฏส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนของวงการศึกษาภาคลิขิตรึมีจำนวนถึงร้อยละ 93 ของโรงเรียนราชภัฏทั้งหมด

เข้าใจว่าเรื่องนี้คงจะไม่จบลงอย่างง่ายดาย เพราะสับดาห์ที่แล้วเมื่อกางเดือนมิถุนายนนี้เอง ข่าวผ่านดาวเทียมเสนอความเคลื่อนไหวของคณะครุ อาจารย์โรงเรียนราชภัฏ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบรรดาพระ และซี พากันเดินขบวนประท้วงรัฐบาล คงจะมีข่าวคืบหน้าต่อไป

ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลประเทศใด ทั้มมิได้มีสถานะการเงินที่รุ่งเรืองร่าวย ต่างก็ไม่คร่าวจะมีเงินสนับสนุนโรงเรียนราชภัฏได้อย่างประณญา

ข่าวที่ทำให้ตื่นเต้นและดีใจที่ได้พบในหนังสือพิมพ์ China Daily ซึ่งลงข่าวโฆษณาบริการของภัตตาคารลีซื่อของกรุงปารีสที่ได้ขยายสาขามาที่ Beijing นี้ คือภัตตาคาร Maxim's เป็นการพบกับฝรั่งเศสอีกรั้งหนึ่งที่เมืองนี้

ความจริงเคยทราบว่า Maxim's จะมาเปิดบริการที่นี่หลังจากเปิดบริการแล้วที่กรุงโตเกียว เมื่อครั้งไปโตเกียว ก็มักมีธุรกิจมากและมีเวลาว่างน้อย จึงมิได้ขวนขวยไปทุดตลอดรับประทาน แต่มา Beijing คราวนี้ เวลาทั้งหมดเป็นของเรา เพราะมาเพื่อพักผ่อนและเที่ยวชมเมืองตามสบาย จึงเกิดความคิดที่จะไปรับประทานอาหารกลางวันดูสักมื้อ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกสบายแก่ลูกน้ำทางของเรา และถ้าเป็นอาหารค่ำ ก็คงจะไม่เหมาะสม เพราะคงจะต้องรับประทานครบชุดตามธรรมเนียมภัตตาหารจะเกิดความเดือดร้อนกับระบบบยอย

เมื่อตกลงใจแล้ว จึงโทรศัพท์ไปจองที่ หวังใจว่าคงได้พูดภาษาฝรั่งเศสที่เมืองจีน เสียงตอบรับเป็นพนักงานหญิงแสดงความลำบากใจที่จะตอบด้วยภาษาฝรั่งเศส และออกตัวว่าพูดภาษาฝรั่งเศส “un tout petit peu” และขอตอบเป็นภาษาอังกฤษ เลยนึกในใจว่า เอօเมื่อคนไทยจริงเรียนภาษาแล้วพูดไม่ค่อยได้ หรือไม่ได้เลย ยังดีที่ยอมพูดออกมากสองสามคำ ทำให้แนใจว่ากำลังติดต่อกับ Maxim's ของฝรั่งเศสจริง ๆ เกิดความสงสัยต่อไป เดຍได้ทราบว่าในประเทศไทยมีนิยมให้ “ก้มมีโร” หรือการฟีกภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ จึงผลิตล่ามภาษาต่างประเทศได้อย่างดี ได้เคยพบล่ามจีนในการประชุมญี่ปุ่นสโกที่กรุงปารีส พูดภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศสได้อย่างดี คงจะเป็นประเภทคัดเลือกไปใช้งานระดับนานาชาติก็ได้ เมื่อได้ไปชุมชนชาวไทย ส่วนใหญ่ให้สักถานบันสอนภาษาต่างประเทศ แต่ก็มิได้ก่อสร้างเน้นถึงความสำคัญของภาษาได้ภาษาหนึ่งเลย

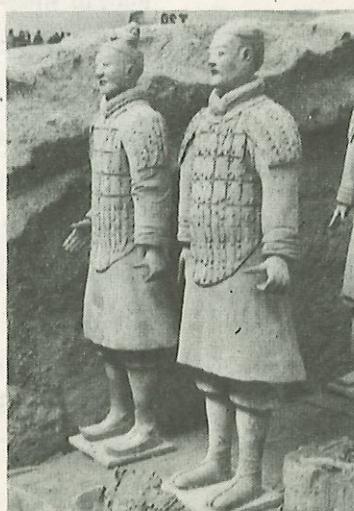
เมื่อถึงเวลา.rับประทานอาหารกลางวัน จึงได้ไปตามเวลาัด ได้พบว่าเป็นสถานที่จัดไว้อย่างสวยงาม ตกแต่งด้วยลวดลายคล้ายคลึงกับ Maxim's ที่ปารีส แต่ดูจะกว้างขวางกว่า เนื่องด้วยเป็นเวลาเที่ยงคืน ๆ จึงยังไม่ค่อยมีลูกค้า นอกจากคณะกรรมการ ก็มีหนุ่มฝรั่งและสาวตะวันออกอีกคู่เดียว ได้รับประทานอาหารฝรั่งเศสและดื่มเหล้าอยุ่แท้จากฝรั่งเศส รสชาดดีตามธรรมเนียมอาหารฝรั่งเศส แต่จานใหญ่เหลือเกิน คงเตรียมไว้สำหรับgrade บริการที่นี่เป็นเด็กหนุ่มจีนที่ได้รับการฝึกหัดจากฝรั่งเศส มีหัวหน้าใหญ่เป็นคนฝรั่งเศส บริการหนุ่มจีนทำหน้าที่บริการ แต่พูดฝรั่งเศสไม่ได้ จึงต้องสั่งอาหารตามตัวเลขและอาชัยล่ามเป็นคนพูดแทน หัวหน้าฝรั่งออกมามองดูเห็นเรียบร้อยแล้ว จึงมิได้เข้ามาทักทายตามธรรมเนียม คงนึกไม่ออกว่าถ้ามาทักถาม จะใช้ภาษาได้เป็นสื่อกาง เพาะล่ามของเราเจราแทน

เป็นภาษาจีน อ่านไรก็ตาม คงไม่คิดว่าเราเป็นชาว Beijing เป็นแน่

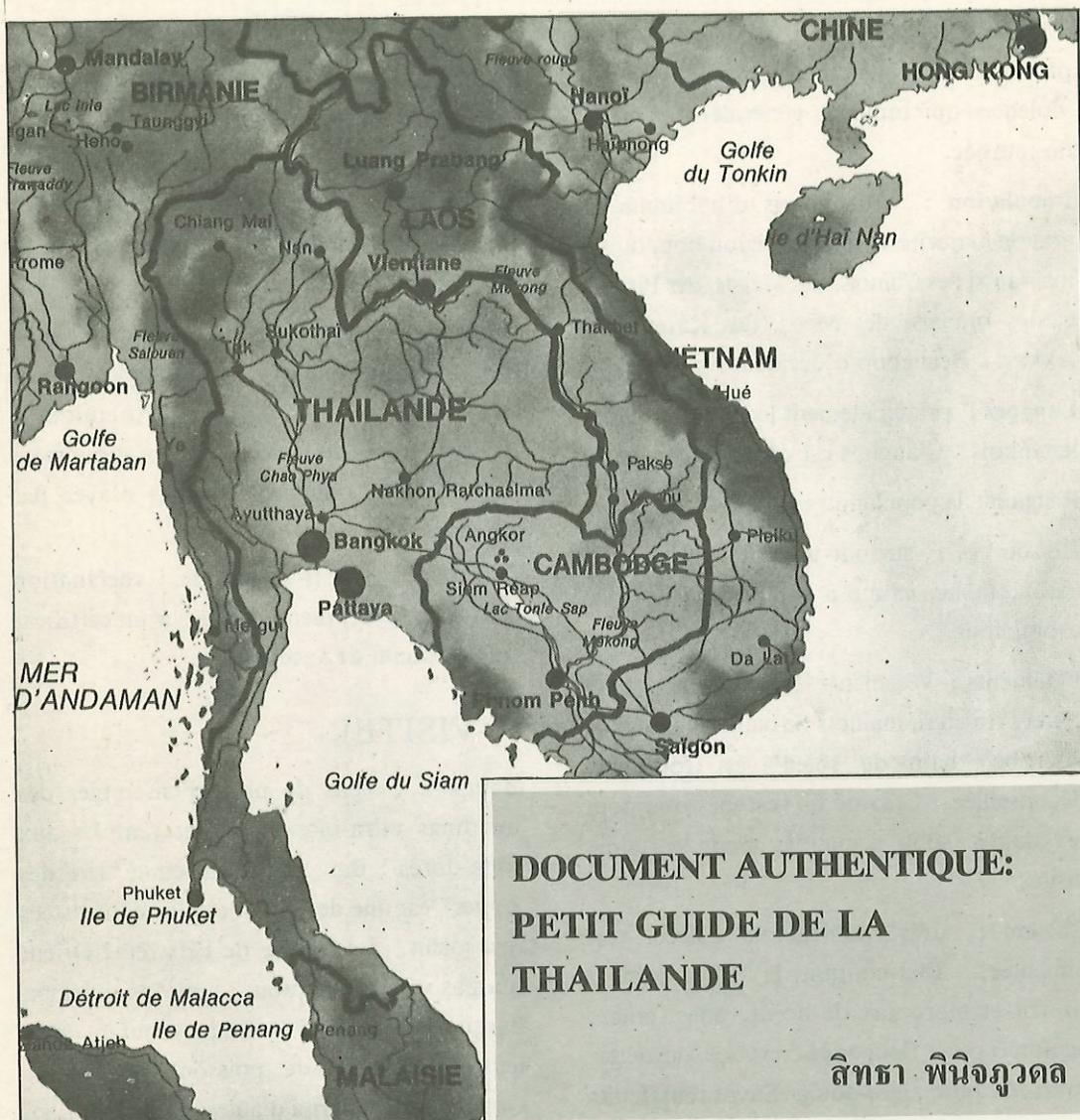
รวมความว่าได้สัมผัสรายการฝรั่งเศส ที่เมืองจีนเพียงทางการรับประทานและชื่อภัตตาคาร ฝรั่งเศสเท่านั้น เรายาจาก Maxim's และยิมรับยิม หวาน ๆ ของหญิงสาว (ฝรั่งเศส กระมัง) เจ้าหน้าที่ การเงินของห้องอาหาร ได้ยินเสียง “merci et au revoir”

นอกจากเรื่องราวเล็ก ๆ น้อยที่เก็บมาฝาก เพื่อนแล้ว ยังเห็นได้ว่าเมืองจีนก็ยังสนใจในการ

อื่น ๆ ของฝรั่งเศสอีก เช่นในด้านการกีฬาประเภทต่าง ๆ การเมืองระหว่างประเทศ เป็นต้น เมืองจีน ไม่เป็นเมืองปิดอีกแล้วหลังจากปิดตนเองไม่สักคอมกับโลกส่วนใหญ่มาเป็นเวลาช้านาน นับวันก็จะมีนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมเยียนมากขึ้น 例外 ๆ ในจังหวัด เป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากหน้า ประเทศอื่น ๆ รวมทั้งประเทศฝรั่งเศสและประเทศไทย ของเรารองด้วย

Xian - Deux guerriers grandeur nature,
en terre cuite (Touring)

**DOCUMENT AUTHENTIQUE:
PETIT GUIDE DE LA
THAILANDE**

ສຶກສາ ພິມຈົງວູດດລ

C'est en 1949 que le Siam prit le nom de Thaïlande. "pays des Thaïs" ou "pays libre". C'est un royaume démocratique dont le roi est le chef d'État.

Le pays : Sa superficie couvre 520,000 km². Sur plus de 1500 km du nord au sud, ses paysages sont très contrastés. Au centre, des rizières à perte de vue, au nord et à l'ouest, des montagnes de forêts tropicales ; à l'est,

de hautes collines boisées, et la vallée du Mékong ; au sud, de longues plages de sable blanc et de petites îles s'échelonnant jusqu'à la Malaisie.

Climat : de novembre à février, la saison la plus agréable pour le tourisme : soleil et température de 25° à 30°. De mars à mai, il commence à faire très chaud ; de juin à octobre, la température devient légèrement

plus fraîche, grâce aux averses courtes mais violentes qui tombent généralement en fin de journée.

Population : 50 millions d'habitants, en grande majorité Thaïs de religion bouddhiste, mais aussi des Chinois, des Malais, des Birmans et des Indiens, des Méos, des Karen, des Akkas... Beaucoup d'occidentaux.

Langues : principalement le thaï, mais aussi le chinois. L'anglais est couramment parlé.

Religion : la population est bouddhiste à 95%.

Ressources : surtout agricoles : riz, maïs, coton, tabac, canne à sucre, bois de teck, caoutchouc.

Vêtements : Vêtements légers, lainages pour soirées fraîches, maillots de bain. A Bangkok la robe "bain de soleil" est fortement déconseillée. Cravate et veston, robe pour les dames sont demandés pour certaines visites.

Cuisine : très bonne, très épicee, très pimentée... Plat courant, le "Phao phat" : riz frit et morceaux de boeuf, porc, crabe, oignon et œuf. Soupes de crevettes, omelettes fourrées, porc aigre-doux. Savoureux fruits tropicaux. Thé, whisky local.

Folklore : allez voir des danses thaïes classiques chaque matin, vers 6 heures, processions de bonzes en robe safran, quêtant leur nourriture de maison en maison.

Shopping : robes, foulards, cravates et chemises en soie tissée à la main ; cotonnades imprimées de dessins exotiques ; bijoux d'argent ciselé et incrusté ; or et pierres précieuses ; coffrets, vases et plateaux en laques.

Change : la monnaie thaïlandaise est le baht (ou tikal) divisé en 100 satang. 1 baht vaut 0.25 F. L'importation de devises étrangères est illimitée. L'importation et l'exportation de devises thaïlandaises est limitée à 500 bahts maximum.

Formalités : passeport en cours de validité. Un visa thaïlandais pour Bangkok si le séjour est supérieur à 7 jours. Attention, la prolongation de séjour est pratiquement impossible à obtenir. Si vous n'avez pas de visa.

Vaccination anti-variolique, vaccination anti-cholérique, mentionnées sur un certificat international de vaccination.

A VISITER

Bangkok : pas de plan d'ensemble, des buildings ultra-modernes, des temples aux toits dorés : Bangkok, l'ancienne "cité des Anges" est une des villes les plus contrastées qui soient. La Venise de l'Extrême-Orient n'a pas volé son surnom : maisons-radeaux, barques du marché-flottant, croulant sous leur chargement de poissons, de fruits. Quatre temples parmi d'autres : Wat Pra Keo, Wat Po, le Temple de marbre, Wat Arun. Dans l'enceinte du grand palais : le temple royal du Bouddha d'émeraude.

En province : la Thailande offre de belles plages (Pattaya, Phuket ...), à partir desquelles vous pourrez explorer l'arrière-pays.

Document authentique เรื่อง "Petit guide de la Thaïlande" ที่นำเสนอด้วย ที่นี่ มีจุดประสงค์ที่จะตอบสนองข้อเรียกร้องของสมาชิก สมาคมครุภัณฑ์เรืองแสงแห่งประเทศไทย ตามที่

ดร. ประภา งานไฟโรมัน กับ อาจารย์ปรัมมาณ
ลัคกิเรสิริย์ ได้เสนอไว้

แนวคิด

แนวคิดในการใช้ "Petit guide de la Thaïlande" เพื่อสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน : การท่องเที่ยว มีดังนี้

1. Petit guide เป็นเอกสารที่ให้ข้อมูลเบื้องต้น ต่าง ๆ เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในด้านภูมิศาสตร์ ความเป็นอยู่ของประชาชน ความน่าสนใจในด้าน การท่องเที่ยว สถานที่ที่ควรไปเที่ยวชุม ตลอดจน ข้อแนะนำที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว

2. ทางด้านภูมิศาสตร์ Petit guide จะให้ ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อากาศ จำนวนประชาชน โภคทรัพย์ในแต่เดิม และอื่น ๆ

3. ทางด้านความเป็นอยู่ของประชาชนอัน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม Petit guide จะให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ภาษา ศาสนา การแต่งตัว (หรือ การใช้เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับ วัฒนธรรมและภูมิ- อากาศ) อาหารการกิน

4. ความน่าสนใจในด้านการท่องเที่ยวและ สถานที่ที่ควรไปเที่ยวชุม ได้แก่ การฟ้อนรำ และ การแสดงพื้นเมือง การเที่ยวชมเมืองที่สำคัญ เช่น กรุงเทพฯ พัทยา ภูเก็ต การเที่ยวชมวัดวาอาราม ตลาดน้ำ และอื่น ๆ

5. ข้อแนะนำที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ การทำหนังสือเดินทาง วีซ่า การฉีดวัคซีน

วัตถุประสงค์

เมื่อเสร็จสิ้นจากการเรียนการสอนแล้ว นักเรียน - นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง คู่มือนำเที่ยว อย่างสนุก ๆ ได้

2. จากคู่มือนำเที่ยวที่ศึกษา นักเรียน - นักศึกษาอาจใช้เป็นรูปแบบ (Modèle) ในการจัดทำ คู่มือนำเที่ยวอย่างบ่อ ๆ ของห้องเรียนที่อยู่ของนักเรียน - นักศึกษาเป็นภาษาฝรั่งเศสได้

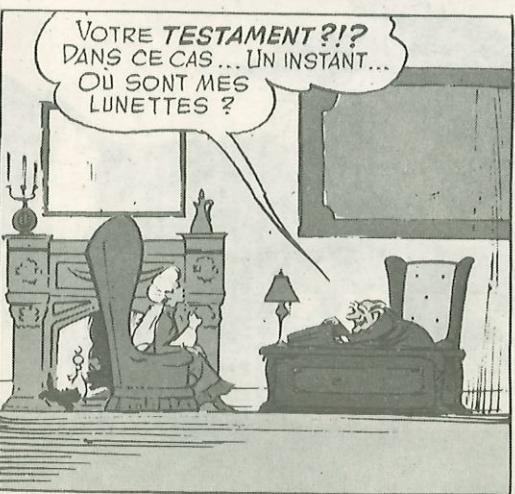
3. สามารถให้ข้อมูลสนับสนุน เกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นภาษาฝรั่งเศสได้

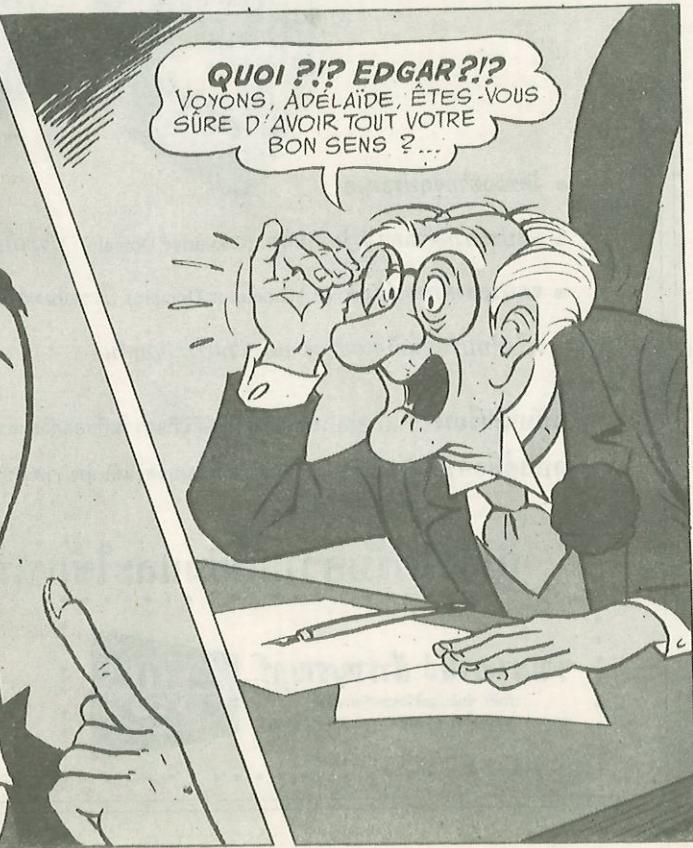

ลองพิจารณาภาพต่อไปนี้ว่าคุณจะทำไห้สอนอะไรได้บ้าง เช่น ไวยากรณ์ ศัพท์ รูปประโยค ปัญหาการใช้ภาษาฯลฯ

วัฒนาพานิช สำราญรายภูรี

มีความภูมิใจ ขอเสนอหนังสือ

ชุดเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ (ตาม ป.๑๒)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๑

มีครบทุกชั้น ป. ๑—ป. ๖

- วัสดุทางด้านจดประสังค์
- จดประสังค์ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) ประเมินผลด้วยแบบทดสอบ
- จดประสังค์ภาคปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ประเมินผลด้วยแบบทดสอบและแบบสำรวจรายการ หรือแบบจัดอันดับคุณภาพ ส่องส่วนประกอบกัน

ฉบับนักเรียน ถ้าเป็นจุดประสงค์ภาคปฏิบัติมีกิจกรรมที่สอดคล้องตรงตามแผนการสอนให้ปฏิบัติ
ฉบับคู่มือครุ มีแบบสำรวจรายการ หรือแบบจัดอันดับคุณภาพ ใช้ประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้
นักเรียนปฏิบัติ

กำลังได้รับความนิยมและใช้แพร่หลายทั่วประเทศ

วัฒนาพานิช สำราญรายภูรี
บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด
218-222 ถนนบำรุงเมือง แขวงตลาดน้ำ เขตสาทร กรุงเทพฯ

ฝ่ายทดสอบ ว.พ.

บท บรรณาธิการ

วารสารสมาคมครุภำษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยในเมืองท่า">×

คือฉบับที่ 26 ปีที่ 7
 เล่ม 2 เดือนเมษายน—มิถุนายน 2527 หัวข้อสาขัดกะ
 ของเล่มนี้คือ ภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้าน (Le français
 fonctionnel) ซึ่งพยายามจะ “แตะเบา ๆ” (อีกแล้ว)
 ไปถึงการสอน เนื้อหา ความคืบหน้า ปัญหา การ
 เปรียบเทียบ การวิเคราะห์ ฯลฯ

เรื่องของภาษาฝรั่งเศสเฉพาะด้านนี้
 เป็นก้าวใหม่ของการสอน ซึ่งครุไทยของเราติดตาม
 อย่างกระชันชิด มีวิชาสอนทั้งในโรงเรียนมัธยม
 วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย สมาคมครุภำษของเรานะ
 ก็กำลัง “เล่น” เรื่องน้อยบ้าง “อาจริงอาจจัง” เล่น
 ทั้งเป็นงานอดิเรกแก้เหงาบามเชิง ทั้งเพื่อการ
 สอนจริงในชั้นเรียน ทั้งการวิจัย ทั้งการอบรม
 เพื่อบริการแก่บุคลภายนอก บางคนก็ลากจากการ
 สอนไปเรียนต่อ แล้วก็เลยทำปริญญาพิเศษเพื่อให้
 เป็นคุณวุฒินิพนธ์ ใช้เป็นที่เรียนสำเร็จรูปบ้าง ฯลฯ
 บางหน่วยงาน เช่น BAL ก็จัดสัมมนาท่ามกลาง
 บรรณาธิการแห่งการท่องเที่ยวล้อมรอบด้วยทะเล

วารสารของเราก็ได้เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยวอยู่เสมอ มีได้ขาด
 ข้ายังเสนอในฉบับนี้อีก ทั้งนี้ก็เพื่อตอบสนองความ

สนใจของสมาชิก โดยศึกษาจาก “ข้อเสนอแนะ”
 จากสมาชิกสมาคมครุภำษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
 เกี่ยวกับการจัดสัมมนา” รวบรวมโดย ดร. ประภา
 งานไพร่อน และอาจารย์ประมาณ ลีศิริเสริญ
 จากเอกสารนี้จะเห็นว่าในเรื่องของการสอน สมาชิก
 ให้ความสนใจเรื่อง ภาษาฝรั่งเศสการท่องเที่ยว เป็น
 อันดับที่สาม .... องค์นายกติดตั้งศักดิ์ทรงพระหนัก
 ดีถึงความสนใจอันเข้มข้นนี้ จึงทรงเขียนถึงสถานที่
 ท่องเที่ยวสำคัญยิ่งแห่งหนึ่งคือ ปราสาท Chillon
 ทรงเป็นมัคคุเทศก์ติดตั้งศักดิ์พำนุญอ่านไปอยู่ท่ามกลาง
 บรรณาธิการแห่งการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ... ส่วน
 ดร. อัจฉรา โชคบุตร ได้เข้าร่วมสัมมนาภาษา
 ฝรั่งเศสการท่องเที่ยวที่ BAL จัด ณ Alliance
 Française และภูเก็ต ก็ได้นำของฝากติดมือมาให้
 มวลสมาชิก ในเรื่อง “จากการสัมมนาภาษาฝรั่งเศส
 การท่องเที่ยว” ... สำหรับ M. Guy Mennessier,
 แห่ง BAL ผู้จัดสัมมนา ก็ได้ทำงาน หรือ
 Compte-rendu มาเสนอผู้อ่านในอีกรูปแบบหนึ่ง
 ... M. François Thévenin ได้ให้ข้อมูลที่มีคุณค่าอย่าง
 แก่มัคคุเทศก์ที่มีถูกค้ามายืนเมืองไทย ..... และ
 ดร. ฤทธิ์ ฉายางาม ก็ได้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ในฐานะ
 ลูกค้าไปเยือนต่างประเทศในเรื่อง “ประสบการณ์
 จากการเดินทางไปประเทศที่ไม่ใช้ภาษาฝรั่งเศส”

ยังคง ยังไม่เลิมภาษาฝรั่งเศสด้านอื่น ๆ
 อุปนายกผู้อ่อนหวาน และใจเย็น แต่เบื้องงานเป็นที่ยิ่ง
 ได้รายงานความคืบหน้าของ “การสอนภาษา
 ฝรั่งเศสสำหรับธุรกิจที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”
 อ้อ... ก็ อาจารย์ วงศ์พันธุ์ พินัยนิติศาสตร์ “ในคณะ...
 ทางด้านกฎหมาย เจ้าตัว อ้าย อาจารย์เตือนใจ
 จุลจุลย์ กับ ดร. ไมตรี เด่นฤทธิ์ ก็ได้ร่วมกันเสนอ
 เรื่องแนวทางด้าน “การสอนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะ
 ด้านสำหรับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และรัฐศาสตร์”
 .... ส่วน ศิริชา พินิจภูวดล ก็ครอบจักรวาลมาใน
 บทความเรื่อง “หนังสือการถูนกับการสอนภาษา
 ฝรั่งเศสเฉพาะด้าน”....

ทางด้านคลอลัม “เบ็ดเตล็ด” ยืนพื้นเพื่อบริการมวลสมาชิกก็คือ “ชวนกันตามช่วยกันตอบ” ควบคุมโดย ดร. อัจฉรา โชคบุตร กับอาจารย์สมใจ อ่องสกุล ซึ่งขอเรียนท่านผู้อ่านว่า การคัดเลือกปัญหาและคำตอบนี้มิได้ผูกขาดว่าแต่ละปัญหาจะตอบได้แบบเดียว ดังนั้นหากท่านใดมีคำถามอื่น ๆ ที่เคยใช้ได้ผลก็โปรดส่งมาลงvascularได้ โปรดอ้างถึงคำถามเดิมด้วย การประชันคำตอบแบบนี้ก็เป็นหัวใจของการสร้างสรรค์

“สมาชิกสัมพันธ์” ควบคุมโดย อาจารย์จีรังลักษณ์ ศกุนตะลักษณ์ คอลัมน์นี้ เปรียบเหมือนห้องนั่งเล่นของสมาคมของเรา เปิดกว้างให้สมาชิกมาพบปะสังสรรค์ ได้ถามสารทุกข์สุกดิบจากซึ่งกันและกัน อาจารย์จีรังลักษณ์บอกว่า สมาชิกท่านใด มีข่าวควรรายงานด้านอาชีพการงานประการใดก็ส่งมาได้ทุกเมื่อ ถึงแม้ภายในเราจะใกล้กัน แต่ถ้าได้ข่าวคราวกันแสมอ ก็ทำให้กระชับมิตรได้ “Loin des yeux près du cœur.” ต่างหาก ไม่ใช่ “Loin des yeux loin du cœur” นะครับ.... อันที่จริง vascular ของเราได้จัดเรื่อง “สมาชิกสัมพันธ์” ไว้เป็นเรื่องรอง (Second Feature) ประกอบด้วยข่าวสาร ข้อมูลจากมวลสมาชิก เช่นเดียวกับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับฝรั่งเศสศึกษา และการเรียนการสอน....

สำหรับเรื่องเด่นที่สุด (Lead Feature) ซึ่งจัดไว้ตอนต้นแผ่นนี้คือ เรื่องขององค์นายกคิติมศักดิ์ ตามที่สารภียกการทำแรกได้ทำทางไว้

“กิจกรรมของสมาคม” ก็เป็นเรื่องสำคัญมาก จึงจัดไว้หน้ากลาง (Center Spread) ตามเดิม อาจารย์ชวนี เสนีวงศ์ ณ อยุธยาเป็นผู้ควบคุมหน้ากลางนี้

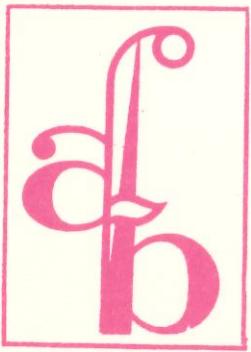
การเน้นหนักของเนื้อหาเฉพาะด้านของ vascular แต่ละฉบับนั้นควบคุมโดย ดร. ไมตรี เด่นอุดม ดร. ฤทธิศักดิ์ ฉายางาม อาจารย์พญศิริ เจริญพจน์ อาจารย์พิมพา ฐานิสตรณ์ และบรรณาธิการ (ยุ่งทุกเรื่อง) อันที่จริงจะนับรวมอาจารย์ก็ทำทุกอย่าง เพียงแต่แบ่งงานให้ควบคุมไว้เฉพาะอย่างเท่านั้น

ที่แจกแจงมาในนี้เพื่อว่าผู้อ่านอย่างได้ถามความในอะไรก็จะได้ติดต่อ กับเจ้าตัวโดยตรงได้ ไม่ว่าเรื่องดีเรื่องร้าย เรารับผิดชอบร่วมกันทุกคน

ดร. ธิดา บุญธรรม ยังรับเป็นธุระติดต่อการออกแบบปกของ vascular ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่ไม่ซื่อซาน อาจารย์ชัยนันท์ ชะอุ่มงามแห่งคณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ฝากฝีมือประทับใจชาวเราอย่างมั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลง ขอแสดงความขอบใจในความเอื้อเฟื้อของท่านมา ณ โอกาสนี้

สิทธา

Alliance française de Bangkok

29 THANON SATHON TAI, BANGKOK 12, THAILANDE. TEL 286.38.79 & 286.38.41 TELEGR. ALFRANTHAI

ລົມຄະຍົກຮ້ອນເສດວ

29 ດັນສ່າຂ່ອງໄຫ້ ກຽມເທິງ ຊ. 12

ນີ້ແກ່ນ້ຳຂອງປະເທດຝຣັງເກສ
UN PETIT COIN DE FRANCE

ທ່ານຈະພັນສົ່ງທີ່ນໍາສັນໄຈ
ຂຶ້ນເຮັນການຍາໄຮ່ເສັ່ນສູ່ກະດັບ
ຫົ່ວສຸມດຸໂໂຄງ
ກາພຍນຕ່ຽ່ງ, ຄອນເສີ່ງທ
ເກື່ອງດົ່ມ, ອາຫາຣເລີສຣສ
ບຣຣຍາກາສອັນຮັນຮນນີ້ ສ່ວຍງານ
ຂອ່ເສົ້າວ່ານ້ຳສື່ວວາຮັດຮາຍເດືອນຂອງເຮົາ

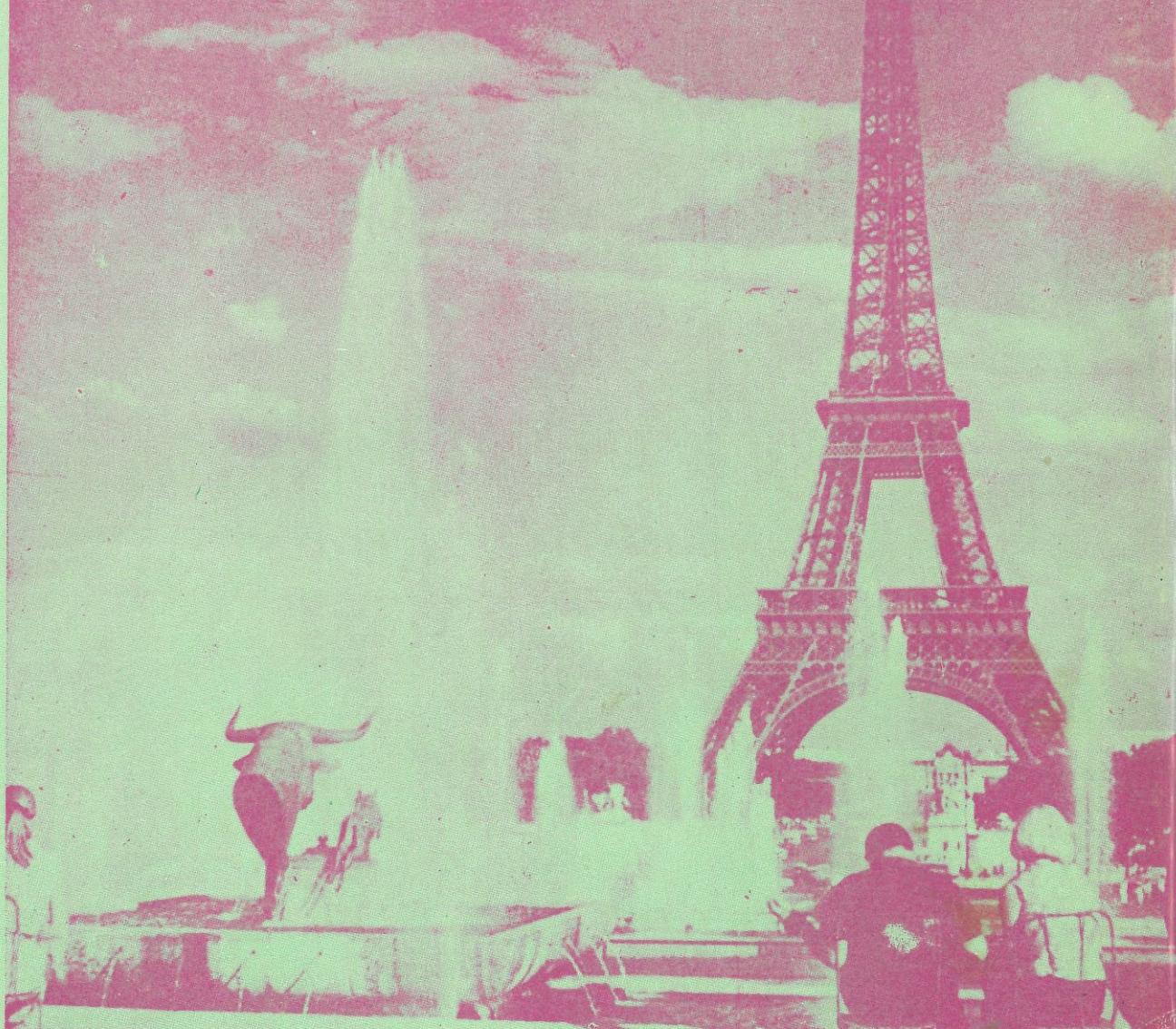
VOUS Y TROUVEREZ

des cours de langue
des films, des concerts ..
un bar-restaurant agréable
une grande bibliothèque
une ambiance

LISEZ AUSSI NOTRE
JOURNAL MENSUEL

PARIS. ESCALE PRIVILÉGIÉE D'AIR FRANCE SUR LES ROUTES VERS L'EUROPE AND LES U.S.A.

Profitez des vols d'Air France sur Paris. Dégustez nos repas et vins français. Après une bonne nuit à bord de nos Boeing 747, vous arriverez tôt le matin à Paris et pourrez profiter d'une journée entière.

Le Bureau de Tourisme de Paris tient à votre

disposition des offres spéciales pour mieux vous aider à apprécier votre séjour à Paris.

De plus, Air France vous offre des correspondances régulières pour toute l'Europe, ainsi que les villes principales des Etats-Unis.

AIR FRANCE ///
LE BON VOYAGE

Pour informations complémentaires, contactez votre agent de voyage ou AIR FRANCE, 3 Patpong Road, tél. 233.7100-19. Réservations immédiates, tél. 234.7901-5. Agent Général: World Travel Service Ltd., tél. 233.5900-9.